

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2020. december 10.
(OR. en)

13944/20

**Intézményközi referenciaszám:
2020/0353(COD)**

**ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2020. december 10.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2020) 798 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2020) 798 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2020) 798 final

Brüsszel, 2020.12.10.
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről
és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

Az elemek fejlesztése és gyártása stratégiai szempontból elengedhetetlen Európa számára a tiszta energiaforrásokra való átállással összefüggésben. Fontos alkotóeleme továbbá Európa gépjárműiparának. Az EU-ban a közlekedés felel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás nagyjából egynegyedéért, egyúttal pedig a városi légszennyezés fő oka is.

Az elektromos járművek szélesebb körű elterjedésével csökken a közúti közlekedésből származó ÜHG-kibocsátás és szennyezés. Az EU-ban 2020 és 2030 között várhatóan erőteljes növekedés következik be a személygépkocsik, kisteherautók, buszok és – kisebb mértékben – tehergépkocsik villamosítása terén. Ennek fő ösztönzője a járműgyártók számára szén-dioxid-kibocsátási előírásokat meghatározó uniós jogszabály, valamint a tiszta üzemű gépjárművekre vonatkozó minimális tagállami közbeszerzési célokat meghatározó uniós jogszabály¹. Ezt követi majd bizonyos lakossági szolgáltatások, úgymint az energiatárolás vagy a fűtés villamosítása, ami hozzájárul a kibocsátások további csökkentéséhez.

A Világgazdasági Fórum becslései szerint **19-szeresére kell bővíteni a globális elemgyártást** a karbonszegény gazdaságra való átállás felgyorsítása érdekében².

Ennek a kezdeményezésnek a célja az EU elemekre vonatkozó jogszabályi keretének modernizálása. Szerves részét képezi az EU új növekedési stratégiájának, az **európai zöld megállapodásnak**³, amelynek célja, hogy az Uniót modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággá alakítsa át, ahol: (i) 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás; (ii) a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő; és (iii) egyetlen ember és egyetlen hely sem maradhat le. Az Európai Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokra és jelentésekre épül, köztük **az akkumulátorokra vonatkozó stratégiai cselekvési tervre**⁴, **a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervre**⁵, **az új európai ipari stratégiára**⁶ és a **fenntartható és intelligens mobilitásra vonatkozó stratégiára**⁷, melynek célja, hogy 2050-re 90 %-os csökkenést érjen el a közlekedéshez kapcsolódó ÜHG-kibocsátás terén.

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról (HL L 120., 2009.5.15., 5. o.).

² Világgazdasági Fórum és Globális Elemzővetség [Global Batteries Alliance], A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation, 2019. [Jövőkép az elemek fenntartható értékláncáról 2030-ban: A lehetőségek kiaknázása a fenntartható fejlődés, valamint az éghajlatváltozás mérséklésének ösztönzése érdekében].

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az európai zöld megállapodás (COM(2019) 640 final).

⁴ A COM(2018)293 final bizottsági közlemény melléklete.

⁵ COM(2020)98 final.

⁶ COM(2020)102 final.

⁷ COM(2020)789.

A Bizottság által végzett munka mellett a **Tanács és a Parlament** is fellépésre szólított fel az elektromobilitásra való átállás, a karbonsemleges energiatárolás, valamint az elemek fenntartható értékláncának támogatása érdekében. Az Európai Beruházási Bank továbbá bejelentette, hogy **2020-ban** várhatóan több, mint **1 milliárd EUR-ra** növeli az elemekkel kapcsolatos projektekhez nyújtott támogatását⁸.

Ez a kezdeményezés **egymással szoros összefüggésben álló problémák három csoportjával** foglalkozik.

- Az **első csoport** a fenntartható elemekre irányuló gyártási kapacitásba való **beruházásokhoz ösztönzést nyújtó keretfeltételek hiányára** vonatkozik. Ezek a problémák az **egységes piac** nem megfelelő működésével, valamint a **kellő mértékben egyenlő versenyfeltételek**⁹ hiányával állnak összefüggésben, ami a **belső piacon** belüli eltérő szabályozási kereteknek tudható be. Ennek a mögöttes okai között megemlíthető az elemekről szóló irányelv nem egységes végrehajtása, valamint a megbízható és összehasonlítható információk hiánya az EU-ban.
- A **problémák második csoportja az újrafeldolgozási piacok optimálistól elmaradó működésére, valamint a zárt anyagkörforgás nem megfelelő megvalósítására** vonatkozik, ami korlátozza az EU lehetőségét arra, hogy csökkentse a nyersanyagellátással kapcsolatos kockázatokat. A jelenlegi szabályozási keretet számos hiányosság jellemzi. Ezek között a hiányosságok között megemlíthető az egyértelmű és kellőképpen harmonizált szabályok és hiánya, valamint az elemekről szóló irányelv azon rendelkezései, amelyek nem veszik figyelembe a legújabb technológiai és piaci fejleményeket. Ezek csökkentik az újrafeldolgozási tevékenységek nyereségességét és visszafogják az új technológiákra, valamint a jövő elemeinek újrafeldolgozásához kapcsolódó kapacitásbővítésre irányuló beruházásokat.
- A **problémák harmadik csoportja** azokra a **társadalmi és környezeti kockázatokra** vonatkozik, amelyek jelenleg nem tartoznak az uniós környezetvédelmi jog hatálya alá. Ezek a problémák az alábbiak: (i) a nyersanyagok beszerzése átláthatóságának hiánya; (ii) veszélyes anyagok; és (iii) az elemek életciklusa környezeti hatásainak ellensúlyozásában rejlő kiaknázatlan lehetőségek.

Ezek a problémák a piac nem megfelelő működéséből, valamint a tájékoztatás nem megfelelő működéséből erednek. Mindkét hiányosság a belső piac működéséhez kapcsolódik. Ezeket pedig egy harmadik problémaforrás súlyosbítja, ami nem más, mint az elemértéklánc összetettsége.

A javaslat három **célkitűzést** határoz meg: 1) a belső piac működésének megerősítése (ideértve a termékeket, folyamatokat, hulladékelemeket és újrafeldolgozott anyagokat) egyenlő versenyfeltételek biztosításával közös szabályok révén; 2) a körforgásos gazdaság

⁸ <https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>

⁹ Az „egyenlő versenyfeltételek” kifejezés azokat a közös szabályokat és előírásokat takarja, amelyek megakadályozzák, hogy adott országban lévő vállalkozások versenyelőnyhöz jussanak más országokban működő vállalkozásokkal szemben.

előmozdítása; valamint 3) a környezeti és társadalmi hatások csökkentése az elemek életciklusának valamennyi szakaszában. Ez a három célkitűzés szorosan összefonódik egymással.

- **Összhang a szakpolitikai terület jelenlegi szakpolitikai rendelkezéseivel**

A jelenlegi szabályozási keret csak az életciklus végéhez kapcsolódó szakaszra terjed ki **az elemekről szóló irányelv** révén. Az EU-ban jelenleg nincsenek az elemek gyártásával és felhasználásával kapcsolatos egyéb szempontokra – úgymint elektrokémiai teljesítmény és tartósság, ÜHG-kibocsátás vagy felelősségteljes beszerzés – kiterjedő jogszabályok.

Az „egy be, egy ki” elvvel¹⁰ összhangban a javasolt rendeletnek fel kell váltania **az elemekről szóló jelenlegi irányelvet**.

A javaslat teljes mértékben összhangban áll **az EU meglévő környezetvédelmi és hulladékokra vonatkozó jogszabályaival**. Továbbá kiegészíti ezeket a jogszabályokat, ideértve a következőket: az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről¹¹; az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról¹²; az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (e-hulladék)¹³; 2011/65/EU irányelv a veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezéseken való alkalmazásának korlátozásáról¹⁴; az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése)¹⁵; valamint az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH)¹⁶.

Ez a javaslat fokozatos követelményeket vezet be a karbonlábnyom minimalizálása érdekében az elemek életciklusa során. Ezzel összefüggésben a karbonlábnyom gyártási folyamat során történő csökkentésére irányuló erőfeszítések közvetetten a megújulóenergia-termelés előmozdítását eredményezik.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A kezdeményezés összhangban van az EU nemzetközi kötelezettségeivel a **kereskedelempolitika** területén, különösen azért, mert biztosítja az EU-ban gyártott és importált termékek közötti megkülönböztetés tilalmát.

A kezdeményezés teljes mértékben magáévá teszi az **innováció elvét**, valamint az EU kutatási és innovációs finanszírozásával a Horizont 2020 keretében végrehajtott kapcsolódó támogató fellépéseket.

---

¹⁰ Minden új terheket létrehozó jogalkotási javaslatnak mentesítenie kell az embereket és a vállalkozásokat valamilyen egyenértékű, uniós szinten, ugyanazon a szakpolitikai területen meglévő teher alól. Az elnök közleménye a Bizottságnak: Az Európai Bizottság munkamódszerei (P(2019) 2).

¹¹ HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

¹² HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

¹³ HL L 197., 2012.7.24., 38. o.

¹⁴ HL L 174., 2011.7.1., 88–110. o.

¹⁵ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

¹⁶ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

A javaslat célja továbbá, hogy egyszerű és észszerű ellenőrzési és jelentéstételi kötelezettségeket határozzon meg, ezáltal csökkentve a tagállamok adminisztrációs terheit az **EU minőségi jogalkotásra irányuló megközelítésével**¹⁷, valamint a jelentéstétel és az ellenőrzés célravezetőségi vizsgálatával¹⁸ összhangban.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat az **Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén** alapul, amelyet alkalmazni kell a **belső piac** létrehozására, illetve működésének biztosítására irányuló intézkedések tekintetében. Ez változást jelent a jelenlegi jogalaphoz képest, mivel az elemekről szóló 2006/66/EK irányelv az EK Sz 175. cikkén (jelenleg az EUMSZ 191. cikke) és az EK Sz 95. cikkén (jelenleg az EUMSZ 114. cikke) alapult a termékekkel kapcsolatos meghatározott rendelkezések tekintetében.

A javaslat foglalkozik **számos, az egységes piac működésével kapcsolatos, kulcsfontosságú problémával**. Ezek a következők: (i) a piacon forgalomba hozott elemek számára egyenlőtlen versenyfeltételek, mivel a vonatkozó szabályokat értelmezni kell; (ii) az újrafeldolgozó piacok működését gátló akadályok; (iii) az elemekről szóló irányelv nem egységes végrehajtása; (iv) nagyszabású beruházások sürgető fontossága a változó piacra való reagálás érdekében; (v) a méretgazdaságosság szükségessége; valamint (vi) egy stabil és teljes mértékben harmonizált szabályozási keret iránti igény.

Ugyanakkor számos **környezetvédelmi probléma** is felvetődik az elemek gyártásával, használatával és életciklus végi kezelésével kapcsolatban. Azok a környezetvédelmi problémák, amelyekre nem vonatkoznak közvetlenül az uniós környezetvédelmi vívmányok, és ezért szabályozási beavatkozást igényelnek, **mind kapcsolatba hozhatók az egységes piaci működésével**. Az egyik ilyen probléma az elemekben lévő **veszélyes anyagok környezetre gyakorolt káros hatása**, amikor azokat nem ártalmatlanítják megfelelően. Ez a probléma megoldható lenne a hordozható elemek megfelelő gyűjtésével és újrafeldolgozásával. Az egyik oka annak, hogy a hordozható elemek begyűjtésének szintje olyan alacsony, az, hogy a gyűjtőrendszerek létrehozása költségekkel jár, az egységes piac pedig nem biztosítja „a szennyező fizet” elv megfelelő és összehangolt végrehajtását. Az optimálistól elmaradó gyűjtési szintek az üzleti nyereségesség szempontjából is **problémásak**. Ez azért van, mert az újrafeldolgozási technológiák **tőkeigényesek**, így jelentős **méretgazdaságosságot** kívánnak meg, bizonyos esetekben az EU nemzeti piacain túlmenően is. Egy másik probléma az, hogy nem kerül sor az **elemek teljes környezeti hatásának csökkentésére** az elemértéklánc körforgásos jellegének fokozásával. A probléma fő oka ebben az esetben is egy piaci hiányosság. Az ösztönzők (és az információk) nincsenek összehangolva az értéklánc különböző szereplői között. A másodszor felhasznált, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek piacán pedig hiányzik a jogbiztonság a használt elemek hulladékstátuszát illetően, és nem állnak rendelkezésre megfelelő információk az elemek viselkedésének előrejelzéséhez.

A javaslat **célja** ezért egységes szabályok végrehajtásának biztosítása a gazdasági szereplők számára az egységes piacon, valamint a verseny torzulásának megakadályozása. Az

¹⁷ SWD(2015)111 final.

¹⁸ COM(2017)312 final.

intézkedések az alábbiak további összehangolását eredményezik majd: (i) az Unió piacán forgalomba hozott elemekre vonatkozó **termékkövetelmények**; valamint (ii) a gazdasági szereplők által nyújtott hulladékgazdálkodási szolgáltatások szintje. A javaslat továbbá követelményeket határoz meg **a másodlagos nyersanyagok piaca megfelelő működésének** biztosítása érdekében, miközben megelőzi és csökkenti az elemek gyártásából és használatából (valamint azok életciklus végi kezeléséből, beleértve az újrafeldolgozást is) származó **környezeti hatásokat**. Ezzel elősegíti egy körforgásos elem-iparág létrehozását egész Európában, és **megakadályozza** az esetlegesen eltérő nemzeti megközelítésekkel adódó **széttagoltságot**.

Az elemek gyártása és használata, valamint az e mögött álló értéklánc kezelése **több területet érintő kérdések**, amelyek számos szakpolitikai terület számára jelentőséggel bírnak. Ezért a belső piaci célkitűzésekre irányuló törekvéseken túl **a javaslat hozzájárul a környezettel, a közlekedéssel, az éghajlat-politikával, az energiával és a nemzetközi kereskedelemmel kapcsolatos célok eléréséhez is**. A javasolt intézkedések hatásvizsgálata rámutat arra, hogy **az esetek többségében a belső piaci célkitűzések az elsődlegesek**, a környezeti előnyök pedig kiegészítő jellegűek. Ennélfogva helyénvaló az EUMSZ 114. cikkének egyedüli jogalapként történő alkalmazása.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Egyértelműen hozzáadott értéket jelent az elemek teljes életciklusára kiterjedő, uniós szintű, közös követelmények meghatározása. A belső piacon történő értékesítés céljából alapvetően fontos annak a biztosítása, hogy a gyártókra, az importőrökre és általában a gazdasági szereplőkre harmonizált követelmények vonatkozzanak, amelyeket teljesíteni kell (i) az elemek uniós piacon történő forgalomba hozatala során, valamint (ii) az egységes piacon az ügyfeleknek nyújtott tájékoztatás során. Az újrafeldolgozók számára lehetővé kell tenni, hogy egységes követelmények mellett működhessenek, amelyek az egész Unióban egyformán vonatkoznak minden újrafeldolgozást végző vállalkozásra. Az összehangolt szabályok meghatározására irányuló uniós szintű beavatkozás elmaradása esetén a nemzeti szintű beavatkozás a gazdasági szereplőkre vonatkozó eltérő követelményekhez vezetne.

Egy fenntartható elemértéklánc létrehozása tökeigényes, és olyan mértékű méretgazdaságosságot kíván, ami meghaladja a nemzeti gazdaságok képességeit. Ennek eléréséhez az összes tagállamra kiterjedő harmonizált és jól működő egységes piacra van szükség, ahol az elemértéklánc valamennyi gazdasági szereplőjére ugyanazok a szabályok vonatkoznak.

Ezenfelül közös szabályokra van szükség a **körforgásos gazdaságra való átállás** érdekében, ami hozzájárul majd innovatív és fenntartható európai üzleti modellek, termékek és anyagok támogatásához. Ezek a célkitűzések nem határozhatók meg úgy, hogy a tagállamok egymástól elszigetelten cselekszenek: tekintettel a szükséges fellépés **mértékére**, ez uniós szinten jobban megvalósítható. **Az egységes uniós fellépés ezért indokolt és szükséges.**

- **Arányosság**

A javasolt intézkedések nem haladják meg azt a mértéket, ami a körforgásos gazdaságban végrehajtandó **nagyszabású beruházások ösztönzéséhez** szükséges szabályozási biztonság megteremtéséhez kell, miközben biztosítják az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét.

Általában véve a javasolt szakpolitikai alternatíva **fokozatos változás** elérése a **meglévő szabályozási és intézményi kerethez** (vagyis az elemekről szóló jelenlegi irányelvhez) képest. Az értéklánc **korábbi szakaszait** illetően, amelyekre vonatkozóan jelenleg nem létezik uniós jogszabály, a javasolt változtatások többnyire **a tájékoztatás és az alapvető követelmények** szintjén vannak az elemek uniós piacon történő forgalomba hozatala vonatkozásában.

Egyes javasolt szakpolitikai alternatívák tekintetében a hatásvizsgálat arra a megállapításra jutott, hogy a **lépésenkénti megközelítés** biztosítaná leginkább az arányosság elvének érvényesítését. Ezért a javaslat a célkitűzések és a követelmények **fokozatos növelését** tartalmazza számos terület vonatkozásában. Ez a helyzet áll fenn például az újratölthető ipari elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó követelmények esetében. Ez a rendelkezés első lépésként tájékoztatási kötelezettséget foglal magában; a vonatkozó minimális értékeket pedig csak akkor kell meghatározni, amikor már több információ áll rendelkezésre.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az elemekről szóló irányelv értékelése, valamint a hatásvizsgálatot megelőző elemzés rámutatott arra, hogy **a harmonizáció legjobban rendelet útján hajtható végre**, nem pedig irányelvvel a korábbi korlátozottabb megközelítés szerint. A hulladékgyűjtésre és hulladékhasznosításra vonatkozó **eltérő nemzeti intézkedések inkoherens szabályozási keretet** eredményeztek a gazdasági szereplők és a gyártók számára. Ezek az eltérő nemzeti szabályozási keretek formájában megjelenő akadályok csak a gyűjtési és hasznosítási folyamatok és a kapcsolódó feladatok szervezésére vonatkozó részletesebb, összehangolt szabályokkal küzdhetők le. Ezeknek a részletes és összehangolt szabályoknak olyan követelményeket kell tartalmazniuk, amelyek közvetlenül a vállalkozásokra alkalmazandók.

Egy rendelet közvetlen **követelményeket határoz meg minden szereplő számára**, biztosítva ezáltal a szükséges jogbiztonságot és egy teljes mértékben integrált piac létrehozásának a lehetőségét az egész Unióra kiterjedően. Egy rendelet továbbá **biztosítja, hogy a kötelezettségeket egyidejűleg és egyformán hajtsák végre mind a 27 tagállamban**.

Ez a jogi aktus továbbá számos **megbízást** határoz meg **a Bizottság számára végrehajtási intézkedések kidolgozására**. Ezek a végrehajtási intézkedések lehetővé teszik a Bizottság számára a rendelet további pontosítását, amennyiben erre szükség van, a közös szabályok kellő időben történő meghatározása érdekében. Ezenfelül a rendelet az átültetési folyamat során **csökkenti a határidőkkel kapcsolatos bizonytalanságokat**, amelyek jellemzően felmerülnek egy irányelvvel összefüggésben, egy olyan területen, ahol az idő és a jogbiztonság kulcsfontosságú tényezők a piac méretének várható növekedése és általában a piaci dinamikák változása miatt.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

2019 áprilisában a Bizottság közzétette az elemekről szóló irányelv értékelését¹⁹ a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásával összhangban, figyelembe véve az elemekről szóló irányelv 23. cikkében foglalt előírásokat. Az értékelés legfontosabb megállapításainak összegzését a hatásvizsgálat 6. melléklete tartalmazza, és azok felhasználásra kerültek az elemzés során is (különösen a probléma meghatározásáról szóló részben).

Ez a szakpolitikai javaslat olyan **intézkedéseket tartalmaz, amelyek az elemekről szóló irányelv értékelésében meghatározott területekre irányulnak, ahol a harmonizáció hiánya vagy a nem kellőképpen részletezett rendelkezések eltérő eredményekhez vezetnek az egységes piacon.** Ezek torzítják az egyenlő versenyfeltételeket, mivel nem biztosítják az egyértelműséget és a költséghatékonyságot (pl. gyártói felelősségi rendszerek). A javaslat továbbá számos olyan **intézkedést tartalmaz, amelyek biztosítják, hogy a szabályozási környezet naprakész és alkalmas legyen olyan technológiai újdonságok kezelésére,** mint például az elektromos meghajtású gépjárművekben, elektromos kerékpárokban és elektromos rollerekben használt elemek, vagy az ipari elemek másodszori felhasználásának lehetősége.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatással összhangban több konzultációs tevékenységre került sor. E konzultációs tevékenységek rövid leírását az alábbi pontok tartalmazzák.

- Az **elemek fenntarthatósági követelményeire** vonatkozó szabályozási kezdeményezés előkészítésének részeként a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság szervezésében első konzultációs fordulóra került sor **2019. június és november között.** Ez magában foglalt egy nyilvános konzultációt, melynek során 180 hozzászólás érkezett be, valamint az érdekelt felekkel két megvalósíthatósági tanulmány megállapításairól folytatott három nyilvános megbeszélést.
- A politikai döntést követően, mely szerint **egyetlen jogi aktus** váltja fel az elemekről szóló irányelvet, és magában foglalja az újratölthető elemekre vonatkozó fenntarthatósági követelményeket, amelyeken a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság már 2018 közepe óta dolgozott,

---

¹⁹ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának (2019. április 9.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról (COM(2019) 166 final), valamint bizottsági szolgálati munkadokumentum az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2006/66/EK irányelv végrehajtásáról (SWD(2019) 1300).

2020. február és május között sor került a konzultációs tevékenységek második fordulójára. A második forduló a következőket foglalta magában:

- az elemértéklánc képviselőivel, fogyasztókkal és környezetvédelmi szervezetekkel folytatott célzott interjúk;
  - a vállalkozások körében végzett felmérés (gyártók, hulladékgazdálkodási üzemeltetők és újrafeldolgozók);
  - a kutatási és innovációs projektek (amelyek finanszírozására a Horizont 2020 és a LIFE program keretében kerül sor) képviselői körében végzett felmérés;
  - ágazati találkozók az érdekelt felekkel;
  - a tagállamok szakértői csoportjával folytatott megbeszélés.
- A javasolt rendeletre vonatkozó **bevezető hatásvizsgálat** közzétételére 2020. május 28-án került sor, a visszajelzések benyújtására rendelkezésre álló időszak pedig 2020. július 9-én ért véget. Összesen 103 válasz érkezett, amelyek többségükben támogatták az érdekelt felek által a folyamat korábbi szakaszaiban (például az érdekelt felekkel folytatott célzott konzultációk során) vázolt álláspontokat.

Összességében a konzultációs tevékenységek rámutattak arra, hogy a nyilvánosság körében **általánosan elismert**, hogy szükség van a teljes elemértéklánra integrált módon kiterjedő szabályozási kezdeményezésre. A nyilvános konzultációkon részt vevő érdekelt felek általában elismerték, hogy **technológiai, gazdasági és társadalmi változások** indokolják az elemekre vonatkozó új szabályozási keret megteremtését. Az érdekelt felek egyetértettek továbbá abban, hogy szükség van a meglévő szabályok **jobb összehangolására**, valamint az **elemek teljes életciklusára** kiterjedő uniós keretre. Elmondták, hogy ennek a keretnek közös és szigorúbb fenntarthatósági szabályokat kell tartalmaznia az elemekre, az alkatrészekre, a hulladékelemekre és az újrafeldolgozott anyagokra vonatkozóan, olyan egyértelmű és közös szabályok létrehozása érdekében, amelyek garantálják az EU egységes piacának működését.

Az **iparági** képviselők által ismertetett legfontosabb igények a következők voltak: (i) stabil szabályozási keret, amely biztosítja a beruházások biztonságát; (ii) egyenlő versenyfeltételek, amelyek lehetővé teszik az elemek fenntartható gyártását; és (iii) az újrafeldolgozó piacok hatékony működése a jó minőségű másodlagos nyersanyagok rendelkezésre állásának javítása érdekében. A **civil társadalom** képviselői által kifejtett fő aggályok között szerepelt a fenntartható beszerzés, valamint a körforgásos gazdaság fő elveinek az elemértéklánc tekintetében történő alkalmazása iránti igény.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációkból levont részletes következtetéseket a hatásvizsgálat **2. melléklete** és **9. melléklete** tartalmazza.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A különböző lehetőségek elemzésének alátámasztása érdekében a Bizottság több **támogatási szerződést** ítélt oda külső szakértőknek, többek között a következőkre:

- az elemekre vonatkozó jelenlegi uniós keret hiányosságai kezelésére irányuló intézkedések megvalósíthatóságát értékelő tanulmány;
- konkrét témákkal (másodszori felhasználás, korlátozások, betétdíjas rendszerek, stb.) foglalkozó tanulmány;
- előkészítő tanulmány a belső tárolóval rendelkező újratölthető elektrokémiai elemek környezettudatos tervezéséről és energiacímkezéséről;
- nyomon követő megvalósíthatósági tanulmány a fenntartható elemekről;
- hatásvizsgálat a belső tárolóval rendelkező újratölthető elektrokémiai elemek környezettudatos tervezéséről és energiacímkezéséről.

Ezek a szakértők szorosan együttműködtek a Bizottsággal a tanulmány különböző szakaszai során.

E támogató tanulmányok mellett további szakértői vélemények beszerzésére szakirodalmi kutatás és az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során beérkezett válaszok alapján került sor.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálaton alapul. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2020. június 24-én kiadott kedvezőtlen véleményében foglalt észrevételek kezelését követően a hatásvizsgálat 2020. szeptember 18-án bizonyos fenntartások mellett kedvező véleményt kapott. Végleges véleményében a Testület további részleteket kért főként az alapforgatókönyvre és a szakpolitikai alternatívák összetételére vonatkozóan.

A hatásvizsgálat **13 intézkedést** tartalmaz az alábbi **problémák kezelésére**: (i) a fenntartható elemekre irányuló gyártási kapacitásba való beruházásokhoz ösztönzést nyújtó keretfeltételek hiánya; (ii) az újrafeldolgozó piacok optimálistól elmaradó működése; és (iii) az uniós környezetvédelmi jog hatályán kívül eső társadalmi és környezeti kockázatok. A 13 intézkedés az alábbiakon **alapul**: (i) az elemekről szóló irányelv értékeléséből származó elemzés; (ii) az ezzel a kezdeményezéssel kapcsolatban folytatott nyilvános konzultációk; (iii) különböző támogató tanulmányok; és (iv) politikai kötelezettségvállalások, mint például a zöld megállapodás. Ezek azt a tényt tükrözik, hogy **komplex értéklánc mentén adott válaszokra van szükség.**

A 13 széles körű szakpolitikai intézkedés mindegyikén belül több alintézkedés jött szóba. Ezek az alintézkedések sok esetben egymás **alternatívái** (pl. a 3. intézkedés esetében a hordozható elemek begyűjtési célkitűzése vagy 65 % vagy pedig 75 % lehet, de nem mindkettő). Más esetekben az alintézkedéseket úgy tervezték meg, hogy azok **halmozott és/vagy kiegészítő** jellegűek lehetnek (pl. a 13. intézkedés esetében az ipari elemekhez szolgáló „elemútlevél” a tájékoztatási kötelezettség mellett működik). Ezen alintézkedések mindegyikének megfelelő részletességű elemzését tartalmazza a hatásvizsgálat **9. melléklete**, kitérve azok hatásaira is a szabályozás nélküli forgatókönyvhöz képest.

Az elemzés megkönnyítése érdekében az alintézkedéseket **négy fő szakpolitikai lehetőség** szerint csoportosítottuk, amelyeket aztán összevetünk a szabályozás nélküli forgatókönyvvel. Ezt a négy lehetőséget az alábbiakban mutatjuk be.

- **1. lehetőség, szabályozás nélküli forgatókönyv:** ez az alternatíva **változatlan** formában megtartja az elemekről szóló irányelvet, amely többnyire az elemek életciklusa végéhez kapcsolódó szakaszra terjed ki. Az értéklánc **korábbi szakaszait** illetően jelenleg **nincs érvényben uniós jogszabály**, így ez változatlan marad. E lehetőséggel kapcsolatban további részletek az alapforgatókönyvre vonatkozó **5. szakaszban** és a **9. mellékletben** található.
- **2. lehetőség, közepes ambíciószint:** ez az alternatíva az elemekről szóló irányelvre épül, de fokozatosan erősíti és emeli az ambíciószintet. Az értéklánc **korábbi szakaszait** illetően, amelyekre vonatkozóan jelenleg **nincs uniós jogszabály**, a javasolt változtatás **tájékoztatási és alapvető követelmények** bevezetése az elemek uniós piacon történő forgalomba hozatalának feltételeként.
- **3. lehetőség, magas ambíciószint:** ez a **megközelítés valamivel diszruptívabb jellegű**, de még mindig a műszaki megvalósíthatóság keretein belül van. Magában foglalja például meghatározott határidőn belül teljesítendő határértékek és küszöbértékek megállapítását.
- **4. lehetőség, nagyon magas ambíciószint:** a jelenlegi szabályozási keretet és a jelenlegi üzleti gyakorlatokat jelentősen meghaladó intézkedéseket foglal magában.

Az **1. táblázat** tartalmazza a szakpolitikai alternatívákban foglalt különböző alintézkedések áttekintését. A hatásvizsgálat alapján előnyben részesített lehetőséget zöld színnel emeltük ki.

A **Bizottság által előnyben részesített lehetőség a 2. lehetőség és a 3. lehetőség kombinációja**. A választott kombináció kiegyensúlyozott megközelítést biztosít az eredményesség (a célkitűzések elérése) és a hatékonyság (költséghatékonyság) szempontjából. Az előnyben részesített lehetőség megkönnyíti az EU reagálását a gyorsan változó piaci feltételekre, és ambíciózusan támogatja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé történő átállást, túlzott költségek vagy zavar kockázata nélkül.

1. táblázat: Előnyben részesített lehetőség

Intézkedések	2. lehetőség – közepes ambíciószint	3. lehetőség – magas ambíciószint	4. lehetőség – nagyon magas ambíciószint
1. Besorolás és meghatározás	Az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek új kategóriája 5 kg-os súlyhatár a hordozható és az ipari elemek megkülönböztetéséhez	Hordozható elemek begyűjtési arányának meghatározására szolgáló, begyűjtendő elemeken alapuló új számítási módszer	/

Intézkedések	2. lehetőség – közepes ambíciószint	3. lehetőség – magas ambíciószint	4. lehetőség – nagyon magas ambíciószint
2. Ipari elemek másodszori felhasználása	Az első felhasználás végén a használt elemek hulladéknak számítanak (kivéve újrafelhasználás esetén). Az újrapozicionálás hulladékkezelési műveletnek számít. Az újrapozicionált (másodszor felhasznált) elemek új termékeknek számítanak, amelyeknek forgalomba hozatalukkor meg kell felelniük a termékkövetelményeknek	Az első felhasználás végén a használt elemek nem hulladékok. Az újrapozicionált (másodszor felhasznált) elemek új termékeknek számítanak, amelyeknek forgalomba hozatalukkor meg kell felelniük a termékkövetelményeknek.	<i>Kötelező alkalmasság másodszori felhasználásra</i>
3. Hordozható elemek begyűjtési aránya	65 %-os begyűjtési célkitűzés 2025-ben	70 %-os begyűjtési célkitűzés 2030-ben	75 %-os begyűjtési célkitűzés 2025-ben
4. Gépjárműelemek és ipari elemek begyűjtési aránya	Gépjárműelemekre, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és ipari elemekre vonatkozó új jelentéstételi rendszer	Könnyű szállítóeszközöket működtető elemekre vonatkozó begyűjtési célkitűzés	Ipari elemekre, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és gépjárműelemekre vonatkozó konkrét begyűjtésicélkitűzés
5. Újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és anyaghasznosítás	<u>Lítiumion-elemek, valamint Co, Ni, Li, Cu:</u> Lítiumion-elemek újrafeldolgozási hatékonysága: 65 % 2025-re Anyaghasznosítási arányok Co, Ni, Li, Cu esetében: 90 %, 90 %, 35 %, illetve 90 % 2025-ben <u>Savas ólomelemek és ólom:</u> Savas ólomelemek újrafeldolgozási hatékonysága: 75 % 2025-re Anyaghasznosítás ólom esetében: 90 % 2025-ben	<u>Lítiumion-elemek, valamint Co, Ni, Li, Cu:</u> Lítiumion-elemek újrafeldolgozási hatékonysága: 70 % 2030-ra Anyaghasznosítási arányok Co, Ni, Li, Cu esetében: 95 %, 95 %, 70 %, illetve 95 % 2030-ban <u>Savas ólomelemek és ólom:</u> Savas ólomelemek újrafeldolgozási hatékonysága: 80 % 2030-ra Anyaghasznosítás ólom esetében: 95 % 2030-ra	/
6. Ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek karbonlábnyoma	Kötelező nyilatkozat a karbonlábnyomról	Karbonlábnyom-teljesítményosztályok és maximális szén-dioxid-küszöbértékek az elemekre vonatkozóan, mint a forgalomba hozatal feltétele	/
7. Újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítménye és tartóssága	Teljesítményre és tartósságra vonatkozó tájékoztatói követelmények	Ipari elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó minimális követelmények, mint a forgalomba hozatal feltétele	/

Intézkedések	2. lehetőség – közepes ambíciószint	3. lehetőség – magas ambíciószint	4. lehetőség – nagyon magas ambíciószint
8. Nem újrátölthető hordozható elemek	Hordozható primer elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó műszaki paraméterek	Általános rendeltetésű hordozható primer elemek fokozatos kivezetése	Primer elemek teljes kivezetése
9. Ipari elemek, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és gépjárműelemek újrafeldolgozott tartalma	Kötelező nyilatkozat az újrafeldolgozott tartalom szintjéről, 2025-ben	Újrafeldolgozott tartalom kötelező szintjei 2030-ban és 2035-ben	/
10. Kiterjesztett gyártói felelősség	Kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségekre vonatkozó egyértelmű előírások ipari elemek tekintetében Gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó minimumszabályok	/	/
11. Hordozható elemekre vonatkozó tervezési követelmények	Eltávolíthatóságra vonatkozó szigorúbb kötelezettség	Cserélhetőségre vonatkozó új kötelezettség	<i>Interoperabilitásra vonatkozó követelmény</i>
12. Információszolgáltatás	Alapvető információk nyújtása (címkék, műszaki dokumentáció formájában vagy online) Specifikusabb információk nyújtása végfelhasználók és gazdasági szereplők számára (szelektív hozzáféréssel)	Elemekre vonatkozó elektronikus adatcsererendszer, valamint útlevelrendszer létrehozása (csak ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek számára)	/
13. A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc ipari elemekben és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekben lévő nyersanyagok tekintetében	A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncsal kapcsolatos önkéntes eljárások	A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncsal kapcsolatos kötelező eljárások	/

Jelmagyarázat: zöld szín = előnyben részesített lehetőség; világoszöld szín = előnyben részesített lehetőség, felülvizsgálati záradék függvényében.

A besorolásra és meghatározásra irányuló **1. intézkedés** célja az elemek kategóriáira vonatkozó jelenlegi rendelkezések pontosítása és aktualizálása a legújabb technikai fejlesztéseknek megfelelően (2. lehetőség). Az elemekről szóló jelenlegi irányelvben foglalt bizonyos rendelkezések adminisztratív jellegű módosításai javítanák több más rendelkezés hatékonyságát, anélkül, hogy jelentős gazdasági költségeket vagy adminisztratív terhet

eredményeznének. Az érdekelt felek azt nyilatkozták, hogy teljes mértékben elfogadják ezt az intézkedést. Javasoljuk a begyűjtési arányok „begyűjthetőség” alapján történő meghatározására szolgáló új módszertan létrehozása lehetőségének (3. lehetőség) újraértékelését felülvizsgálati záradék révén.

Az ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek másodszori felhasználására vonatkozó **2. intézkedés** tekintetében a 2. és a 3. lehetőségéből származó **gazdasági és környezeti előnyök egyenértékűek** lennének (azonos szintű piaci térnyerést feltételezve), elismerve azt, hogy átfedések vannak egyfelől az elemek másodszori felhasználása, másfelől pedig az újrafeldolgozás fejlesztésének előmozdítása között. **A 3. lehetőség esetén** – amely szerint a használt elemek nem feltétlenül lennének hulladéknak tekintendők az első felhasználás végén (és csak akkor lennének hulladéknak tekintendők, amikor a tulajdonos úgy dönt, hogy megváltik az elemtől) – **az igazgatási költségek jelentős mértékben alacsonyabbak**, mint a 2. lehetőség esetében. A hatásértékelésben a 3. lehetőséget jelölték meg előnyben részesített lehetőségként, azzal az indokkal, hogy az ösztönözné leginkább a másodszori felhasználásra szánt elemek piacának fejlődését, és azt támogatták az érdekelt felek is. A 2. lehetőség esetén – amely szerint az elemek hulladékká válnak – további költségek keletkeznének a veszélyes hulladék kezeléséhez szükséges engedélyek miatt, ami különösen aggasztó problémát jelentett az érdekelt felek számára. Így ez a lehetőség korlátozhatja a másodszori felhasználásra szánt elemek piacának a fejlődését, mivel a költségek magasabbak. A Bizottság megállapította, hogy a továbblépés legmegfelelőbb módja a 2. lehetőség és a 3. lehetőség kombinációja, amely alapján sor kerül a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó konkrét kritériumok meghatározására – beleértve az állapotellenőrzést is –, amelyeket az elemeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy újrapozicionálásra vagy újragyártásra kerüljenek. E megközelítés – amelyet a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó követelmények támogatnak – célja az elemek újrapozicionálásának és újragyártásának az ösztönzése, valamint ezzel egyidejűleg annak biztosítása, hogy a hulladékelemek megfelelő kezelésen essenek át az EU hulladékokra vonatkozó jogszabályaival és a nemzetközi megállapodásokkal összhangban.

A hordozható elemek begyűjtési arányára vonatkozó **3. intézkedés** tekintetében az előnyben részesített lehetőség a **2. lehetőség** – 65 %-os begyűjtési célkitűzés 2025-ben –, valamint a **3. lehetőség** – 70 %-os begyűjtési célkitűzés 2030-ban. E lehetőségek becsült költsége 1,09 EUR/fő/év, illetve 1,43 EUR/fő/év körül van, amelynek finanszírozására a kiterjesztett gyártói felelősség mechanizmusán kerül sor. A begyűjtési célkitűzések alapforgatókönyvhöz képest való megemelésének két oka van. Az egyik ok a **környezeti előnyök nem lineáris növekedése**, a lítiumion-elemek fokozott gyűjtése miatt. A másik ok pedig az, hogy a tapasztalatok szerint a **méretgazdaságosságból és a hatékonyságból nyereség** származik. Általánosan elfogadott elv szerint **az érdekelt felek elfogadják a magasabb begyűjtési célkitűzéseket**, amennyiben azok reálisak, és elegendő idő áll rendelkezésükre a célkitűzések teljesítéséhez. Nem ez a helyzet azonban a 4. lehetőség – 75 %-os begyűjtési célkitűzés 2025-ben – esetében.

A **4. intézkedés** tekintetében az előnyben részesített lehetőség a **2. lehetőség**, a gépjárműelemekre és az ipari elemekre vonatkozó új jelentéstételi rendszer. Ez az intézkedés várhatóan nem eredményez jelentős gazdasági költségeket vagy adminisztratív terhet, viszont a begyűjtési arányok növekedésével jár. A **3. lehetőség** – külön **begyűjtési célkitűzés a könnyű szállítóeszközökben használt elemek vonatkozásában** – várhatóan a begyűjtési arányok jelentős növekedéséhez vezet. Mivel azonban előbb szükség van a „begyűjthetőségre” vonatkozó módszertan kidolgozására, javasoljuk ennek a lehetőségnek az újraértékelését felülvizsgálati záradék révén.

Az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókra és az anyaghasznosításra vonatkozó **5. intézkedés** tekintetében az előnyben részesített lehetőség a **2. lehetőség**, ami megnöveli a célkitűzéseket a savas ólomelemek vonatkozásában, valamint a **3. lehetőség**, ami új célkitűzéseket vezet be a lítiumion-elemek, valamint a kobalt, a nikkell, a lítium és a réz vonatkozásában. A 2. lehetőség 2025-re vonatkozó célkitűzéseket határoz meg annak alapján, hogy jelenleg mi az, ami megvalósítható, míg a 3. lehetőség 2030-ra vonatkozó célkitűzéseket határoz meg annak alapján, hogy a jövőben mi lesz megvalósítható. Mivel számos változó esetében **nagy fokú bizonytalanság** áll fenn, nehéznek bizonyult e lehetőségek gazdasági és környezeti hatásának a számszerűsítése. A modellezett becslések azt mutatják, hogy **még a legkonzervatívabb feltételezések esetén is kedvező lenne a hatás**.

Az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek karbonlábnyomára vonatkozó **6. intézkedés** esetében az előnyben részesített lehetőség a **2. lehetőség**, ami kötelező nyilatkozattételt foglal magában, idővel kiegészülve a 3. lehetőséggel, ami karbonlábnyom-teljesítményosztályokat és maximális küszöbértékeket határoz meg az elemek uniós piacon történő forgalomba hozatalának feltételeként. Mindjárt a **3. lehetőség** bevezetése hatékonyabb lenne, mint a 2. lehetőség, de több időre van szükség a szükséges információs és módszertani keret befejezéséhez. A 2. lehetőség azonban lehetővé teszi a 3. lehetőség keretében tervezett intézkedések fokozatos bevezetését. Ezen intézkedések célja, hogy hozzájáruljanak ahhoz a célkitűzéshez, hogy az Unió 2050-re klímasemleges legyen, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, a tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervben²⁰ foglaltak szerint. A szén-dioxid-küszöbértékeket megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust külön hatásvizsgálat támasztja alá.

Az újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó **7. intézkedés** esetében a **2. lehetőség** az előnyben részesített lehetőség, amely rövid távon tájékoztatási kötelezettségeket vezet be. Ez elősegítené az elemek teljesítmény- és tartóssági jellemzői kiszámításának és rendelkezésre állásának összehangolását, és lehetővé tenné a fogyasztók és a vállalkozások számára, hogy tájékozottan hozhassák meg döntéseiket. Mihelyt rendelkezésre állnak a szükséges információk, és véget ér a szabványosítási munka, lehetőség lesz a **teljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények** bevezetésére (3. lehetőség). A Bizottság megállapította, hogy ez a lehetőség hosszú távon hatékonyabb abból a szempontból, hogy **elősegíti a piac átállását jobb teljesítményű elemekre**, ezáltal pedig kisebb környezeti hatás felé történő elmozdulást vált ki.

A nem újratölthető hordozható elemekre vonatkozó **8. intézkedés** esetében a **2. lehetőség** az előnyben részesített lehetőség, vagyis az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek meghatározása az erőforrások és az energia nem hatékony felhasználásának minimalizálása érdekében. Ezeket a paramétereket a címkézési követelmények is figyelembe veszik, amelyekkel a 12. intézkedés foglalkozik, a fogyasztóknak az elemek teljesítményével kapcsolatban történő tájékoztatása érdekében. A **3. és a 4. lehetőséget** illetően az állapítható meg, hogy jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a nem újratölthető elemek részleges vagy teljes kivezetése hatékonyságának és megvalósíthatóságának az igazolásához. A nem újratölthető elemek gyártói és újrafeldolgozói ellenzik ezt a két ambiciózusabb lehetőséget.

²⁰ COM(2020)98 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0103&qid=1608286714041&from=HU>

A **9. intézkedés** tekintetében egyaránt előnyben részesített lehetőség a **2. lehetőség** – az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kötelező nyilatkozattétel rövid távú bevezetése – és a **3. lehetőség** – kötelező célkitűzések meghatározása az újrafeldolgozott lítium-, kobalt-, nikkel- és ólomtartalomra vonatkozóan 2030-ra és 2035-re. A két lehetőség kiegészíti egymást, és hozzájárul egy **kiszámítható jogi keret biztosításához, ami arra ösztönzi a piaci szereplőket, hogy fektessenek be** olyan újrafeldolgozási technológiákba, amelyek kifejlesztésére egyébként nem kerülne sor, mert azok a költségek tekintetében nem versenyképesek az elsődleges nyersanyagok előállításával.

A **kiterjesztett gyártói felelősségre és a gyártói felelősségi rendszerekre** vonatkozó **10. intézkedés** esetében nem javasolt a magas ambíciószintű lehetőség, mert az többnyire az elemekről szóló irányelv keretében már meglévő rendelkezések pontosítását foglalja magában. A javasolt intézkedés **egyenlő versenyfeltételeket biztosítana** a jelenleg ipari elemekként besorolt, elektromos meghajtású járműben használt elemek és ipari elemek kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerei, valamint a hordozható elemek gyártói felelősségi rendszerei számára. Ennek az intézkedésnek a **gazdasági költségei** várhatóan **elhanyagolhatók** lesznek, és azokat **nagymértékben ellensúlyozzák** a megnövekedett begyűjtési arányokból származó **környezeti előnyök**.

A hordozható elemek tervezési követelményeire irányuló **11. intézkedés** esetében az előnyben részesített lehetőség az elemek eltávolíthatóságára vonatkozó megerősített kötelezettség (2. lehetőség), valamint az elemek cserélhetőségére vonatkozó új kötelezettség (3. lehetőség). E lehetőségek gazdasági költségei elhanyagolhatók, ugyanakkor **környezeti előnyökkel és erőforrás-megtakarítással** járnak. Mindezt azzal érik el, hogy megkönnyítik az elemek, valamint azon készülékek újrahaznátát, megjavítását és újrafeldolgozását, amelyekbe azok be vannak építve.

A megbízható információk nyújtására vonatkozó **12. intézkedés** esetében a 2. lehetőség és a 3. lehetőség kombinációját kell előnyben részesíteni. A **2. lehetőség** – amely nyomtatott és online címkézési rendszert vezet be az alapvető és személyre szabottabb információk nyújtásához – az előnyben részesített lehetőség, mert az elősegítené a fogyasztók és a végfelhasználók jobb tájékoztatását, és a **piacot környezetbarátabb elemek felé történő elmozdulásra** ösztönözné. A **3. lehetőségben** foglalt elvet – az elemekkel foglalkozó globális szövetség (Global Batteries Alliance) által javasolt elektronikus adatcsererendszer és eleműtlel – több globális szervezet elfogadja. Az **elektronikus adatcsererendszer** létrehozásának lesz egy egyszeri adminisztratív költsége, viszont hosszú távon egyszerűbb adminisztrációt és alacsonyabb végrehajtási költségeket fog eredményezni. Az **eleműtlel** továbbá lehetővé teszi a másodszori felhasználást végző üzemeltetők számára, hogy tájékozottan hozhassák meg döntéseiket, valamint az újrafeldolgozók számára, hogy jobban megtervezhessék műveleteiket és javíthassák az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat.

A kellő gondosság elvének megfelelő nyersanyagokra irányuló **13. intézkedés** esetében az előnyben részesített lehetőség a **3. lehetőség**, vagyis a kötelező megközelítés. **Megfelelő mértékű konszenzus** alakult ki az érdekelt felek között a tekintetben, hogy ez a lehetőség **hatékonyabb** lenne az elemgyártáshoz szükséges bizonyos nyersanyagok kitermeléséhez, feldolgozásához és kereskedelméhez kapcsolódó társadalmi és környezeti kockázatok kezelése szempontjából. Ezt a lehetőséget a fenntartható vállalatirányításról szóló ágazatközi jogszabályokra vonatkozó javaslattal kapcsolatban folyamatban lévő munka fényében kell vizsgálni, amely javaslat előterjesztését a Bizottság 2021-ben tervezi.

A hatásvizsgálat 3. melléklete összefoglaló áttekintést nyújt a költségekről és a hasznokról, különös tekintettel azok számszerűsítésére.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javasolt intézkedések hatása elhanyagolható az adminisztratív teher tekintetében.

Ez a szakpolitikai javaslat maximálisan kihasználja a **digitalizációban** rejlő lehetőségeket az adminisztratív költségek csökkentése érdekében. Például a 12. intézkedés javasolja **az elemekre vonatkozó elektronikus adatcsererendszer létrehozását**, amely információkat tartalmaz a piacon forgalomba hozott összes hordozható és ipari elemmodellről. A 12. intézkedés keretében minden egyes forgalomba hozott ipari elem és elektromos meghajtású gépjárműben használt elem számára elemútlevelet állítanak ki. Az adatcsere- és az útlevélrendszer kidolgozása is jelentős költségekkel jár a Bizottság és a vállalkozások számára egyaránt. Ugyanakkor azonban **hatékony eszközt** biztosít a tagállami hatóságok és a Bizottság számára a javasolt rendeletben szereplő **kötelezettségek érvényre juttatásához**, valamint piaci információs eszközt jelent a kötelezettségek jövőbeni felülvizsgálatához és finomításához.

- **Alapvető jogok**

A javaslatnak nincs hatása az alapvető jogok védelmére.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat magában foglalja személyi állomány és pénz felhasználását adatok és szolgáltatások megvásárlásához. Bizonyos személyzeti követelmények várhatóan teljesülnek a Bizottság, a Közös Kutatóközpont (JRC) és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) számára rendelkezésre álló előirányzatok keretében. A Bizottság humánerőforrás-igényeinek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. Ezekhez a munkavállalóhoz további személyi állomány csatlakozik majd, amelyet az irányító főigazgatóságnak ítélnék oda az éves elosztási eljárás során, a költségvetési korlátokat is figyelembe véve.

A javaslat több cikket tartalmaz, amelyek részletezik a rendelet kiegészítése érdekében elvégzendő további munkafolyamatokat, amelyeket végrehajtási / felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell majd elfogadni 3–8 éves időkereten belül. Ezek a következőkre terjednek ki: a fenntarthatósági követelményeknek való megfelelés ellenőrzése; megfelelés-ellenőrző rendszer; és hulladékgazdálkodás; tájékoztatás; és címkézés. Ezeknek a tervezett fellépéseknek a részletes felsorolása az alábbiakban található:

- a szabványosítási munka nyomon követése a CEN-ben / CENELEC-ben;
- egységes előírások kidolgozása az alábbiak tekintetében: (i) nem újratölthető hordozható elemek teljesítménye és tartóssága; (ii) újratölthető ipari elemek teljesítménye és tartóssága; és (iii) helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek biztonsága;
- összehangolt számítási szabályok kidolgozásának a támogatása az alábbiak tekintetében: (i) a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozat (ideértve a termék

környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok (PEFCR) felülvizsgálatát elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és újratölthető ipari elemek vonatkozásában); és (ii) a karbonlábnyom-teljesítményosztályok kiszámítása elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és újratölthető ipari elemek vonatkozásában;

- összehangolt számítási szabályok kidolgozásának a támogatása az alábbiak tekintetében: (i) elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és újratölthető ipari elemek újrafeldolgozott tartalma; (ii) újrafeldolgozási hatékonysági mutatók, (iii) hasznosított anyagok, valamint (iv) hulladékok osztályozása;
- hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás kidolgozása;
- elektronikus adatcsererendszer létrehozása elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekkel és újratölthető ipari elemekkel kapcsolatos információk benyújtásához;
- elemekre vonatkozó zöld közbeszerzési kritériumok kidolgozása;
- a 2000/532/EK bizottsági határozatban²¹ foglalt hulladékjegyzék módosítása;
- az elemekben használt anyagokra vonatkozó kockázatértékelés elvégzése és az azokkal kapcsolatos kockázatok kezelése;
- jelentéstételi kötelezettségek módosítása.

A JRC kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy támogatja a Bizottságot bizonyos szükséges műszaki munkák elvégzésében. Körülbelül 6,2 millió EUR kell a szükséges tanulmányok, valamint a JRC-vel kötött igazgatási megállapodás finanszírozásához a Bizottság támogatása érdekében az alábbi pontokban felsorolt munkafolyamatok során.

- Egységes előírások kidolgozása az alábbiak tekintetében: (i) általános felhasználású hordozható elemek teljesítménye és tartóssága; (ii) újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítménye és tartóssága, valamint (iii) helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek biztonsága;
- Összehangolt szabályok kidolgozása az alábbiak tekintetében: (i) hordozható elemek elkülönített gyűjtése; (ii) karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozatok; (iii) a karbonlábnyom, az újrafeldolgozott tartalom és az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók kiszámítása, valamint (iv) elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és újratölthető ipari elemek karbonlábnyom-teljesítményosztályainak kiszámítása;

---

²¹ 2000/532/EK: A Bizottság határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról, HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

- A zöld közbeszerzési kritériumok elemzése (ideértve a közbeszerzésekben érdekelt felekkel folytatott konzultációt és a javasolt közbeszerzési szabályok jogi ellenőrzését);
- A hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás támogatása;
- Az európai hulladékjegyzékbe történő, elemekere vonatkozó bejegyzések célzott módosításai kidolgozásának támogatása;
- Az általános felhasználású, nem újratölthető hordozható elemek fokozatos kivételének támogatása;
- A címkézésre vonatkozó követelmények támogatása;
- A zöld közbeszerzésre vonatkozó kritériumok kidolgozása.

Az ECHA támogatja továbbá a Bizottságot az elemek anyagainak kezelésében és azok szabályozási korlátozásában a meglévő REACH tevékenységek részeként. Ehhez összesen kettő új, teljes munkaidős egyenértékben kifejezett ideiglenes alkalmazottra (AD 5–7. besorolási fokozat) van szükség az ECHA-nál (átlagos költség évi 144 000 EUR 7 éven át és azon túl). Szükség lesz továbbá egy teljes munkaidős egyenértékben kifejezett szerződéses alkalmazottra (szerződéses alkalmazott III. besorolási csoport, átlagos költség évi 69 000 EUR 3 éven át) a tudásbázis növelése, valamint egy megalapozott prioritás-meghatározási terv és munkaterv elősegítése érdekében. Ennek a munkatervnek egy tanulmányon kell alapulnia az ECHA jelenlegi ismereteinek bővítése érdekében arra vonatkozóan, hogy az elem-iparág hogyan kezeli a veszélyes vegyi anyagokat a jövőbeni szabályozási kockázatkezelés szempontjából releváns anyagok meghatározása céljából. A becslések szerint a tanulmány 400 000 EUR-ba fog kerülni (3 éven át) a kutatási igények egy részének kiszervezésével.

A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság becslései szerint a javasolt elektronikus adatcsererendszer kidolgozása az elemekre vonatkozó tájékoztatáshoz mintegy 10 millió EUR-ba fog kerülni. Egy 2021-ben induló megvalósíthatósági tanulmány is vizsgálni fogja, hogy milyen lenne a javasolt elektronikus adatcsererendszer legkedvezőbb architektúrája, és hogy annak milyen szolgáltatásokat kellene nyújtania.

Az Európai Bizottság feladata lesz a rendelettel kapcsolatos tárgyalások lefolytatása, a rendelet általános végrehajtása, valamint a rendeletben előírt összes végrehajtási / felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása. Ehhez a következőkre lesz szükség: (i) a JRC és az ECHA keretében végzett munka; és (ii) a rendes döntéshozatali folyamatok, ideértve az érdekelt felekkel folytatott konzultációt és a bizottsági eljárásokat. A jelenlegi pénzügyi szimulációk 2 teljes munkaidős egyenértékben kifejezett AD besorolású álláshelyen alapulnak, amelyek csak irányítási feladatok elvégzését foglalják magukban, vagyis (i) a rendelettel kapcsolatos tárgyalások lefolytatását és a rendelet általános végrehajtását; és (ii) a különböző előkészítő munkák elvégzését, valamint a másodlagos jogszabályok megfogalmazását, az elemekről szóló rendeletben javasolt határidők betartásával. A műszaki feladatot elvégezheti 1 teljes munkaidős egyenértékben kifejezett kirendelt nemzeti szakértő (tekintettel a várható ütemtervre), valamint szerződéses alkalmazottak. A 2 AD besorolású álláshely közül 1 átcsoportosításra került a Környezetvédelmi Főigazgatóságon belül. A Bizottságban a személyzeti költségek összesen 3 075 000 EUR-t tesznek ki a Bizottság

személyzeti költségeire vonatkozó, a Költségvetési Főigazgatóság honlapján közzétett legfrissebb adatok alapján:

https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

Megjegyzendő, hogy a pénzügyi kimutatásban szereplő adatok összhangban állnak a 2020 utáni többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslattal.

A 2021–2029 közötti időszakban további erőforrásokra lesz szükség az alábbiak terén végzett munka előrehaladása érdekében: i. az elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó szabványok és egységes előírások kidolgozása; ii. összehangolt számítási szabályok kidolgozása a hordozható elemek elkülönített gyűjtése, a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozattétel, a karbonlábnyom-teljesítményosztályok kiszámítása, valamint az újrafeldolgozott tartalom és az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók kiszámítása vonatkozásában; iii. a hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás kidolgozása; (iv) az elektronikus adatcseréhez kapcsolódó beadványok formátumainak meghatározása, valamint az azok fogadására szolgáló rendszerek kidolgozása; és (v) zöld közbeszerzési kritériumok kidolgozása. Ezzel összefüggésben a tanulmányokhoz és az igazgatási megállapodásokhoz szükséges erőforrásokat a LIFE program fedezi összesen mintegy 4,7 millió EUR értékben, valamint 10,7 millió EUR áll rendelkezésre az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése keretében.

A javaslat költségvetése folyó árakon szerepel, a költségvetés ECHA komponense kivételével, amely a fizetéseket évi 2 %-os növekedés figyelembevételével indexálta. Az ECHA-nak további erőforrásokra lesz szüksége a kapott támogatás növeléséhez.

A költségvetési vonzatokat, valamint a szükséges humán- és igazgatási erőforrásokat az ehhez a javaslathoz csatolt pénzügyi kimutatás tartalmazza.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az **elemek osztályozása** tekintetében javasolt módosítások célja a meglévő szabályok aktualizálása annak biztosítása érdekében, hogy azok kiterjedjenek minden elemre, beleértve az esetleges új elemtípusokat is. A nyomonkövetési rendelkezéseknek biztosítaniuk kell az új intézkedések megfelelő végrehajtását és érvényre juttatását.

A **hordozható elemek begyűjtési arányára vonatkozó új célkitűzés** meghatározása szükségessé teszi a begyűjtési arány nyomon követését a tagállamokban. Erre a jelenleg érvényben lévő 45 %-os begyűjtési arány tekintetében került sor, és magában foglalta, hogy az Eurostat éves szinten adatokat gyűjtött a tagállamoktól. Következésképpen egy új célkitűzés meghatározása nem jár további jelentéstételi kötelezettségekkel.

A **gépjárműelemekre és ipari elemekre vonatkozó új jelentéstételi rendszer** létrehozása megkívánja nemzeti szinten már előállított adatok begyűjtését. Ezenfelül a gépjárműelemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek vonatkozásában a jelentéstételi rendszer ráépülhet a hulladékká vált gépjárművekről szóló irányelvre.

A lítiumelemekkel kapcsolatban az **újrafeldolgozási hatékonyságra** vonatkozó célkitűzés 65 % 2025-től kezdődően. Az Eurostat már 2014 óta gyűjt adatokat éves szinten az ólom-, kadmium- és egyéb elemek újrafeldolgozási hatékonysági mutatóiról. Következésképpen a lítium újrafeldolgozási hatékonyságának figyelembevétele a már kialakult adatgyűjtési eljárásban csak egy apró kiegészítést jelentene.

A forgalomba hozott elemek teljes életciklusához (a felhasználási szakasz kivételével) kapcsolódó **karbonlábnyom** jelentésére vonatkozó kötelezettség megkívánja olyan informatikai eszköz kifejlesztését, amely lehetővé teszi a gyártók számára az adatok közvetlen bevitelét. A Bizottságnak szándékában áll webalapú eszköz és a másodlagos adatkészletek könyvtárhoz való szabad hozzáférés biztosítása a karbonlábnyom kiszámításának megkönnyítése érdekében, az elfogadott szabályok alapján. A benyújtott adatok felhasználhatók ÜHG-kibocsátási referenciaértékek meghatározásához, annak értékeléséhez, hogy érdemes lenne-e kibocsátásintenzitási teljesítményszinteket bevezetni az elemek karbonlábnyoma és környezeti teljesítménye javítása érdekében, valamint annak értékeléséhez, hogy szükség van-e további ösztönzőkre és/vagy a piaci feltételekkel összefüggő intézkedésekre.

Hasonlóképpen, a **teljesítményre és tartósságra** vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségnek is a műszaki dokumentáció részét kell képeznie. Az elem típusától függően ezeket az adatokat online módon is hozzáférhetővé kell tenni egy elemekre vonatkozó adatbázisban és/vagy az elemútlevélben.

A gyártóknak az **újrafeldolgozott tartalomra** vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettsége harmonizált módszertant követne.

Az **eltávolíthatóság** tekintetében meg kell erősíteni a jelenlegi kötelezettségeket, a **cserélhetőség** tekintetében pedig a javaslat új rendelkezéseket tartalmaz.

A karbonlábnyomra és az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó nyilatkozatokra, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő, felelősségteljes nyersanyag-beszerzésre irányuló rendelkezések **harmadik fél általi ellenőrzést** kívánnak meg, főszabály szerint, bejelentett szervezetek útján.

A **nemzeti piaci hatóságok** feladata lenne a rendeletben foglalt kötelezettségek teljesítése érdekében szolgáltatott adatok érvényességének ellenőrzése.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Tekintve, hogy a jogi aktus a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó rendelet, nincs szükség magyarázó dokumentumra.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A rendelet **I. fejezete** általános rendelkezéseket tartalmaz.

Az **1. cikk** kimondja, hogy a rendelet az elemek forgalomba hozatalát és használatbavételét lehetővé tévő, fenntarthatóságra, biztonságra és címkézésre vonatkozó követelményeket, valamint a hulladékelemek begyűjtésére, kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket állapít meg. A rendelet valamennyi típusú elemre alkalmazandó, és felsorolja az elemek négy kategóriáját, amelyek a következők:

hordozható elemek, gépjárműelemek, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és ipari elemek.

A **2. cikk** fogalommeghatározásokat tartalmaz.

A **3. cikk** rögzíti a rendelet követelményeinek megfelelő elemek egységes piacon való szabad mozgásának az elvét.

A **4. cikk** összefoglalja azokat a rendelkezéseket, amelyek rögzítik, illetve pontosítják a fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelményeket, és ennek megfelelően hivatkozik a II. és a III. fejezetre. Ezenkívül az elemek nem jelenthetnek kockázatot az emberi egészségre, a biztonságra, a tulajdonra vagy a környezetre.

Az **5. cikk** előírja a tagállamok számára, hogy jelöljenek ki egy vagy több illetékes hatóságot, amelyek az elemek életciklusa végéhez kapcsolódó szakasszal foglalkoznak.

A rendelet **II. fejezete** fenntarthatósági és biztonsági követelményeket állapít meg.

A **6. cikk** az **I. melléklettel** együtt a veszélyes anyagok – különösen a higany és a kadmium – elemekben történő felhasználására vonatkozó korlátozásokat állapít meg.

A **7. cikk** a **II. melléklettel** együtt az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és az újratölthető ipari elemek karbonlábnyomára vonatkozó szabályokat állapít meg. A követelmények ütemezésére úgy kerül sor, hogy először egy tájékoztatási követelményt kell teljesíteni a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozattétel formájában. Ezt követi az elemek besorolása karbonlábnyom szerinti teljesítménysztyályokba. Végezetül pedig, figyelembe véve egy külön hatásvizsgálat eredményeit is, az elemeknek meg kell felelniük az életciklusra vonatkozó maximális karbonlábnyom-küszöbértékeknek. A három követelmény teljesítésének határideje 2024. július 1-je a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozattétel esetében, 2026. január 1-je a teljesítménysztyályok esetében és 2027. július 1-je az életciklusra vonatkozó maximális karbonlábnyom-küszöbértékek esetében.

A **8. cikk** előírja, hogy 2027. január 1-jétől az aktív anyagban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmazó, belső tárolóval rendelkező ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek műszaki dokumentációjának információkat kell tartalmaznia az említett anyagok hasznosított mennyiségéről, ami jelen van az egyes elemmodellekben és -tételekben, gyártóüzemenként. 2030. január 1-jétől az ilyen elemek a kobalt, ólom, lítium vagy nikkel hulladékából származó, hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkel következő minimális mennyiségeit kell tartalmazni aktív anyagaikban: 12 % kobalt; 85 % ólom, 4 % lítium és 4 % nikkel. 2035. január 1-jétől a hasznosított kobalt, lítium vagy nikkel minimális mennyisége 20 %-ra emelkedik a kobalt, 10 %-ra a lítium és 12 %-ra a nikkel esetében. Az ólom esetében a minimális arány 85 % marad. Amennyiben a hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkel rendelkezésre állása vagy hiánya alapján indokolt és helyénvaló, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a célkitűzések módosítása céljából.

A **9. cikk** a **III. melléklettel** együtt előírja, hogy 2026. január 1-jétől az általános felhasználású elemek csak az elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterek teljesülése esetén hozhatók forgalomba. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett paraméterekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása, valamint azoknak a műszaki és tudományos fejlődésre tekintettel történő módosítása érdekében. 2030. december 31-ig a Bizottság

értékeli az általános felhasználású, nem újratölthető hordozható elemek használatának fokozatos kivezetésére irányuló intézkedések megvalósíthatóságát, és e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint mérlegeli a megfelelő intézkedések megtételét, ideértve jogalkotási javaslatok elfogadását.

A **10. cikk** a **IV. melléklettel** együtt az elektrokémiai teljesítmény- és tartóssági paraméterekre vonatkozó tájékoztatási követelményt állapít meg az újratölthető ipari elemek és a belső tárolóval rendelkező, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek tekintetében. 2026. január 1-jétől az újratölthető ipari elemeknek meg kell felelniük azoknak a minimális értékeknek, amelyek tekintetében a Bizottság felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján történő elfogadásra.

A **11. cikk** előírja, hogy a gyártóknak olyan készülékeket kell tervezniük, amelyekbe a hordozható elemek beépíthetők oly módon, hogy a végfelhasználók vagy független gazdasági szereplők a hulladékelemeket könnyen el tudják távolítani és ki tudják cserélni.

A **12. cikk** az **V. melléklettel** együtt előírja, hogy a helyhez kötött elemes energiatároló rendszereknek biztonságosnak kell lenniük szokásos működésük és használatuk során, ideértve annak az igazolását, hogy azokat sikeresen tesztelték az **V. mellékletben** meghatározott biztonsági paraméterek tekintetében a legkorszerűbb vizsgálati módszerek alkalmazásával. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján módosítsa az **V. mellékletben** foglalt, az elemek biztonságosságának vizsgálata során figyelembe veendő biztonsági követelményeket.

A rendelet **III. fejezete** címkézési és tájékoztatási követelményeket állapít meg.

A **13. cikk** a **VI. melléklettel** együtt előírja, hogy 2027. január 1-jétől az elemeket jól látható, olvasható és eltávolíthatatlan módon címkével kell ellátni az elemek, valamint azok fő jellemzőinek azonosításához szükséges tájékoztatás nyújtása érdekében. Az elemre vagy annak csomagolásán elhelyezett különböző címkéken továbbá fel kell tüntetni az élettartamra, a töltési kapacitásra, az elkülönített gyűjtés követelményére, a veszélyes anyagok jelenlétére és a biztonsági kockázatokra vonatkozó információkat. Az elemre nyomtatott vagy vésett QR-kódnak az elem típusától függően hozzáférést kell biztosítani az adott elemre vonatkozó információkhoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktus útján bizonyos címkézési követelményekre vonatkozóan harmonizált előírásokat állapítson meg.

A **14. cikk** előírja, hogy az újratölthető ipari elemeknek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeknek olyan elemirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely tárolja az elemek állapotának és várható élettartamának a meghatározásához szükséges információkat és adatokat a **VII. mellékletben** meghatározott paramétereknek megfelelően. Az említett paraméterekre vonatkozó, az elemirányítási rendszerben tárolt adatokhoz mindenkor hozzáférést kell biztosítani a jogi vagy természetes személy számára, aki jogszerűen megvásárolta az elemet, illetve a nevében eljáró bármely harmadik fél számára, az elem maradványértékének értékelése, az elem újrahasználatának, újrapozicionálásának vagy újragyártásának elősegítése érdekében, valamint az elem villamosenergia-hálózatokban virtuális erőműveket üzemeltető független aggregátorok számára történő rendelkezésre bocsátása érdekében.

A **IV. fejezet** az elemek megfelelőségértékelésére vonatkozó szabályokat tartalmaz, és többnyire általános rendelkezéseket foglal magában. Érdemes megemlíteni a 17. cikket és a 18. cikket.

A **17. cikk** a megfelelőségértékelési eljárásokkal foglalkozik, és két különböző értékelési eljárást határoz meg az értékelendő termékkövetelmény függvényében. A **VIII. melléklet** tartalmazza az alkalmazandó eljárások részletes leírását. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén módosíthatja a megfelelőségértékelési eljárásokat annak érdekében, hogy ellenőrzési lépéseket iktasson be az eljárásba, valamint abból a célból, hogy megváltoztassa az értékelési modult az elemek piacán vagy értékláncában bekövetkező fejlemények alapján.

A **18. cikk** az EU-megfelelőségi nyilatkozattal foglalkozik, amely rögzíti, hogy sor került a rendeletben foglalt fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelményeknek való megfelelés igazolására. A rendelet **IX. melléklete** az EU-megfelelőségi nyilatkozat szerkezetének részletes leírását tartalmazza.

Az **V. fejezet** a megfelelőségértékelő szervezet értesítésével foglalkozik, és többnyire általános rendelkezéseket foglal magában. Bizonyos rendelkezések módosításra kerülnek a bejelentett szervezetek függetlenségének megerősítése érdekében. Ezzel összefüggésben érdemes megemlíteni a 23. cikket, a 25. cikket, a 27. cikket, a 28. cikket és a 33. cikket.

A **23. cikk** a bejelentő hatóságokra vonatkozó követelményeket tartalmaz. A bejelentő hatóságoknak tárgyilagosan és elfogulatlanul kell végezniük a tevékenységüket, és biztosítaniuk kell a hozzájuk beérkező információk bizalmas jellegét. Ugyanakkor képesnek kell lenniük arra, hogy a bejelentett szervezetekkel kapcsolatban információkat cseréljenek a nemzeti hatóságokkal, más tagállamok nemzeti hatóságaival és a Bizottsággal, a megfelelőségértékelés következetességének biztosítása érdekében.

A **25. cikk** a bejelentett szervezetekkel kapcsolatos követelményeket tartalmaz. A bejelentett szervezetek és az általuk alkalmazott személyzet számára lehetővé kell tenni az elemek értékláncának gazdasági szereplőitől és más vállalatoktól, így különösen az elemgyártóktól, az elemgyártók kereskedelmi partnereitől, az elemgyártók üzemében részesedéssel rendelkező befektetőktől és más bejelentett szervezetektől, továbbá a bejelentett szervezetek vállalkozói szövetségeitől, valamint anya- és leányvállalataitól való függetlenség fenntartását.

A **27. cikk** a bejelentett szervezetek leányvállalataival és alvállalkozásaival foglalkozik. Miközben elfogadott, hogy a bejelentett szervezetek a megfelelőségértékeléssel kapcsolatos bizonyos feladatokat alvállalkozásba adják, vagy egy leányvállalatot vesznek igénybe, biztosítani kell, hogy bizonyos tevékenységeket és döntéshozatali folyamatokat kizárólag az a bejelentett szervezet végezzen el, amely a megfelelőségértékelést végzi.

A **28. cikk** a bejelentés iránti kérelemmel foglalkozik. A 25. cikkel összhangban a bejelentett szervezetnek képesnek kell lennie arra, hogy dokumentálja a függetlenségét és azt bemutassa a bejelentő hatóságnak.

A **33. cikk** a bejelentett szervezetek működési kötelezettségeire vonatkozik. A tanúsítást elutasító határozat esetén a gazdasági szereplő számára lehetővé kell tenni az elemre vonatkozó dokumentáció kiegészítését a megfelelőségértékelő szervezet által a tanúsításról hozott második és végső határozat előtt.

A **VI. fejezet** meghatározza a gazdasági szereplők kötelezettségeit. A rendelkezések általánosak, de érdemes megemlíteni a 39. cikket.

A **39. cikk** a **X. melléklettel** együtt előírja a kellő gondosságra irányuló politikák kidolgozását az egységes piacon fogalomba hozott újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek vonatkozásában. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felülvizsgálja az e kötelezettséggel érintett anyagok és kockázati kategóriák jegyzékét.

A **VII. fejezet** az elemek életciklus végi kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket tartalmaz. Indokoltnak tűnik konkrétan hivatkozni a nyilvántartásba vételre, a kiterjesztett gyártói felelősségre, begyűjtésre, a kezelésre és az újrafeldolgozásra – ideértve az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat is –, az életciklus végi tájékoztatásra, az elemek újrapozicionálására és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezésekre. Az ebben a fejezetben foglalt szabályok felváltják a 2006/66/EK irányelv – amely 2023. július 1-jétől kezdődően hatályát veszti – megfelelő szabályait.

A **46. cikk** előírja, hogy a tagállamok hozzanak létre egy nyilvántartást, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy a gyártók teljesítik-e az elemek életciklus végi kezelésére vonatkozó követelményeket. A nyilvántartást az adott tagállam illetékes hatósága kezeli. A gyártók kötelesek nyilvántartásba kell vetetni magukat, a nyilvántartásba vételre pedig kérelem alapján kerül sor, amelynek tartalmaznia kell a cikkben felsorolt adatokat.

A **47. cikk** megállapítja az adott tagállamban első alkalommal értékesített elemekre vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősséget. Ez magában foglalja azt a követelményt, hogy az elemgyártóknak biztosítaniuk kell a hulladékgazdálkodási kötelezettségek teljesítését. Kötelezettségeik teljesítése érdekében az elemgyártók gyártói felelősségi rendszerbe tömörülhetnek. Ez a felelősség kiterjed különösen a finanszírozási kötelezettségekre, valamint a hulladékelemek elkülönített gyűjtésére és kezelésére, az illetékes hatóság felé történő jelentéstételre, az elemek elkülönített gyűjtésének elősegítésére, valamint a tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségekre, ideértve az elemek életciklusa végéhez kapcsolódó vonatkozásokat is.

A **48. cikk** megállapítja, hogy a gyártók – egyénileg vagy gyártói felelősségi rendszer keretében – kötelesek biztosítani minden hulladékká vált hordozható elem begyűjtését, tekintet nélkül azok jellegére, márkajelzésére vagy származására. E célból kötelesek a végfelhasználók számára díjmentesen létrehozni a gyűjtőhelyek hálózatát, együttműködve más érintett szereplőkkel, köztük a forgalmazókkal, elektromos berendezések hulladékai és hulladékká vált gépjárművek kezelését végző létesítményekkel, állami hatóságokkal és önkéntes gyűjtőhelyekkel. Ezenfelül a gyártók kötelesek meghatározni a hulladékelemek adott gyűjtőhelyről történő begyűjtésére és elszállítására vonatkozóan ahhoz szükséges gyakorlati intézkedéseket, hogy a későbbiekben sor kerüljön a hulladékká vált hordozható elemek kezelésére és újrafeldolgozására. A hulladékká vált hordozható elemek gyártói kötelesek teljesíteni a cikkben meghatározott begyűjtési célkitűzéseket. A begyűjtésre vonatkozó intézkedéseket engedélyeztetni kell az illetékes hatósággal, amelynek ellenőriznie kell, hogy a gyártók teljesítik-e a hulladékká vált hordozható elemek begyűjtésére vonatkozó kötelezettségeket, ideértve a célkitűzések elérésének biztosítását is.

A **49. cikk** előírja, hogy a gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek gyártói – egyénileg vagy gyártói felelősségi rendszer keretében – kötelesek megszervezni minden hulladékká vált gépjárműelem, ipari elem és

elektromos meghajtású gépjárműben használt elem begyűjtését. A gyűjtés díjmentes, és a végfelhasználóra nézve nem ró új elem vásárlására vonatkozó kötelezettséget. A gyártó visszaveszi a végfelhasználóktól vagy az elérhető gyűjtőhelyektől a hulladékká vált gépjárműelemeket, ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket, együttműködve az ilyen típusú elemek forgalmazóival, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai és a hulladékká vált gépjárművek kezelését és újrafeldolgozását végző létesítményekkel, állami hatóságokkal, valamint a nevükben hulladékgazdálkodást folytató harmadik felekkel.

Az **55. cikk** meghatározza a tagállamok által a hulladékká vált hordozható elemek tekintetében elérendő begyűjtési arányokat, jelenleg a könnyű szállítóeszközökből származó, hulladékká vált elemek kizárásával. A begyűjtési arányokat fokozatosan növelni kell annak biztosítása érdekében, hogy 2025 végére begyűjtésre kerüljön a hulladékká vált hordozható elemek 65 %-a, 2030 végére pedig az ilyen elemek 70 %-a.

Az **56. cikk** követelményeket állapít meg a kezelőlétesítmények számára arra vonatkozóan, hogy minden begyűjtött hulladékelemet megfelelő kezelésnek és újrafeldolgozásnak kell alávetni. Amennyiben a kezelőberendezések és a kezelési folyamatok az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartoznak, akkor az említett irányelvet kell alkalmazni. A kezelést minden esetben az elérhető legjobb technikák alkalmazásával és a XII. melléklet A. részében részletesebben meghatározott követelményekkel összhangban kell végezni. Tekintettel a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében megállapított hulladékhierarchiára, tilos az elemek lerakása vagy elégetése.

Az **57. cikk** az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókkal és az anyaghasznosítási célkitűzésekkel foglalkozik, és megállapítja, hogy minden begyűjtött hulladékelemet újrafeldolgozási műveletnek kell alávetni. Az újrafeldolgozási folyamatok során el kell érni a XII. mellékletben meghatározott minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat, amelyeket idővel növelni kell. E követelmények a savas ólomelemekre, a nikkel-kadmium-elemekre, a lítiumalapú elemekre és egyéb elemekre vonatkoznak.

Az **59. cikk** az ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek másodszori felhasználására irányuló újrapozicionálási és újragyártási műveletekkel kapcsolatos követelményeket tartalmaz. A cikk az ilyen műveletek elősegítésére vonatkozó követelményeket foglal magában, így többek között azt, hogy az adott elemek gyártói kötelesek az újrapozicionálással foglalkozó szereplők számára hozzáférést biztosítani az elemirányítási rendszerhez az elem állapotának megállapítása érdekében. Továbbá kötelezettségeket állapít meg az elemekkel kapcsolatos újrapozicionálási vagy újragyártási tevékenységeket végző független gazdasági szereplők számára, miszerint biztosítaniuk kell, hogy az elemek és azok alkatrészei vizsgálatára, teljesítményvizsgálatára, csomagolására és szállítására megfelelő minőség-ellenőrzést és biztonsági utasításokat követően kerüljön sor. Az elemekkel kapcsolatos újrapozicionálási vagy újragyártási tevékenységeket végző független gazdasági szereplők biztosítják, hogy az újrapozicionált vagy újragyártott elem a forgalomba hozatalakor megfeleljen ennek a rendeletnek és más releváns jogszabályoknak, valamint a konkrét rendeltetési céljára vonatkozó műszaki követelményeknek. Amennyiben azonban beigazolódik, hogy az újrapozicionálás vagy újrafeldolgozás tárgyát képező elemet bizonyos, a karbonlábnyomra, az újrafeldolgozott tartalomra, a teljesítményre és a tartósságra, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelmények (amelyeket a rendelet 7., 8., 10. és 39. cikke tartalmaz) bevezetése előtt hozták forgalomba, az említett rendelkezésekben foglalt követelmények nem alkalmazandók az adott elemre újrapozicionálás vagy újragyártás

esetén. Annak dokumentálása érdekében, hogy egy elem már nem minősül hulladéknak, az adott tevékenységet végző gazdasági szereplő az illetékes hatóság kérésére igazolja a következőket: 1) az állapotra vonatkozó értékelés vagy vizsgálat igazolása, 2) a további használat bizonyossága (számla vagy adásvételi szerződés bemutatásával), valamint 3) megfelelő védettség a szállítás, be- és kirakodás során bekövetkező károsodással szemben. Ezeket az információkat a végfelhasználók és a nevükben eljáró harmadik felek rendelkezésére kell bocsátani egyenlő feltételek mellett, az újrapozicionált elemet kísérő műszaki dokumentáció részeként, a forgalomba hozatal vagy a használatbavétel során.

A **60. cikk** a hulladékelemekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó követelményeket tartalmaz. Ez a gyártókra vagy azok gyártói felelősségi rendszereire, a végfelhasználókra és a forgalmazókra vonatkozó kötelezettségeket foglal magában az életciklus végi kezeléshez való hozzájárulásukat illetően. A cikk továbbá kötelezettségeket ír elő azzal kapcsolatban, hogy a begyűjtésben és a hulladékkezelésben részt vevő forgalmazók és üzemeltetők számára a hulladékelemek begyűjtésének és tárolásának biztonságára vonatkozó tájékoztatást kell nyújtani, valamint ezen üzemeltetők számára a hulladékelemek eltávolítását és későbbi kezelését megkönnyítő információkat kell biztosítani.

A **61. cikk** a hulladékgazdálkodásban részt vevő adott üzemeltetők által az illetékes hatóságok felé az elemekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodásról nyújtott jelentésre vonatkozik. Magában foglalja különösen a gyártókra vagy a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó jelentéstételi követelményeket a forgalomba hozott elemek, valamint a begyűjtött és kezelésre és újrafeldolgozásra átadott hulladékelemek mennyiségeit illetően, valamint az újrafeldolgozást végző üzemeltetőkre vonatkozó jelentéstételi követelményeket az újrafeldolgozásba bekerülő hulladékelemeket, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat, a hulladékelemekből hasznosított anyagok szintjét és a kezelt vagy újrafeldolgozott elemek mennyiségeit illetően.

A **62. cikk** a Bizottságnak benyújtott tagállami jelentésekre vonatkozik. A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak minden naptári évre vonatkozóan az egyes elemtípusok és azok vegyi összetétele szerint az adott tagállam területén történő forgalmazás vagy használat céljából először rendelkezésre bocsátott elemek mennyiségéről, az ennek megfelelően begyűjtött hulladékelemek mennyiségéről, valamint az elért feldolgozási szintekre vonatkozó adatokról, továbbá arról, hogy teljesültek-e az ebben a rendeletben meghatározott újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és anyaghasznosítási szintek. A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározza a jelentéstétel formátumát.

A **VIII. fejezet** az elektronikus adatcserére vonatkozik.

A **64. cikk** a Bizottság által 2026. január 1-jéig létrehozandó elektronikus adatcsererendszerre vonatkozik. A rendszer az újratölthető, belső tárolóval rendelkező ipari elemekre és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre vonatkozó adatokat és információkat tartalmaz a XIII. mellékletben meghatározottak szerint. Ezeknek az adatoknak és információknak rendezhető és kereshető formátumban kell rendelkezésre állniuk, tiszteletben tartva a harmadik fél általi felhasználást lehetővé tevő nyílt szabványokat. Az illetékes gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy a rendszerbe adatokat töltsenek fel géppel olvasható formátumban. A Bizottság a rendszeren keresztül közzétesz bizonyos, a 62. cikkben említett adatokat, és végrehajtási jogi aktus útján részletesen meghatározza a rendszer architektúráját, azt, hogy az adatokat milyen

formátumban kell benyújtani, valamint a rendszerben az adatokhoz és információkhoz való hozzáférés, azok megosztása, kezelése, kutatása és további felhasználása szabályait.

A **65. cikk** az elemekhez tartozó útlevélre vonatkozik, és előírja, hogy 2026. január 1-jéig létre kell hozni az ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek elektronikus nyilvántartását a piacon forgalomba hozott minden egyes elem vonatkozásában. Minden egyes elemnek egyedi azonosítóval azonosítható egyedi nyilvántartással kell rendelkeznie. Az elemútlevelet össze kell kapcsolni a 64. cikkel összhangban létrehozott rendszer adatforrásaiban tárolt egyes elemtípusok és -modellek alapvető tulajdonságaira vonatkozó adatokkal, és annak online elérhetőnek kell lennie.

A **IX. melléklet** a piacfelügyeletre vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmaz.

A **69. cikk** felhatalmazza a piacfelügyeleti hatóságokat annak előírására, hogy a gazdasági szereplők korrekciós intézkedéseket tegyenek arra a megállapításra alapozva, hogy az elem nem megfelelő, vagy a gazdasági szereplő megszegi az egységes piacra vagy a fenntarthatóságra, biztonságra, címkézésre és a kellő gondosságra vonatkozó szabályokból eredő kötelezettségét.

A **X. melléklet** a zöld közbeszerzéssel, a veszélyes anyagokra vonatkozó új korlátozások bevezetésével és a meglévő korlátozások módosításával, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszerek Bizottság általi elismerésével foglalkozik.

A **70. cikk** a zöld közbeszerzést tárgyalja, és előírja, hogy az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők elemek vagy elemeket tartalmazó termékek beszerzése során vegyék figyelembe az elemek életciklusuk során gyakorolt környezeti hatásait annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen hatások minimális szintre korlátozódjanak. E célból az ajánlatkérő szerveket és a közszolgáltató ajánlatkérőket arra kéri, hogy a dokumentációba foglalják bele a műszaki előírásokat és odaítélési kritériumokat a 7–10. cikk alapján, annak biztosítása érdekében, hogy a beszerzendő termék olyan termékek közül kerüljön kiválasztásra, amelyek életciklusuk során lényegesen alacsonyabb környezeti hatásokkal járnak. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján a zöld közbeszerzésre vonatkozó kötelező érvényű minimumkövetelményeket állapíthat meg.

A **71. cikk** tartalmazza a veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások módosítására irányuló eljárás leírását az I. mellékletnek és a 6. cikknek megfelelően.

A **72. cikk** a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszereket, valamint azok Bizottság általi elismerését tárgyalja. A kellő gondosság elvének megfelelő rendszereket létrehozó és felügyelő kormányok, ipari szövetségek és érdekelt szervezetek csoportosulásai kérelmezhetik a Bizottságtól az általuk kifejlesztett és felügyelt, a kellő gondosság elvének az ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszere elismerését. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a gazdasági szereplő által hatékonyan megvalósított, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszer megfelel a kellő gondosságra irányuló politika kidolgozására vonatkozó követelménynek, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben elismeri, hogy az adott rendszer egyenértékű az ebben a rendeletben foglalt követelményekkel.

A **XI. melléklet** meghatározza a felhatalmazást és a bizottsági eljárást.

A **XII. melléklet** meghatározza az (EU) 2109/1020 rendelet módosítását.

A *XIII. melléklet* meghatározza a záró rendelkezéseket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az európai zöld megállapodás³ Európa növekedési stratégiája, amelynek célja, hogy az Uniót egy méltányos és virágzó, modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező társadalommá alakítsa át, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. A fosszilis üzemanyagok járművekben való alkalmazásától az elektromobilitás felé történő elmozdulás az egyik előfeltétele a 2050-re teljesítendő uniós klímasemlegességi célkitűzés elérésének. Annak érdekében, hogy az Unió termékpolitikái hozzájáruljanak a szén-dioxid-kibocsátás globális szintű csökkentéséhez, biztosítani kell, hogy az Unióban forgalmazott és értékesített termékek beszerzésére és gyártására fenntartható módon kerüljön sor.
- (2) Az elemek fontos energiaforrást jelentenek, és kulcsfontosságú támogató eszközök a fenntartható fejlődés, a zöld mobilitás, a tiszta energia és a klímasemlegesség terén. Az elemek iránti kereslet várhatóan gyorsan növekszik az elkövetkező években,

---

¹ HL C , , . oldal.

² HL C , , . oldal.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az európai zöld megállapodás (COM (2019) 640 final).

különösen a hajtásra elemeket használó közúti elektromos járművek tekintetében, amelynek következtében ez a piac stratégiai szempontból egyre fontosabbá válik globális szinten. Az elemtechnológia terén folytatódik a jelentős tudományos és műszaki fejlődés. Tekintettel az elemek stratégiai fontosságára, valamint a jogbiztonság megteremtése érdekében minden részt vevő gazdasági szereplő számára, ugyanakkor pedig a megkülönböztetés, a kereskedelem akadályai és az elemek piacán bekövetkező torzulások elkerülése érdekében szükség van az elemek fenntarthatósági paramétereire, teljesítményére, biztonságára, gyűjtésére, újrafeldolgozására és másodszori felhasználására, valamint az elemekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó szabályok meghatározására. Szükség van az Unió piacán forgalomba hozott elemek teljes életciklusával foglalkozó harmonizált szabályozási keret létrehozására.

- (3) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve⁴ javulást eredményezett az elemek környezeti teljesítménye tekintetében, valamint néhány egységes szabályt és kötelezettséget állapított meg a gazdasági szereplőkre vonatkozóan, többek között az elemek nehézfém-tartalmára vonatkozó harmonizált szabályok, valamint az összes hulladékelem kezelésére vonatkozó szabályok és célkitűzések révén, a kiterjesztett gyártói felelősség alapján.
- (4) A 2006/66/EK irányelv végrehajtásáról, hatásáról és értékeléséről szóló bizottsági jelentések⁵ nem csupán az elért eredményeket emelték ki, hanem az irányelv korlátait is, különösen az elemek stratégiai fontosságával és fokozott használatával jellemezhető, alapvetően megváltozott környezettel összefüggésben.
- (5) A Bizottság akkumulátorokról szóló stratégiai cselekvési terve⁶ intézkedéseket határoz meg az európai elemértéklánc kiépítését célzó törekvések támogatására, amely kiterjed a nyersanyagok kitermelésére, fenntartható beszerzésére és feldolgozására, a fenntartható elemek anyagára, a cellagyártásra, valamint az elemek újrafelhasználására és újrafeldolgozására.
- (6) Az európai zöld megállapodásban a Bizottság megerősítette az akkumulátorokról szóló stratégiai cselekvési terv végrehajtása iránti elkötelezettségét, és kijelentette, hogy jogszabályjavaslatot nyújt be az elemek biztonságos, körforgásos és fenntartható értékláncának biztosítása érdekében minden elem tekintetében, beleértve az elektromos járművek növekvő piacának ellátását is.

---

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

⁵ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának (2019. április 9.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról (COM(2019) 166 final), valamint bizottsági szolgálati munkadokumentum az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2006/66/EK irányelv végrehajtásáról (SWD(2019) 1300 final).

⁶ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának (2018. május 17.), EURÓPA MOZGÁSBAN - Fenntartható mobilitás Európában: biztonságos, összekapcsolt és tiszta közlekedés (COM/2018/293 final), 2. melléklet.

- (7) A Tanács „Még inkább körforgásos jelleg – Fenntartható társadalomra való átállás” című 2019. október 4-i következtetéseiben többek között egységes politikákat szorgalmazott, amelyek támogatják az elemek fenntarthatóságát és körforgásos jellegét javító technológiák fejlesztését az elektromos közlekedés felé való átmenet elősegítése érdekében. A Tanács felszólított továbbá a 2006/66/EK irányelv sürgős felülvizsgálatára, amelynek ki kell terjednie minden érintett elemre és anyagra, és amelynek során fontolóra kell venni különösen a lítiumra és a kobaltra vonatkozó különleges követelményeket, továbbá az irányelvnek az elemtechnológiák területén bekövetkező jövőbeni változásokhoz való hozzáigazítását lehetővé tévő mechanizmust.
- (8) A 2020. március 11-én elfogadott, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv⁷ megállapítja, hogy az elemek új szabályozási keretére irányuló javaslat mérlegelni fogja az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó szabályok, valamint a begyűjtési és újrafeldolgozási arányok javítását célzó intézkedések bevezetését minden elem vonatkozásában, annak érdekében, hogy biztosítsa az értékes anyagok hasznosítását és iránymutatást nyújtson a fogyasztók számára, valamint foglalkozni fog a nem újratölthető elemek fokozatos kivezetésével ott, ahol rendelkezésre állnak más lehetőségek. Megállapítja továbbá, hogy sor kerül a fenntarthatóságra és az átláthatóságra vonatkozó követelmények mérlegelésére, figyelembe véve az elemgyártás karbonlábnyomát, az etikus nyersanyagbeszerzést és az ellátás biztonságát az elemek újrahazsnálatának, újrapozicionálásának és újrafeldolgozásának megkönnyítése érdekében.
- (9) Az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi elem teljes életciklusának a kezeléséhez szükség van harmonizált termék- és forgalmazási előírások – ideértve a megfelelőségértékelési eljárásokat –, valamint az életciklus végéhez kapcsolódó szakasz teljes körű kezelését szolgáló követelmények meghatározására. Az életciklus végéhez kapcsolódó szakaszra vonatkozó követelményekre az elemek környezeti hatásainak kezeléséhez, különösen pedig az elemek újrafeldolgozási piacai, valamint az elemekből származó másodlagos nyersanyagok piacai létrehozásának támogatásához van szükség, a zárt anyagkörforgás biztosítása érdekében. Az arra irányuló tervezett célkitűzések elérése érdekében, hogy egyetlen jogi aktusban kell foglalkozni az elemek teljes életciklusával, miközben el kell kerülni a kereskedelmi akadályokat és a verseny torzulását, és biztosítani kell a belső piac integritását, az elemekre vonatkozó követelményeket meghatározó szabályokat egységesen kell alkalmazni minden uniós szereplőre, és azok nem engedhetnek teret a tagállamok általi eltérő végrehajtásra. Ezért a 2006/66/EK irányelvet rendelettel kell felváltani.
- (10) Ezt a rendeletet kell alkalmazni az Unión belül forgalomba hozott vagy használatba vett valamennyi elemre, akár önállóan vagy más készülékekbe beépítve fordulnak elő, vagy egyéb módon, elektromos és elektronikus készülékekkel és járművekkel együtt kerülnek átadásra. Ezt a rendeletet kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy egy elemet kifejezetten egy adott termékhez vagy általános felhasználásra terveztek, valamint attól, hogy azt beépítették egy termékbe, vagy azzal a termékkel együtt vagy attól külön kerül értékesítésre, amelyben azt felhasználásra szánják.

---

⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának (2020. március 11.) A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv (COM/2020/98 final).

- (11) Azok az elemcsomagokként forgalmazott termékek, amelyek olyan elemek vagy cellacsoportok, amelyeket összekapcsolnak és/vagy külső borítással látnak el annak érdekében, hogy használatra kész, oszthatatlan egységet alkossanak, amelyet a végfelhasználó nem bonthat szét és nem nyithat fel, és amelyek megfelelnek az elemek meghatározásának, az elemekre vonatkozó követelmények hatálya alá tartoznak. Azok az elemmodulokként forgalmazott termékek, amelyek megfelelnek az elemcsomag meghatározásának, az elemcsomagokra vonatkozó követelmények hatálya alá tartoznak.
- (12) A rendelet széles alkalmazási körén belül helyénvaló megkülönböztetni az elemek különböző kategóriáit azok kialakítása és használata szerint, az elemek vegyi összetételétől függetlenül. A 2006/66/EK irányelv szerinti besorolást egyfelől a hordozható elemek kategóriájába, másfelől pedig az ipari elemek és gépjárműelemek kategóriájába, tovább kell fejleszteni annak érdekében, hogy jobban tükrözze az elemek felhasználása terén bekövetkezett új fejleményeket. Az elektromos járművekben meghajtásra használt elemek, amelyek a 2006/66/EK irányelv alapján az ipari elemek kategóriájába tartoznak, a piac nagy és növekvő részét képezik az elektromos közúti járművek gyors terjedésének köszönhetően. Ezért helyénvaló az ilyen, közúti gépjárművek meghajtására használt elemeket az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek új kategóriájába besorolni. Az egyéb szállítójárművekben, így a vasúti, vízi és légi közlekedés során használt elemek továbbra is az ipari elemek kategóriájába tartoznak e rendelet alapján. Az ipari elemek típusa az ipari tevékenységekhez, kommunikációs infrastruktúrához, mezőgazdasági tevékenységekhez vagy villamos energia termeléséhez és elosztásához való használatra szánt elemek széles csoportját foglalja magában. A példák ezen nem teljes körű listáján túlmenően ipari elemnek tekintendő minden olyan elem, amely nem hordozható elem, nem gépjárműelem és nem elektromos meghajtású gépjárműben használt elem. E rendelet alkalmazásában a magáncélú vagy háztartási környezetben energiatárolásra használt elemek ipari elemeknek tekintendők. Továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a könnyű szállítóeszközökön – úgymint elektromos kerékpárokon és rollereken – használt összes elem hordozható elemként kerüljön besorolásra, pontosítani kell a hordozható elemek fogalom meghatározását, és az ilyen elemek tömegére vonatkozó határértéket kell bevezetni.
- (13) Az elemeket úgy kell tervezni és gyártani, hogy optimális legyen azok teljesítménye, tartóssága és biztonsága, és a lehető legkisebb legyen azok környezeti lábnyoma. Helyénvaló külön fenntarthatósági követelményeket meghatározni a 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek vonatkozásában, mivel az ilyen elemek a piac azon szegmensét alkotják, amely az elkövetkező években várhatóan a legnagyobb mértékben fog növekedni.
- (14) Az e rendelet alapján fennálló kötelezettségek teljesítésének biztosítása, valamint a gyártók és gyártói felelősségi rendszerek e rendelet követelményeinek való megfelelésének nyomon követése és ellenőrzése érdekében a tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot.
- (15) A veszélyes anyagok elemekben történő felhasználását korlátozni kell az emberi egészség és a környezet védelme érdekében, valamint az ilyen anyagok hulladékokban

való jelenlétének csökkentése érdekében. Ennélfogva az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendeletének⁸ XVII. mellékletében meghatározott korlátozásokon túlmenően helyénvaló a higanyra és a kadmiumra vonatkozó korlátozások meghatározása bizonyos elemtípusok tekintetében. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelvének⁹ II. melléklete alapján mentességet élvező járművekben használt elemeket ki kell zárni a kadmiumtartalomra vonatkozó tilalom hatálya alól.

- (16) Elemekben történő felhasználás esetén az emberi egészségre vagy a környezetre elfogadhatatlan kockázatot jelentő veszélyes anyagok megfelelő kezelése érdekében, az elemekben lévő veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások módosítása tekintetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el.
- (17) Az elemekben lévő veszélyes anyagokra vonatkozó új korlátozások elfogadására és meglévő korlátozások módosítására irányuló eljárást teljes mértékben össze kell hangolni az 1907/2006/EK rendelettel. A hatékony döntéshozatal, valamint e rendelet kapcsolódó műszaki, tudományos és adminisztratív vonatkozásainak koordinálása és kezelése érdekében az 1907/2006/EK rendelet alapján létrehozott Európai Vegyianyag-ügynökségnek (a továbbiakban: Ügynökség) el kell végeznie az elemek gyártása és felhasználása során, valamint az életciklusuk végét követően az anyagokból eredő kockázatok értékelésére vonatkozó meghatározott feladatokat, továbbá a társadalmi-gazdasági elemek értékeléséhez és az alternatívák elemzéséhez kapcsolódó feladatokat, az Ügynökség vonatkozó iránymutatásával összhangban. Következésképpen az e rendelettel az Ügynökségre ruházott feladatok némelyikének elvégzését az Ügynökségen belül létrehozott kockázatértékelési bizottságnak és társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak kell elősegítenie.
- (18) Az elemek várhatóan széles körben elterjedt használata az olyan ágazatokban, mint a mobilitás és az energiatárolás, a szén-dioxid-kibocsátások csökkenését eredményezi, de az ebben rejlő lehetőség teljes kihasználása érdekében arra van szükség, hogy az elemek teljes életciklusának alacsony legyen a karbonlábnyoma. A mobil alkalmazásokhoz szolgáló, nagy fajlagos energiájú, újratölthető elemekkel kapcsolatban a termékek környezeti lábnyomára vonatkozóan meghatározott kategóriaszabályokban¹⁰ foglaltak szerint az ásványi anyagok és fémek felhasználása után az éghajlatváltozás a kapcsolódó hatások második legmagasabb kategóriája az elemek tekintetében. Az Unióban forgalomba hozott, 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek műszaki dokumentációjához ezért a

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasználdott járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

¹⁰ Product Environmental Footprint Category Rules for High Specific Energy Rechargeable Batteries for Mobile Applications [A termék környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok a mobil alkalmazásokhoz szolgáló, nagy fajlagos energiájú, újratölthető elemek vonatkozásában] https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf

karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozatot kell csatolni, amelynek egyedinek kell lennie, szükség esetén gyártási tételként. Az elemeket tételekben gyártják, meghatározott mennyiségekben és adott időkereteken belül. Az Unióban forgalomba hozott, 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek karbonlábnyomának kiszámítására vonatkozó műszaki szabályok összehangolása az előfeltétele az elemek műszaki dokumentációjára vonatkozó követelmény bevezetésének, ha annak tartalmaznia kell a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozatot, valamint elengedhetetlen a karbonlábnyom-teljesítményszályok későbbi létrehozása is, ami lehetővé teszi majd az összességében alacsonyabb karbonlábnyommal rendelkező elemek azonosítását. Az elemek karbonlábnyomára vonatkozó tájékoztatói és egyértelmű címkézési követelmények önmagukban várhatóan nem vezetnek olyan magatartásbeli változáshoz, amelyre szükség lenne annak biztosításához, hogy az Unió elérje a mobilitási és az energiatárolási ágazat széntelenítésére irányuló célkitűzéseit, a nemzetközileg elfogadott éghajlatváltozási célkitűzésekkel összhangban¹¹. Ezért maximális szén-dioxid-küszöbértékek bevezetésére kerül sor az ezen értékek meghatározására irányuló célzott hatásvizsgálat nyomán. A maximális karbonlábnyom-küszöbérték szintjére vonatkozó javaslatétel során a Bizottság figyelembe veszi többek között a piacon lévő elemek karbonlábnyom-értékeinek relatív eloszlását, az Unióban forgalomba hozott elemek karbonlábnyomának csökkentése terén elért előrehaladás mértékét, valamint ennek az intézkedésnek a hatékony és potenciális hozzájárulását az Unió fenntartható mobilitásra, valamint a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére vonatkozó célkitűzéséhez. Az elemek karbonlábnyomával kapcsolatos átláthatóság megteremtése, valamint az uniós piac alacsonyabb széntartalmú elemek irányába történő elmozdítása érdekében – tekintet nélkül a gyártás helyére – indokolt a karbonlábnyomra vonatkozó követelmények fokozatos és kumulatív szigorítása. E követelmények eredményeképp az elemek életciklusa során megakadályozott szén-dioxid-kibocsátás hozzájárul ahhoz a célkitűzéshez, hogy az Unió 2050-re klímasemleges legyen. Ezáltal lehetőség nyílik arra, hogy más uniós és nemzeti szintű politikák – úgymint ösztönzők és zöld közbeszerzési kritériumok – is támogassák a környezetre mérsékeltebb hatást gyakorló elemek előállítását.

- (19) Az elemekben található bizonyos anyagokat – pl. kobalt, ólom, lítium vagy nikkel – szűkös erőforrásokból szerzik be, amelyekhez az Unióban nem könnyű hozzáférni. Egyes ilyen anyagokat a Bizottság kritikus fontosságú nyersanyagoknak tekint. Ez egy olyan terület, ahol Európának fokoznia kell stratégiai autonómiáját és növelnie kell rezilienciáját az egészségügyi vagy más válságok során jelentkező esetleges ellátási zavarokra való felkészülés érdekében. A körforgásos jelleg és az erőforrás-hatékonyság erősítése az ilyen nyersanyagok fokozott újrafeldolgozása és hasznosítása révén hozzájárul majd ennek a célnak az eléréséhez.
- (20) A hasznosított anyagok fokozott használata támogatná a körforgásos gazdaság fejlődését és lehetővé tenné az anyagok erőforrás-hatékonyabb felhasználását, miközben csökkentené az Unió függőségét harmadik országokból származó anyagoktól. Az elemek vonatkozásában ennek különösen fontos a kobalt, az ólom, a lítium és a nikkel esetében van jelentősége. Ezért elő kell segíteni az ilyen anyagok

¹¹ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.) és az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye, elérhető a következő címen: <https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>

hulladékokból való hasznosítását az aktív anyagban kobaltot, ólmot, lítiumot és nikkelt használó elemekben lévő újrafeldolgozott tartalom szintjére vonatkozó követelmény megállapításával. Ez a rendelet 2030-ig teljesítendő, az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kötelező célkitűzéseket határoz meg a kobalt, az ólom, a lítium és a nikkelt tekintetében. A kobalt, a lítium és a nikkelt vonatkozásában megemelt célkitűzések kerülnek megállapításra 2035-re. Minden célkitűzés meghatározása során figyelembe kell venni azoknak a hulladékoknak a rendelkezésre állását, amelyekből ilyen anyagok hasznosíthatók, az alkalmazott hasznosítási és gyártási eljárások műszaki megvalósíthatóságát, valamint azt, hogy a gazdasági szereplőknek mennyi időre van szükségük ellátási és gyártási folyamataik módosításához. Ezért az ilyen kötelező célkitűzések hatálybalépése előtt az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelménynek az újrafeldolgozott tartalommal kapcsolatos adatszolgáltatásra kell korlátozódnia.

- (21) A kobalt, az ólom, a lítium és a nikkelt ellátási kockázatának figyelembevétele, valamint azok rendelkezésre állásának az értékelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az elemek aktív anyagában jelen lévő újrafeldolgozott kobalt, ólom, lítium vagy nikkelt minimális arányára vonatkozó célkitűzések módosítását illetően.
- (22) Az elemekben az aktív anyagban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkelt mennyiségének az egyes elemmodellek és gyártóüzemenkénti tételek tekintetében történő kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó szabályok és a műszaki dokumentációra vonatkozó adatszolgáltatási követelmények egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni.
- (23) Az uniós piacon forgalmazott elemeknek tartósnak és magas szinten teljesítőnek kell lenniük. Szükség van ezért az általános felhasználású hordozható elemek, valamint az újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó paraméterek meghatározására. Az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek tekintetében az ENSZ EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportja végzi a járműfedélzeti tartóssági követelmények kidolgozását, ezért ez a rendelet tartózkodik további tartóssági követelmények meghatározásától. Másfelől az energiatárolásra szánt elemek területén az elemek teljesítményének és tartósságának ellenőrzésére szolgáló meglévő mérési módszerek nem tekinthetők elég pontosnak és reprezentatívnak ahhoz, hogy lehetővé tegyék minimumkövetelmények bevezetését. Az ilyen elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó minimumkövetelményeket a rendelkezésre álló megfelelő harmonizált szabványoknak vagy egységes előírásoknak kell kísérniük.
- (24) Az elemek életciklusa során gyakorolt környezeti hatások csökkentése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a teljesítményre és tartósságra vonatkozó paraméterek módosítása tekintetében, valamint e paraméterek minimális értékeinek meghatározása tekintetében az általános felhasználású hordozható elemek és az újratölthető ipari elemek vonatkozásában.
- (25) Bizonyos általános felhasználású, nem újratölthető elemek az erőforrások és az energia nem hatékony felhasználását vonhatják maguk után. Az ilyen elemek teljesítményére

és tartósságára vonatkozóan objektív követelményeket kell megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy kevesebb nem újratölthető, alacsony szinten teljesítő általános felhasználású hordozható elem kerüljön forgalomba, különösen ott, ahol az életciklus értékelése alapján az újratölthető elemek alternatív alkalmazása általános környezeti előnyökkel járna.

- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a készülékekbe beépített hordozható elemek esetében, azok hulladékká válását követően sor kerüljön azok megfelelő, elkülönített gyűjtésére, kezelésére és magas színvonalon végzett újrafeldolgozására, szükség van olyan rendelkezésekre, amelyek biztosítják az elemek ilyen készülékekből való eltávolíthatóságát és cserélhetőségét. A használt elemeknek is cserélhetőnek kell lenniük azon készülékek várható élettartamának a meghosszabbítása érdekében, amelyeknek a részét képezik. E rendelet általános rendelkezései kiegészíthetők konkrét, elemmel működő termékekre vonatkozó követelményekkel, az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve szerinti végrehajtási intézkedések keretében¹². Amennyiben más uniós jogszabály biztonsági okokból konkrétabb követelményeket határoz meg elemek termékekből (pl. játékokból) való eltávolítására vonatkozóan, akkor azokat a különleges szabályokat kell alkalmazni.
- (27) A megbízható elemek alapvető fontosságúak számos termék, készülék és szolgáltatás működése és biztonsága szempontjából. Ezért az elemeket úgy kell tervezni és gyártani, hogy biztosítva legyen azok biztonságos működése és használata. Ez különösen fontos a helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek tekintetében, amelyek jelenleg nem tartoznak más uniós jogszabály hatálya alá. Ezért az ilyen energiatároló rendszerek vonatkozásában meg kell határozni a biztonsági vizsgálatok során figyelembe veendő paramétereket.
- (28) A végfelhasználók számára az elemekkel és azok fő jellemzőivel, valamint a hulladékelemekkel kapcsolatos átlátható, megbízható és egyértelmű információk nyújtása érdekében, valamint annak érdekében, hogy a végfelhasználók tájékozottan hozhassák meg döntéseiket elemek vásárlása és eldobása során, továbbá hogy a hulladékgazdálkodási üzemeltetők megfelelően kezelhessék a hulladékelemeket, az elemeket címkével kell ellátni. Az elemek címkéjén fel kell tüntetni az összes szükséges információt azok fő jellemzőire vonatkozóan, ideértve azok teljesítményét és veszélyesanyag-tartalmát bizonyos veszélyes anyagok tekintetében. Annak érdekében, hogy az idő múlásával is biztosítva legyen az információk rendelkezésre állása, az információkat QR-kódok alkalmazásával is rendelkezésre kell bocsátani.
- (29) Az elemek teljesítményére vonatkozó információk elengedhetetlenek a végfelhasználók mint fogyasztók megfelelő és időben történő tájékoztatásához, és különösen ahhoz, hogy rendelkezésükre álljon egy közös alap a különböző elemek összehasonlításához a vásárlást megelőzően. Ezért az általános felhasználású hordozható elemeket és a gépjárműelemeket címkével kell ellátni, amelyen fel kell tüntetni a minimális átlagos időtartamra vonatkozó információkat konkrét alkalmazások esetén. Ezenfelül fontos a végfelhasználók számára nyújtott útmutatás arra vonatkozóan, hogy megfelelő módon dobják el a hulladékelemeket.

---

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

- (30) A 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemeknek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeknek olyan elemirányítási rendszert kell tartalmazniuk, amely adatokat tárol annak érdekében, hogy a végfelhasználó vagy a nevében eljáró bármely harmadik személy megállapíthassa az elemek állapotát és várható élettartamát. Egy elem újrapozicionálása vagy újragyártása érdekében az elemet megvásárló személy vagy a nevében eljáró bármely harmadik fél számára mindenkor hozzáférést kell biztosítani az elemirányítási rendszerhez az elem maradványértékének értékelése, az elem újrahaználtatásának, újrapozicionálásának vagy újragyártásának elősegítése érdekében, valamint az elem rendelkezésre bocsátása érdekében villamosenergia-hálózatokban virtuális erőműveket üzemeltető, az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹³ foglalt meghatározás szerinti független aggregátorok számára. Ez a követelmény a járművek típusjóváhagyásáról szóló uniós jogszabályokon túlmenően alkalmazandó, beleértve azokat a műszaki előírásokat is, amelyek az ENSZ EGB elektromos járművekkel és a környezettel foglalkozó informális munkacsoportja által az elektromos járművekben az adatokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban végzett munkából származhatnak.
- (31) Az ebben a rendeletben meghatározott számos termékspecifikus követelményt – ideértve a teljesítményre, tartósságra, újrapozicionálásra és biztonságra vonatkozó követelményeket – mérni kell olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazásával, amelyek figyelembe veszik az általánosan elfogadott legkorszerűbb mérési és számítási módszereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyenek kereskedelmi korlátok a belső piacon, uniós szinten harmonizált szabványokra van szükség. Az említett módszereket és szabványokat úgy kell kialakítani, hogy azok a lehető legteljesebb mértékben figyelembe vegyék az elemek használatának valós körülményeit, tükrözzék az átlagos fogyasztói magatartást, és kellően megbízhatóak legyenek ahhoz, hogy megakadályozhassák a szándékos és nem szándékos módon történő kijátszásukat. Miután egy ilyen szabványra való hivatkozás elfogadásra került az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendeletével¹⁴ összhangban, és azt közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, meg kell állapítani az e rendelet alapján elfogadott adott termékspecifikus követelményeknek való megfelelés vélelmét, feltéve, hogy az ilyen módszerek eredménye azt mutatja, hogy teljesülnek az adott lényegi követelmények tekintetében megállapított minimális értékek. Amennyiben a termékspecifikus követelmények alkalmazásának kezdő időpontjában nem állnak rendelkezésre közzétett szabványok, a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok útján egységes előírásokat kell elfogadnia, és az ilyen előírásoknak való megfelelés is megalapozza a megfelelés vélelmét. Azokban az esetekben, amikor a későbbiek során fény derül az egységes előírások hiányosságaira, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján módosítja vagy hatályon kívül helyezi az adott egységes előírásokat.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

- (32) Az információkhoz piacfelügyeleti célból történő hatékony hozzáférés biztosítása érdekében, valamint a reziliencia biztosítása érdekében, olyan globális válságok során, mint például a Covid19-világjárvány, lehetővé kell tenni az elemekre alkalmazandó valamennyi uniós jogi aktusnak való megfelelésre vonatkozó online tájékoztatást egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat formájában.
- (33) Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete¹⁵ előírja a megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának szabályait, megteremti a harmadik országokból érkező termékek piacfelügyeletének és ellenőrzésének keretét, valamint meghatározza a CE-jelölés általános elveit. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie az e rendelet hatálya alá tartozó elemekre annak biztosítása érdekében, hogy azon termékek esetében, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, teljesüljenek azok a követelmények, amelyek a közérdek – úgymint az emberi egészség, a biztonság és a környezet – magas szintű védelmét biztosítják.
- (34) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők igazolni, az illetékes hatóságok pedig ellenőrizni tudják, hogy a piacon forgalmazott elemek megfelelnek e rendelet követelményeinek, megfelelőségértékelési eljárásokról kell rendelkezni. Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata¹⁶ a megfelelőségértékelési eljárásokhoz különböző modulokat határoz meg, amelyek – az adott kockázat és a szükséges biztonsági szint függvényében – a leginkább megengedőtől a leszigorúbbig terjednek. Az említett határozat 4. cikke értelmében, amennyiben szükség van a megfelelőség értékelésére, az adott értékeléshez alkalmazott eljárásokat e modulok közül kell kiválasztani.
- (35) A választott modulok azonban nem tükrözik az elemek bizonyos konkrét vonatkozásait, ezért a választott modulokat hozzá kell igazítani a megfelelőségértékelési eljáráshoz. Az ebben a rendeletben meghatározott fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelmények újszerűségének és összetettségének figyelembevétele érdekében, valamint annak biztosítása céljából, hogy a forgalomba hozott elemek megfeleljenek a jogi követelményeknek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a megfelelőségértékelési eljárások módosítása tekintetében, ellenőrzési lépések hozzáadásával vagy az értékelési modul megváltoztatásával, az elemek piacának vagy értékláncának a fejleményei alapján.
- (36) Az elemeken feltüntetett CE-jelölés jelzi, hogy az adott elem megfelel ennek a rendeletnek. A CE-jelölésre irányadó általános elveket és a CE-jelölés és más jelölések közötti kapcsolatot a 765/2008/EK rendelet határozza meg. Ezek az elvek érvényesek az elemeken feltüntetett CE-jelölésre. Annak biztosítása érdekében, hogy az elem tárolására, használatára és eldobására az emberi egészségre és a környezetre nézve biztonságos módon kerüljön sor, különleges szabályokat kell meghatározni a CE-jelölés elemeken történő elhelyezésére vonatkozóan.

---

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről, HL L 218., 2008.8.13., 82. o.

- (37) Az ebben a rendeletben meghatározott megfelelésértékelési eljárások megfelelésértékelő szervezetek közreműködését igénylik. Az ebben a rendeletben foglalt rendelkezések egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállami hatóságok bejelentik ezeket a szervezeteket a Bizottságnak.
- (38) Az ebben a rendeletben az elemekre vonatkozóan meghatározott fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelmények újszerűsége és összetettsége miatt, valamint annak érdekében, hogy az elemek megfelelésértékelése egységes minőségi színvonalon működjön, követelményeket kell meghatározni a bejelentett szervezetek értékelésében, bejelentésében és felügyeletében részt vevő bejelentő hatóságokkal szemben. Biztosítani kell különösen azt, hogy a bejelentő hatóság tárgyilagosan és elfogulatlanul végezze a tevékenységét. Ezenfelül a bejelentő hatóságoknak gondoskodniuk kell a birtokukba kerülő információk bizalmas kezeléséről, ugyanakkor pedig képesnek kell lenniük arra, hogy a bejelentett szervezetekkel kapcsolatban információkat cseréljenek a nemzeti hatóságokkal, más tagállamok nemzeti hatóságaival és a Bizottsággal, a megfelelésértékelés következetességének biztosítása érdekében.
- (39) Alapvetően fontos, hogy valamennyi bejelentett szervezet azonos színvonalon, a tisztességes verseny és autonómia feltételei mellett lássa el feladatait. Ezért követelményeket kell megállapítani azokra a megfelelésértékelő szervezetekre nézve, amelyek megfelelésértékelési tevékenységek végzése céljából be kívánják jelenteni magukat. Ezeket a követelményeket továbbra is alkalmazni kell a bejelentett szervezet szakmai alkalmassága fenntartásának előfeltételeként. Az autonómia biztosítása érdekében a bejelentett szervezet és az általa alkalmazott személyzet számára elő kell írni az elemek értékláncának gazdasági szereplőitől és más vállalatoktól – ideértve a vállalkozói szövetségeket, valamint az anya- és leányvállalatokat – való függetlenség fenntartását. A bejelentett szervezet számára elő kell írni, hogy dokumentálja a függetlenségét, és az ilyen dokumentációt bemutassa a bejelentő hatóságnak.
- (40) Amennyiben egy megfelelésértékelő szervezet igazolja a harmonizált szabványokban rögzített kritériumok teljesítését, akkor azt kell vélelmezni, hogy megfelel e rendelet vonatkozó követelményeinek.
- (41) A megfelelésértékelő szervezetek gyakran alvállalkozásba adják a megfelelésértékeléshez kapcsolódó tevékenységeik bizonyos részeit, vagy e célból leányvállalatot vesznek igénybe. Az elemek megfelelésértékelését és a bejelentett szervezet más belső tevékenységeit illetően azonban bizonyos tevékenységeket és döntéshozatali folyamatokat kizárólag maga a bejelentett szervezet végezhet el függetlensége és autonómiája biztosítása érdekében. Ezenfelül az uniós piacon forgalomba hozandó elemek tekintetében előírt védelem szintjének megóvása érdekében az e rendelet szerinti megfelelésértékelési feladatok ellátását illetően a megfelelésértékelő alvállalkozóknak és leányvállalatoknak ugyanazokat a követelményeket kell teljesíteniük, mint a bejelentett szervezeteknek.
- (42) Mivel adott tagállamban a bejelentett szervezetek által kínált szolgáltatások bármely, az uniós piacon forgalmazott elemre vonatkozhatnak, helyénvaló lehetőséget biztosítani a többi tagállamnak és a Bizottságnak arra, hogy adott bejelentett szervezettel szemben kifogást emelhessenek. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni,

hogy felszólítsa a bejelentő hatóságot korrekciós intézkedések megtételére, amennyiben egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek.

- (43) A megfelelőségértékelési eljárás, a tanúsítás, végső soron pedig a piacra jutás megkönnyítése és felgyorsítása érdekében, valamint tekintettel az elemekre vonatkozó fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelmények újszerűségére és összetettségére, elengedhetetlenül fontos, hogy a bejelentett szervezetek folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek minden szükséges vizsgálóberendezéshez és vizsgálólétesítményhez, és úgy alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat, hogy közben ne hárítsanak szükségtelen terheket a gazdasági szereplőkre. Ugyanebből az okból, valamint a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében szükség van arra, hogy a bejelentett szervezetek következetesen alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat.
- (44) Az arra vonatkozó végső döntés előtt, hogy az elem kaphat-e megfelelőségi tanúsítványt, azon gazdasági szereplő számára, amelynek szándékában áll elemet forgalomba hozni a piacon, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy egy alkalommal kiegészítse az elemre vonatkozó dokumentációt.
- (45) A Bizottságnak lehetővé kell tennie a bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációt és együttműködést.
- (46) Helyénvaló meghatározni a gazdasági szereplőknek az elemek forgalomba hozatalához vagy használatbavételéhez kapcsolódó kötelezettségeit. A gazdasági szereplők közé tartozik a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr, a forgalmazó, a teljesítési szolgáltató, illetve bármely egyéb jogi személy, amely vállalja az elemek gyártásával, forgalmazásával, forgalomba hozatalával vagy használatbavételével járó jogi felelősséget.
- (47) A gazdasági szereplőknek az ellátási láncban betöltött szerepüktől függően felelősséget kell viselniük az elemek e rendelet követelményeinek való megfelelőségéért, a közérdek, úgymint az emberi egészség, a biztonság, a vagyon és a környezet magas szintű védelmének biztosítása érdekében.
- (48) Az ellátási és értékesítési láncba bekapcsolódó valamennyi gazdasági szereplőnek meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan elemeket forgalmazzanak, amelyek megfelelnek ennek a rendeletnek. Az egyes gazdasági szereplőkhöz rendelt szerepkörhöz tartozó kötelezettségeket egyértelműen és arányosan kell elosztani az ellátási és az értékesítési láncban.
- (49) Mivel a gyártó részletes ismeretekkel rendelkezik a tervezési és gyártási eljárásról, az ő helyzete a legmegfelelőbb ahhoz, hogy a megfelelőségértékelési eljárást elvégezze. A megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan a gyártó kötelezettségének kell maradnia.
- (50) A gyártónak kellően részletes információt kell rendelkezésre bocsátania az elem rendeltetésszerű használatáról ahhoz, hogy lehetővé váljon annak helyes és biztonságos forgalmazása, használatbavétele, használata és életciklus végi kezelése, ideértve a lehetséges újrapozicionálást is.

- (51) A gazdasági szereplők, a piacfelügyeleti hatóságok és a fogyasztók közötti kommunikáció elősegítése érdekében a gazdasági szereplőknek kapcsolattartási adataik között a postai címük mellett weboldaluk címét is meg kell adniuk.
- (52) Biztosítani kell, hogy a harmadik országokból az uniós piacra lépő elemek megfeleljenek ennek a rendeletnek, akár önálló elemként vagy termékek részeként kerülnek importálásra, valamint meg kell bizonyosodni különösen arról, hogy ezen elemek tekintetében a gyártók elvégezték a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Ezért az importőrökre nézve rendelkezéseket kell hozni, amelyekkel biztosítható, hogy az általuk forgalmazott és használatba vett elemek megfelelnek az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek, valamint hogy az elemeken feltüntetett CE-jelölés és a gyártók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából hozzáférhető az illetékes hatóságok számára.
- (53) Elem forgalomba hozatala vagy használatbavétele során minden importőrnek fel kell tüntetnie az elemen az importőr nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét, valamint a postai címét. Ha az elem mérete ezt nem teszi lehetővé, a fentiek alól kivételt lehet tenni. Ide tartoznak azok az esetek is, amikor az importőrnek meg kellene bontania a csomagolást ahhoz, hogy a nevét és a címét elhelyezhesse az elemen, vagy amikor az elem túl kicsi ahhoz, hogy ez az információ elférjen rajta.
- (54) Mivel a forgalmazó a gyártó vagy az importőr által már forgalomba hozott vagy használatba vett elemet forgalmaz, megfelelő gondossággal kell eljárnia, hogy az elemet olyan módon kezelje, hogy az ne befolyásolja hátrányosan az elem e rendelet követelményeinek való megfelelését.
- (55) Minden olyan importőrt vagy forgalmazót, amely saját neve vagy védjegye alatt elemet hoz forgalomba vagy vesz használatba, vagy amely egy elemet úgy módosít, hogy az érinti az e rendeletben előírt követelményeknek való megfelelést, vagy a már forgalomba hozott elem rendeltetését módosítja, gyártónak kell tekinteni; az ilyen importőrnek vagy forgalmazónak vállalnia kell a gyártót terhelő kötelezettségeket.
- (56) A forgalmazókat és importőröket, mivel piacközeli funkciót töltenek be, be kell vonni a nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, amelyekben aktívan részt kell venniük, például azáltal, hogy az említett hatóságok rendelkezésére bocsátják az elemre vonatkozó összes szükséges információt.
- (57) Az elem teljes ellátási láncban való nyomon követhetőségének biztosításával egyszerűbbé és hatékonyabbá tehető a piacfelügyelet. A hatékony nyomonkövetési rendszer megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok feladatait a nem megfelelő elemek forgalomba hozataláért vagy piaci értékesítéséért vagy használatbavételéért felelős gazdasági szereplők nyomon követésében. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig meg kell őrizniük az elemekkel kapcsolatos ügyleteikre vonatkozó adatokat.
- (58) A természetes ásványianyag-készletek kitermelése, feldolgozása és kereskedelme alapvető fontossággal bír az elemek előállításához szükséges nyersanyagok biztosítása szempontjából. Az elemgyártók – tekintet nélkül a helyzetükre vagy a beszállítók feletti befolyásukra, valamint földrajzi elhelyezkedésükre – nincsenek elhatárolva annak a kockázatától, hogy hozzájárulnak az ásványok ellátási láncában jelentkező kedvezőtlen hatásokhoz. Bizonyos nyersanyagok esetében a globális termelés több mint felét elemekkel kapcsolatos alkalmazásokban használják fel. Például a kobalt

iránti globális igény több mint 50 %-a, a világ lítiumkészletének pedig több mint 60 %-a az elemgyártásban kerül felhasználásra. A természetes grafit globális termelésének mintegy 8 %-a, míg a globális nikkeltermelés 6 %-a az elemgyártásba kerül.

- (59) Ezeket az anyagokat csak néhány ország szállítja, és bizonyos esetekben a kormányzás alacsony színvonala súlyosbíthatja a környezeti és társadalmi problémákat. A kobalt és a nikkel bányászata és finomítása egyaránt számos társadalmi és környezetvédelmi problémával áll összefüggésben, köztük lehetséges környezeti veszélyekkel és az emberi egészséggel kapcsolatos kérdésekkel. Miközben a természetes grafit társadalmi és környezeti hatásai kevésbé súlyosak, bányászatában jelentős a kisipari és kisüzemi tevékenységek részaránya, amelyek többnyire informális környezetben zajlanak és komoly egészségügyi és környezeti hatásokat válthatnak ki, ideértve a bányák nem szabályszerű bezárását és a rehabilitáció hiányát, ami az ökoszisztémák és a talajok pusztulásához vezet. A lítium esetében az elemgyártás során várható fokozott felhasználás valószínűleg további terhet ró a kitermelési és finomítási tevékenységekre, ami miatt ajánlatos a lítiumot bevonni a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek körébe. Az elemek iránti uniós kereslet várhatóan jelentős mértékű növekedésének nem szabad hozzájárulnia az ilyen környezeti és társadalmi kockázatok fokozódásához.
- (60) A szóban forgó nyersanyagok közül néhány, így a kobalt, a lítium és a természetes grafit, kritikus fontosságú nyersanyagnak számít az EU számára¹⁷, és szükség van ezek fenntartható beszerzésére az uniós elem-ökoszisztéma megfelelő működéséhez.
- (61) Az elemellátási lánc szereplői részéről már számos önkéntes erőfeszítés valósult meg a fenntartható beszerzési gyakorlatok követésének ösztönzése érdekében. Ezek között megemlíthető a felelősségteljes bányászat biztosítására vonatkozó kezdeményezés (Initiative for Responsible Mining Assurance – IRMA), a felelős ásványokra vonatkozó kezdeményezés (Responsible Minerals Initiative – RMI) és a kobaltipar felelős értékelési keretrendszere (Cobalt Industry Responsible Assessment Framework – CIRAF). Ugyanakkor azonban a kellő gondosság tekintetében alkalmazott rendszerek létrehozására irányuló önkéntes erőfeszítések nem feltétlenül biztosítják azt, hogy az uniós piacon elemeket forgalomba hozó valamennyi gazdasági szereplő ugyanazokhoz a minimumszabályokhoz tartja magát.
- (62) Az Unióban a kellő gondosságra vonatkozó általános követelményeket bizonyos ásványokkal és fémekkel összefüggésben az (EU) 2017/821 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ vezette be. Az említett rendelet azonban nem foglalkozik az elemgyártás során használt ásványokkal és anyagokkal.
- (63) Ezért tekintettel az elemek iránti uniós kereslet várható exponenciális növekedésére, az EU piacán elemet forgalomba hozó gazdasági szereplőnek a kellő gondosság elvének

---

¹⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Reziliencia a kritikus fontosságú nyersanyagok terén: a nagyobb biztonsághoz és fenntarthatósághoz vezető út feltérképezése (COM(2020) 474 final).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/821 rendelete (2017. május 17.) a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról (HL L 130., 2017.5.19., 1. o.).

megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott szakpolitikát kell kidolgoznia. Következésképpen meg kell határozni azokat a követelményeket, amelyek célja az elemgyártáshoz használt bizonyos nyersanyagok kitermelésével, feldolgozásával és kereskedelmével járó társadalmi és környezeti kockázatok kezelése.

- (64) A kellő gondosságra vonatkozó kockázatalapú szakpolitika bevezetése esetén annak olyan nemzetközileg elismert elveken kell alapulnia, mint az ENSZ Globális Megállapodásában foglalt tíz alapelv¹⁹, az Iránymutatások a termékek társadalmi életciklusának értékeléséhez²⁰, az ILO háromoldalú nyilatkozata a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről²¹, valamint az OECD útmutatása a felelős üzleti magatartáshoz szükséges kellő gondosságról²², amelyek a kormányzatok és az érdekelt felek közötti egyetértést tükrözik, és a szakpolitikát az egyes gazdasági szereplők sajátos helyzetéhez és körülményeihez kell igazítani. Az elemgyártáshoz használt természetes ásványianyag-készletek kitermelésével, feldolgozásával és kereskedelmével összefüggésben az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról²³ (a továbbiakban: OECD-útmutatás a kellő gondosságról) a kormányok és az érdekelt felek régóta tartó erőfeszítésének eredménye, amely arra irányul, hogy bevált gyakorlatokat alakítsanak ki ezen a területen.
- (65) Az OECD kellő gondosságról szóló útmutatása szerint²⁴, a kellő gondosság egy folyamatos, proaktív és reaktív folyamat, melynek révén a vállalatok biztosíthatják, hogy tiszteletben tartják az emberi jogokat és nem járulnak hozzá a konfliktusokhoz²⁵. A „kockázatalapú kellő gondosság” kifejezés azokra a lépésekre utal, amelyeket a vállalatoknak meg kell tenniük ahhoz, hogy azonosítsák és kezeljék a tényleges vagy potenciális kockázatokat, és ezáltal megelőzzék vagy enyhítsék a tevékenységeikkel vagy beszerzési döntéseikkel összefüggő kedvezőtlen hatásokat. A vállalat értékelheti a tevékenységei és a kapcsolatai által okozott kockázatokat, és olyan kockázatcsökkentő intézkedéseket fogadhat el, amelyek összhangban állnak a nemzeti

¹⁹ Az ENSZ Globális Megállapodásában foglalt tíz alapelv, elérhető a következő címen: <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>

²⁰ UNEP Iránymutatások a termékek társadalmi életciklusának értékeléséhez, elérhető a következő címen: <https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>

²¹ Háromoldalú nyilatkozat a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről, elérhető a következő címen: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

²² OECD (2018), Az OECD útmutatása a felelős üzleti magatartáshoz szükséges kellő gondosságról, elérhető a következő címen: <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>

²³ OECD (2016), Az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról: Harmadik kiadás, OECD Publishing, Párizs, <https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>

²⁴ Az OECD kellő gondosságról szóló útmutatásának 15. oldala.

²⁵ OECD (2011), Az OECD iránymutatása multinacionális vállalkozások számára, OECD, Párizs; OECD (2006), Az OECD kockázattudatosítási eszköze gyenge kormányzással jellemzett övezetekben működő multinacionális vállalkozások számára, OECD, Párizs; valamint az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek: a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó ENSZ-keretrendszer végrehajtása (John Ruggie, az ENSZ-főtitkár emberi jogokkal és a transznacionális társaságokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal foglalkozó különmegbízottjának jelentése, A/HRC/17/31, 2011. március 21.).

és nemzetközi jogszabályokban előírt vonatkozó szabványokkal, a nemzetközi szervezetek felelős üzleti magatartásra vonatkozó ajánlásaival, a kormány által támogatott eszközökkel, a magánszektor önkéntes kezdeményezéseivel, valamint a vállalat belső politikáival és rendszereivel. Ez a megközelítés segít a kellő gondosság alkalmazásának gyakorlatát a vállalat tevékenységeihez vagy az ellátási láncban lévő kapcsolataihoz képest méretezni.

- (66) Szükség van az ellátási lánc tekintetében kötelező jelleggel követendő, kellő gondosságra vonatkozó politikák elfogadására vagy módosítására, és azoknak foglalkozniuk kell legalább a leginkább érintett társadalmi és környezeti kockázati kategóriákkal. Ennek ki kell terjednie egyfelől a társadalmi életre, így különösen az emberi jogokra, az emberi egészségre és biztonságra, a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra és a munkavállalói jogokra, másfelől pedig a környezetre, így különösen a vízhasználatra, a talajvédelemre, a légszennyezésre, a biológiai sokféleségre és a közösségi életre gyakorolt jelenlegi és előre látható hatásokra.
- (67) A társadalmi kockázati kategóriákat illetően a kellő gondosságra vonatkozó politikáknak foglalkozniuk kell az elemellátási láncban az emberi jogok védelmével kapcsolatos kockázatokkal, ideértve az emberi egészséget, a gyermekek védelmét és a nemek közötti egyenlőséget, az emberi jogok nemzetközi jogával²⁶ összhangban. A kellő gondosságra vonatkozó politikáknak információkat kell tartalmazniuk arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő hogyan járult hozzá az emberi jogi jogsértések megelőzéséhez, valamint arra vonatkozóan, hogy a gazdasági szereplő üzleti struktúrájában milyen eszközök állnak rendelkezésre a korrupció és a vesztegetés elleni küzdelemhez. A kellő gondosságra vonatkozó politikáknak továbbá biztosítaniuk kell a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető egyezményeiben foglalt szabályok helyes végrehajtását²⁷, az ILO háromoldalú nyilatkozatának I. mellékletében felsoroltak szerint.
- (68) A környezeti kockázati kategóriákat illetően a kellő gondosságra vonatkozó politikáknak foglalkozniuk kell az elemellátási láncban a természetes környezet és a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatban felmerülő kockázatokkal, a Biológiai Sokféleség Egyezmény²⁸ összhangban, amely magában foglalja a helyi közösségek figyelembevételét, valamint az ilyen közösségek védelmét és fejlesztését is.

---

²⁶ Ideértve a következőket: Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, Egyezmény a nőikkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről, Egyezmény a gyermek jogairól, valamint a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény.

²⁷ A nyolc alapvető egyezmény a következő: 1. Egyezmény az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről, 1948 (87. sz.), 2. Egyezmény a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról, 1949 (98. sz.), 3. Egyezmény a kényszermunkáról, 1930 (29. sz.) (és annak 2014. évi jegyzőkönyve), 4. Egyezmény a kényszermunka felszámolásáról, 1957 (105. sz.), 5. Egyezmény a foglalkoztatás alsó korhatáráról, 1973 (138. sz.), 6. Egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről, 1999 (182. sz.), 7. Egyezmény az egyenlő díjazásról, 1951 (100. sz.), 8. Egyezmény a hátrányos megkülönböztetésről (foglalkoztatás és foglalkozás), 1958 (111. sz.).

²⁸ A Biológiai Sokféleség Egyezményben foglaltak szerint, amely elérhető a következő címen: <https://www.cbd.int/convention/text/>, valamint különösen a Részes Felek Konferenciájának „A

- (69) Az elemgyártásba bekerülő nyersanyagokkal kapcsolatos társadalmi és környezeti kockázatok meghatározására és enyhítésére irányuló, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségeknek hozzá kell járulniuk az UNEP ásványkincsekkel való gazdálkodással kapcsolatban hozott 19. számú határozatának végrehajtásához, amely elismeri, hogy a bányászati ágazat jelentős mértékben hozzájárul a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a fenntartható fejlődési célok teljesítéséhez.
- (70) A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelményeket meghatározó egyéb uniós jogalkotási eszközök annyiban alkalmazandók, amennyiben ez a rendelet nem tartalmaz ugyanolyan célkitűzésű, jellegű vagy hatályú egyedi rendelkezéseket, amelyek kiigazíthatók a jövőbeni jogszabályi módosítások tükrében.
- (71) Az elemek értékláncán mutatkozó fejleményekhez – így az adott környezeti és társadalmi kockázatok terjedelmében és jellegében bekövetkező változásokhoz –, valamint az elemek és azok vegyi összetétele terén elért műszaki és tudományos fejlődéshez való alkalmazkodás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a nyersanyagok és a kockázati kategóriák jegyzéke, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelmények módosítása tekintetében.
- (72) A hulladékgazdálkodásra vonatkozó harmonizált szabályokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a gyártókra és más gazdasági szereplőkre ugyanazok a szabályok vonatkozzanak minden tagállamban az elemekre vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősség megvalósítása során. Az anyagok magas szinten megvalósuló újrahasznosításához szükség van a hulladékelemek elkülönített gyűjtésének maximalizálására, valamint annak biztosítására, hogy sor kerüljön a begyűjtött elemek újrafeldolgozására olyan eljárásokkal, amelyek elérnek bizonyos egységes minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat. A 2006/66/EK irányelv értékelése során megállapításra került, hogy annak egyik hiányossága az, hogy rendelkezései nem kellően részletezettek, ami egyenetlen végrehajtáshoz, az újrafeldolgozási piacok működésének jelentős akadályozásához és az optimálistól elmaradó szintű újrafeldolgozáshoz vezet. Következésképpen részletesebb és harmonizált szabályokra van szükség a torzulás elkerüléséhez a hulladékelemek begyűjtésének, kezelésének és újrafeldolgozásának piacán, a követelmények egységes végrehajtásának a biztosításához az egész Unióban, a gazdasági szereplők által nyújtott hulladékgazdálkodási szolgáltatások minőségének további harmonizálásához, valamint a másodlagos nyersanyagok piacainak előmozdításához.
- (73) Ez a rendelet a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁹ meghatározott hulladékgazdálkodási szabályokra és általános elvekre épül, amelyeket úgy kell kiigazítani, hogy tükrözzék az elemek sajátosságos helyzetét. A hulladékelemek begyűjtésének a lehető leghatékonyabb módon történő megszervezése érdekében fontos, hogy arra szoros kapcsolatban kerüljön sor azzal a hellyel, ahol az elemeket az adott tagállamban értékesítik, a végfelhasználóhoz közel. A hulladékelemek továbbá

---

biológiai sokféleségre kiterjedő hatásvizsgálatra vonatkozó önkéntes iránymutatások” című VIII/28. sz. határozata szerint, amely elérhető a következő címen: <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

gyűjthetők elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival és hulladékká vált gépjárművekkel együtt is, a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰, valamint a 2000/53/EK irányelv alapján létrehozott nemzeti begyűjtési rendszerek révén. A jelenlegi rendelet ugyan konkrét szabályokat határoz meg az elemek vonatkozásában, szükség van a meglévő hulladékgazdálkodási struktúrára épülő és azokat még inkább összehangoló, koherens és kiegészítő jellegű megközelítésre. Ebből következően, valamint a hulladékgazdálkodáshoz kapcsolódó kiterjesztett gyártói felelősség hatékony megvalósítása érdekében, kötelezettségeket kell meghatározni azzal a tagállammal szemben, amelynek piacán az elemeket először hozzák forgalomba.

- (74) Annak ellenőrzéséhez, hogy a gyártók teljesítik-e kötelezettségeiket az adott tagállam területén első alkalommal forgalomba hozott hulladékelemek kezelésének biztosítása érdekében, minden tagállamban szükség van az illetékes hatóságnál létrehozott és általa kezelt nyilvántartásra. A gyártókat kötelezni kell arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat és rendelkezésre bocsássák a szükséges információkat ahhoz, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse, hogy a gyártók teljesítik-e kötelezettségeiket. A nyilvántartásba vételi követelményeket egyszerűsíteni kell az egész Unióban. A nyilvántartásba vétel iránti kérelemre és az adatszolgáltatásra vonatkozó, uniós szinten egységes feltételek harmonizált formátum előírásával történő biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (75) Tekintettel „a szennyező fizet” elvre, helyénvaló meghatározni a gyártók kötelezettségeit az elemek életciklus végi kezelésével kapcsolatban; a gyártók fogalmába pedig bele kell érteni minden gyártót, importőrt vagy forgalmazót, amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – ideértve a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződéseket is – első alkalommal értékesít egy elemet üzletszerűen valamely tagállam területén forgalmazás vagy felhasználás céljából, ideértve azt is, amikor az elem készülékekbe vagy járművekbe van beépítve.
- (76) A gyártóknak kiterjesztett gyártói felelősséget kell vállalniuk az elemeik kezelése tekintetében az életciklus végéhez kapcsolódó szakaszban. Ennek megfelelően finanszírozniuk kell a begyűjtött elemek begyűjtésének, kezelésének és újrafeldolgozásának a költségeit, az elemekről és hulladékelemekről szóló jelentéstételhez, valamint a végfelhasználók és a hulladékgazdálkodási üzemeltetők tájékoztatásához az elemekkel, valamint a hulladékelemek megfelelő újrahasználatával és kezelésével kapcsolatban. A kiterjesztett gyártói felelősséggel kapcsolatos kötelezettségeket minden ellátási forma tekintetében alkalmazni kell, ideértve a távértékesítést is. A gyártóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy ezeket a kötelezettségeket közösen teljesítsék, a nevükben felelősséget vállaló gyártói felelősségi rendszerek révén. A gyártóknak, illetve a gyártói felelősségi rendszereknek engedélyt kell szerezniük, és dokumentumokkal kell igazolniuk, hogy rendelkeznek a kiterjesztett gyártói felelősséggel járó költségek fedezéséhez szükséges pénzügyi

---

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (e-hulladék) (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

eszközökkel. Szükség esetén, a belső piaci torzulás elkerülése, valamint a gyártók által a gyártói felelősségi rendszereknek fizetett pénzügyi hozzájárulások szabályozására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.

- (77) Ez a rendelet mindenre kiterjedően szabályozza az elemekkel kapcsolatos kiterjesztett gyártói felelősséget, ezért a 2008/98/EK irányelvben a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek vonatkozásában meghatározott szabályok nem alkalmazandók az elemekre.
- (78) Az elemek értékláncán a magas színvonalú újrafeldolgozás biztosítása, a minőségi másodlagos nyersanyagok felhasználásának fokozása és a környezet védelme érdekében a hulladékelemek magas szintű begyűjtése és újrafeldolgozása az irányadó szabály. A hulladékelemek begyűjtése alapvetően fontos lépés az elemekben lévő értékes anyagok zárt körforgásának megvalósításához az elemek újrafeldolgozása révén, valamint ahhoz, hogy az elemek értéklánca az Unión belül maradjon, megkönnyítve ezáltal a hozzáférést azokhoz a hasznosított anyagokhoz, amelyek a továbbiakban felhasználhatók új termékek gyártása során.
- (79) Minden elemgyártónak felelnie kell a hulladékelemek elkülönített gyűjtésének finanszírozásáért és megszervezéséért. Ennek érdekében létre kell hozniuk a tagállamok egész területére kiterjedő gyűjtési hálózatot, amely közel van a végfelhasználóhoz és nem csupán olyan területekre és elemekre irányul, amelyek esetében a gyűjtés nyereséggel jár. A gyűjtési hálózatnak ki kell terjednie minden forgalmazóra, elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, valamint hulladékká vált gépjárműveket kezelő, engedéllyel rendelkező létesítményre, lakossági hulladéklerakó helyre és más, saját belátásuk szerint cselekvő résztvevőkre, így például közigazgatási szervekre és iskolákra. A gyűjtési hálózat, valamint a tájékoztató kampányok hatékonyságának ellenőrzése és javítása érdekében rendszeres, legalább 2. NUTS-szintű³², összetételre vonatkozó felméréseket kell végezni a begyűjtött vegyes települési hulladékkal, valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatban, a bennük lévő, hulladékká vált hordozható elemek mennyiségének meghatározása céljából.
- (80) A hulladékelemek gyűjthetők elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival együtt, a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján létrehozott nemzeti begyűjtési rendszerek révén, valamint hulladékká vált gépjárművekkel együtt is, a 2000/53/EK irányelvvel összhangban. Ebben az esetben kötelező minimális kezelési követelményként az elemeket el kell távolítani a begyűjtött, hulladékká vált készülékekből és gépjárművekből. Eltávolítás után az elemekre az ebben a rendeletben foglalt követelményeket kell alkalmazni, különös tekintettel arra, hogy azokat bele kell számítani az adott elemtípusra vonatkozó begyűjtési célkitűzés teljesítésébe, valamint alkalmazni kell rájuk az ebben a rendeletben meghatározott kezelési és újrafeldolgozási követelményeket.
- (81) Tekintettel a nem elkülönítve gyűjtött, következésképpen pedig környezetvédelmi szempontból nem megfelelően kezelt hulladékelemek által okozott környezeti hatásra és anyagvesztésre, továbbra is alkalmazni kell, illetve fokozatosan emelni kell a 2006/66/EK irányelvben már megállapított, hordozható elemekre vonatkozó

³² Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

begyűjtési célkitűzést. Ez rendeletből eredően a hordozható elemek közé tartoznak a könnyű szállítóeszközöket működtető elemek is. Mivel az ilyen típusú elemek értékesítésének jelenlegi növekedése miatt nehéz kiszámítani azok forgalomba hozott, majd az életciklusuk végén begyűjtött mennyiségét, ezeket a hordozható elemeket ki kell zárni a hordozható elemekre vonatkozó jelenlegi begyűjtési célkitűzésből. Ezt a kizárást felül kell vizsgálni a hulladékká vált hordozható elemekre vonatkozó begyűjtési célkitűzéssel együtt, és ez kiterjedhet a hordozható elemekre vonatkozó begyűjtési célkitűzések kiszámítási módszerében bekövetkező változásokra is. A Bizottság jelentés készít ezeknek a felülvizsgálatoknak az alátámasztására.

- (82) A hordozható elemek begyűjtési arányát továbbra is az előző évek éves értékesítési átlaga alapján kell kiszámítani annak érdekében, hogy az adott tagállam a nemzeti elemfelhasználással arányos célkitűzésekkel rendelkezzen. A hordozható elemek kategóriájának összetételében, valamint az elemek élettartamában és fogyasztási szerkezetében bekövetkezett változások megfelelő tükrözése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a hordozható elemek begyűjtési arányának kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó módszertan módosítása tekintetében.
- (83) Minden gépjárműelemet, ipari elemet és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet be kell gyűjteni, ennek érdekében pedig az ilyen elemek gyártóitól meg kell követelni, hogy fogadjanak el és ingyenesen vegyenek vissza a végfelhasználóktól minden gépjárműelemet, ipari elemet és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet. Részletes jelentéstételi kötelezettségeket kell meghatározni a hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek begyűjtésében részt vevő valamennyi szereplő számára.
- (84) A 2008/98/EK irányelv 4. cikkében megállapított hulladékhierarchia alapján, amely előre rangsorolja a megelőzést, az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást, valamint a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (4) bekezdésével és az 1999/31/EK irányelv³³ 5. cikke (3) bekezdésének f) pontjával összhangban a begyűjtött elemeket nem szabad elégetni vagy hulladéklerakóban elhelyezni.
- (85) Minden engedéllyel rendelkező, elemek kezelésére vagy újrafeldolgozására irányuló műveleteket végző létesítménynek meg kell felelnie bizonyos minimumkövetelményeknek a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatások megelőzése, valamint az elemekben lévő anyagok magas szintű hasznosításának lehetővé tétele érdekében. A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁴ számos, a hulladékelemek kezelésének és újrafeldolgozásának részét képező ipari tevékenységet szabályoz, amelyek tekintetében az elérhető legjobb technikákat tükröző különleges engedélyezési követelményeket és ellenőrzéseket biztosít. Amennyiben a 2010/75/EK irányelv hatálya nem terjed ki az elemek kezeléséhez és újrafeldolgozásához kapcsolódó ipari tevékenységekre, a szereplőket akkor is kötelezni kell az említett irányelv 3. cikkének 10. pontjában foglalt meghatározás szerinti elérhető legjobb technikák, valamint az ebben a rendeletben meghatározott különleges követelmények alkalmazására. Az elemek kezelésére és

³³ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket a Bizottságnak adott esetben ki kell igazítania a tudományos és műszaki fejlődés, valamint a hulladékgazdálkodás terén megjelenő új technológiák tükrében. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a z említett követelmények módosítása tekintetében.

- (86) Az újrafeldolgozási eljárások hatékonyságára és az anyaghasznosításra vonatkozó célkitűzéseket kell megállapítani annak érdekében, hogy biztosítva legyen minőségi hasznosított anyagok előállítása az elemek ágazata számára, ugyanakkor pedig egyértelmű és egységes szabályokat kell biztosítani az újrafeldolgozók számára, és el kell kerülni a verseny torzulását, illetve a hulladékelemekből származó másodlagos nyersanyagok belső piacának zavartalan működését akadályozó tényezőket. A hasznosított anyagok összes mennyiségét jelző újrafeldolgozási hatékonysági mutatókat kell megállapítani a savas ólomelemek, a nikkkel-kadmium-elemek és a lítiumelemek vonatkozásában, valamint célkitűzéseket kell meghatározni a hasznosított kobalt, ólom, lítium és nikkkel szintjére vonatkozóan annak érdekében, hogy az anyaghasznosítás magas szinten valósuljon meg az egész Unióban. Továbbra is alkalmazandók a 493/2012/EU bizottsági rendeletben³⁵ meghatározott, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók kiszámítására és jelentésére vonatkozó szabályok. Az elemek újrafeldolgozására irányuló eljárások során az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és a hasznosított anyagok kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni az ilyen szabályok megállapítása tekintetében. A Bizottságnak továbbá felül kell vizsgálnia a 493/2012/EU bizottsági rendeletet az ipari hasznosítási folyamatok terén bekövetkezett technológiai fejlemények és változások megfelelő figyelembevételére érdekében, valamint azért, hogy kiterjessze azok alkalmazási körét a meglévő és az új célkitűzésekre, és eszközöket biztosítson a köztes termékek jellemzéséhez. A kezelést és újrafeldolgozást végző létesítményeket arra kell ösztönözni, hogy tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket vezessenek be az 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel³⁶ összhangban.
- (87) A kezelés és az újrafeldolgozás műveleteinek az érintett tagállamon vagy az Unión kívüli elvégzésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha a hulladékelemek szállítása összhangban áll az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel³⁷ és az 1418/2007/EK bizottsági rendelettel³⁸, és ha a kezelési és újrafeldolgozási tevékenységek megfelelnek az ilyen típusú – a módosított 2000/532/EK bizottsági

---

³⁵ A Bizottság 493/2012/EU rendelete (2012. június 11.) a hulladékelemek és -akkumulátorok újrafeldolgozási eljárásaihoz tartozó, a 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti újrafeldolgozási hatékonysági mutatók számítása részletes szabályainak megállapításáról (HL L 151., 2012.6.12., 9. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1221/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 342., 2009.12.22., 1. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

³⁸ A Bizottság 1418/2007/EK rendelete (2007. november 29.) az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. vagy IIIA. mellékletében felsorolt egyes hulladékoknak a hulladékok határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló OECD-határozat hatálya alá nem tartozó egyes országokba történő hasznosítási célú kiviteléről (HL L 316., 2007.12.4., 6. o.).

határozatban³⁹ foglalt besorolás szerinti – hulladéokra vonatkozó követelményeknek. Az említett módosított határozatot felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy tükrözze az elemek valamennyi vegyi összetételét. Amennyiben az ilyen kezelésre vagy újrafeldolgozásra az Unió kívül kerül sor, annak érdekében, hogy az beleszámítson az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókba és célkitűzésekbe, az a szereplő, akinek a számára végrehajtják, köteles bejelenteni az adott tagállam illetékes hatóságának és igazolni, hogy a kezelést az ebben a rendeletben foglaltakkal egyenértékű feltételek mellett hajtották végre. Annak meghatározása érdekében, hogy az ilyen kezelésre vonatkozóan mely követelmények tekintendők egyenértékűnek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az egyenértékű feltételek értékelésére vonatkozó kritériumokat tartalmazó részletes szabályok megállapítása tekintetében.

- (88) Azok az ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek, amelyek már nem alkalmasak az eredeti rendeltetésükre, amelyre gyártották őket, felhasználhatók más célra, helyhez kötött energiatárolásra szolgáló elemekként. Kialakulóban van a használt ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek másodszori felhasználásának a piaca, és ezért a hulladékhierarchia gyakorlati alkalmazásának támogatása érdekében külön szabályokat kell meghatározni a használt elemek újrapozicionálásának lehetővé tételéhez, az elővigyázatosság elvének figyelembevétele mellett, és biztosítva a biztonságos használatot a végfelhasználók számára. Minden ilyen használt elem esetében értékelni kell az elem állapotát és rendelkezésre álló kapacitását, az eredeti rendeltetésétől eltérő bármely egyéb használatra való alkalmasságának megállapítása érdekében. Az elemek állapotának értékelésével kapcsolatos rendelkezések végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (89) A gyártóknak és a forgalmazóknak tevékenyen részt kell venniük a végfelhasználók tájékoztatásában arról, hogy az elemeket elkülönítetten kell gyűjteni, hogy rendelkezésre állnak begyűjtési rendszerek, és hogy a végfelhasználók fontos szerepet játszanak a hulladékelemek környezetvédelmi szempontból optimális kezelésének biztosításában. A végfelhasználók tájékoztatása és az elemekre vonatkozó jelentéstétel során korszerű információs technológiákat kell alkalmazni. A tájékoztatásra sor kerülhet klasszikus eszközök alkalmazásával, például kültéri plakátok vagy a közösségi médiában folytatott kampányok formájában, vagy pedig innovatív eszközök alkalmazásával, például weboldalakhoz elektronikus hozzáférés biztosításával az elemek elhelyezett QR-kódok segítségével.
- (90) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon az elemek begyűjtésére és kezelésére vonatkozó kötelezettségek teljesítésének és hatékonyságának ellenőrzése, szükség van arra, hogy az adott szereplők jelentést tegyenek az illetékes hatóságoknak. Az elemek gyártóinak és más, elemeket gyűjtő hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek minden naptári év vonatkozásában jelentést kell tenniük – adott esetben – az értékesített elemekre, illetve a begyűjtött hulladékelemekre vonatkozó adatokról. A kezelés és az

³⁹ 2000/532/EK: A Bizottság határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról, HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

újrafeldolgozás tekintetében a hulladékgazdálkodási üzemeltetőket, illetve az újrafeldolgozókat terheli a jelentéstételi kötelezettség.

- (91) Minden egyes naptári év vonatkozásában a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a területükön értékesített elemek mennyiségéről és a begyűjtött hulladékelemek mennyiségéről, típus és vegyi összetétel szerinti bontásban. A hordozható elemeket illetően külön kell adatokat szolgáltatni a könnyű szállítóeszközökből származó elemekre és hulladékelemekre vonatkozóan, tekintettel arra, hogy szükség van az adatgyűjtésre a begyűjtési célkitűzés kiigazításának lehetővé tétele érdekében, figyelembe véve az ilyen elemek piaci részesedését, valamint azok sajátos rendeltetését és jellemzőit. Ezeket az adatokat elektronikus úton kell megadni, minőségellenőrzési jelentés kíséretében. Az ilyen adatoknak és információknak a Bizottság felé történő bejelentésére és az ellenőrzési módszerekre vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (92) Az egyes naptári évek vonatkozásában a tagállamoknak jelentést kell tenniük a Bizottság felé az elért újrafeldolgozási hatékonysági mutatókról és anyaghasznosítási szintekről, figyelembe véve az újrafeldolgozási folyamat minden egyes lépését és a kimenő frakciókat.
- (93) Az ellátási láncok és az értékláncok mentén valamennyi érdekelt fél számára nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében szükséges intézkedni egy olyan elektronikus rendszerről, amely maximalizálja az információcserét, lehetővé téve ezáltal az elemek nyomon követését, tájékoztatást nyújt az elemek gyártási folyamatainak karbonintenzitásáról és a felhasznált anyagok származásáról, azok összetételéről, beleértve a nyersanyagokat és a veszélyes vegyi anyagokat, a javítási, újrapozicionálási és bontási műveletekről és lehetőségekről, valamint azokról a kezelési, újrafeldolgozási és hasznosítási folyamatokról, amelyek az elemekre alkalmazhatók az életciklusuk végén. Ezt az elektronikus rendszert szakaszokban kell létrehozni, úgy, hogy először egy prototípus rendszert kell az érintett gazdasági szereplők és tagállami hatóságok rendelkezésére bocsátani legalább egy évvel a rendszer végleges funkcióit és adathozzáférési politikáját meghatározó végrehajtási intézkedések véglegesítése előtt, ezáltal biztosítva számukra a hozzájárulás és a kellő időben való megfelelés lehetőségét. Az adathozzáférési politikában figyelembe kell venni az uniós jogszabályokban – így az adatkormányzásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (adatkormányzási törvény) irányuló bizottsági javaslatban – megállapított releváns elveket⁴⁰. Az elemekkel kapcsolatos tájékoztatásra szolgáló elektronikus adatcsererendszer megvalósítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (94) Létre kell hozni az elemek útlevélét, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplők számára az egyes forgalomba hozott elemekre vonatkozó információk és adatok hatékonyabb módon történő gyűjtését és újrafelhasználását, valamint azt, hogy megalapozottabb döntéseket hozhassanak tervezési tevékenységeik során. Az elemútlevél egységes feltételek mellett történő megvalósításának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767>

- (95) Az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴¹ a piacfelügyeletre és az uniós piacra belépő termékek ellenőrzésére vonatkozó szabályokat állapít meg. Annak biztosítása érdekében, hogy áruk szabad mozgásának előnyeit élvező termékek megfeleljenek az olyan közérdek magas szintű védelme követelményének, mint az emberi egészség, a biztonság, valamint a vagyon és a környezet védelme, az említett rendeletet alkalmazni kell az e rendelet hatálya alá tartozó elemekre. Ezért az (EU) 2019/1020 rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (96) Az elemek csak abban az esetben hozhatók forgalomba, ha megfelelő tárolás és rendeltetésszerű használat mellett, valamint észszerűen előre látható használati feltételek esetén – azaz ha az ilyen használat törvényes és kiszámítható emberi viselkedés eredménye – nem jelentenek kockázatot az emberi egészségre, a biztonságra, a vagyonra és a környezetre nézve.
- (97) Léteznie kell olyan eljárásnak, amelynek során az érdekelt felek tájékoztatást kapnak az olyan elemekkel kapcsolatban tervezett intézkedésekről, amelyek kockázatot jelentenek az emberi egészségre, a biztonságra, a vagyonra és a környezetre nézve. Lehetővé kell tenni továbbá azt is, hogy a tagállami piacfelügyeleti hatóságok a megfelelő gazdasági szereplőkkel együttműködve az ilyen elemeket illetően már korai szakaszban fel tudjanak lépni. E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni, hogy végrehajtási aktusokat fogadhasson el annak meghatározása érdekében, hogy a nem megfelelő elemek tekintetében hozott nemzeti intézkedések indokoltak-e vagy sem.
- (98) A piacfelügyeleti hatóságoknak jogot kell biztosítani arra, hogy a gazdasági szereplők számára előírják korrekciós intézkedések megtételét vagy arra a megállapításra alapozva, hogy az elem nem teljesíti a rendelet követelményeit, vagy pedig arra, hogy a gazdasági szereplő megsérti az elemek forgalomba hozatalára vagy forgalmazására, illetve a fenntarthatóságra, biztonságra vagy címkézésre, vagy pedig a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó szabályokat.
- (99) A közbeszerzés fontos ágazatnak számít az emberi tevékenységek környezetre gyakorolt hatásainak csökkentése, valamint a fenntarthatóbb termékek irányába történő piaci átalakulás ösztönzése tekintetében. A 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴² és a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴³ foglalt meghatározás szerinti ajánlatkérő szervezeteknek, valamint a 2014/25/EU irányelvben definiált közszolgáltató ajánlatkérőknek elemek vagy elemeket tartalmazó termékek beszerzése során figyelembe kell venniük a környezeti hatásokat a tiszta és energiahatékony mobilitás és energiatárolás piacának előmozdítása és ösztönzése, ezáltal pedig az Unió környezetvédelmi, éghajlat-politikai és energiapolitikai célkitűzéseivel való hozzájárulás érdekében.

---

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

⁴² A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

- (100) A kormányok, ipari szövetségek és érdekelt szervezetek csoportosulásai által létrehozott, kellő gondosságra vonatkozó rendszerek egyenértékűségének megállapítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. A nyersanyagok és a kapcsolódó társadalmi és környezetvédelmi kockázatok jegyzéke naprakészen tartásának biztosítása, valamint a gazdasági szereplők kötelezettségei tekintetében a konfliktusövezetből származó ásványokról szóló rendelettel és az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásával való összhang biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (101) A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó rendszerek Bizottság általi elismerésének végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (102) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok e rendelet szerinti elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁴⁴ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (103) Az ezzel a rendelettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatásköröket, amelyek nem annak a megállapítására vonatkoznak, hogy a tagállamok által a nem megfelelő elemek tekintetében hozott intézkedések indokoltak-e vagy sem, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁴⁵ összhangban kell gyakorolni.
- (104) Tanácsadó-bizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktust kell elfogadni olyan helyzetekben, amikor a Bizottság megállapítja, hogy egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget a bejelentése alapjául szolgáló követelményeknek, és fel kell szólítani a bejelentő hatóságot a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, ideértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is.
- (105) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia annak meghatározására vonatkozóan, hogy a kockázatot jelentő, megfelelő elemmel kapcsolatban meghozott nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem, amennyiben ez az emberi egészség, a biztonság, a vagyon vagy a környezet védelmével kapcsolatos, kellően indokolt és rendkívül sürgős esetekben szükséges.
- (106) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell e szabályok végrehajtását. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (107) Tekintettel arra, hogy magas szintű környezetvédelmet kell biztosítani, valamint figyelembe kell venni a tudományos tényeken alapuló új fejleményeket, a

---

⁴⁴ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁴⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendelet végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról. A Bizottság jelentésének tartalmaznia kell a fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási kritériumokra vonatkozó rendelkezések, a hulladékelemek kezelésére vonatkozó intézkedések, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelmények értékelését. A jelentéshez adott esetben mellékelni kell az e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek a módosítására irányuló javaslatot.

- (108) Elegendő időt kell biztosítani a gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy eleget tegyenek az e rendeletről fakadó kötelezettségeiknek, valamint a tagállamoknak az e rendelet alkalmazásához szükséges közigazgatási infrastruktúra létrehozásához. E rendelet alkalmazását ezért ugyancsak el kell halasztani addig az időpontig, ameddig ezek az előkészületek várhatóan befejeződnek.
- (109) Annak érdekében, hogy a tagállamok kiigazíthassák a 2006/66/EK irányelv alapján létrehozott, gyártókról vezetett nyilvántartást és megtehessek a szükséges adminisztratív intézkedéseket az illetékes hatóságok általi engedélyezési eljárások megszervezése tekintetében a folyamatosság fenntartása mellett a gazdasági szereplők számára, a 2006/66/EK irányelvet 2023. július 1-jétől kell hatályon kívül helyezni. Az említett irányelvben a hordozható elemek begyűjtési arányának, valamint az újrafeldolgozási eljárások újrafeldolgozási hatékonysági mutatóinak a nyomon követésével és jelentésével kapcsolatban meghatározott kötelezettségek 2023. december 31-ig hatályban maradnak, és az ehhez kapcsolódó, az adatok Bizottságnak történő továbbítására vonatkozó kötelezettségek pedig 2025. december 31-ig hatályban maradnak annak érdekében, hogy biztosítva legyen a folyamatosság mindaddig, amíg a Bizottság e rendelet alapján el nem fogadja az új számítási szabályokat és adatszolgáltatási formátumokat.
- (110) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a belső piac működésének annak biztosítása mellett történő garntálását, hogy a forgalomba hozott elemek teljesítsék az emberek egészsége, a biztonság, a vagyon és a környezet védelmének magas szintjét biztosító követelményeket – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a harmonizáció szükségessége miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet az elemek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét lehetővé tévő, a fenntarthatóságra, a biztonságra, a címkézésre és a tájékoztatásra vonatkozó

követelményeket, valamint a hulladékelemek begyűjtésére, kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket állapít meg.

- (2) Ezt a rendeletet valamennyi típusú elemre alkalmazni kell, így a hordozható elemekre, a gépjárműelemekre, az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és az ipari elemekre, függetlenül azok formájától, méretétől, súlyától, kialakításától, anyagösszetételétől és felhasználásától. A rendeletet továbbá más termékekbe beépített vagy ilyen termékekhez hozzáadott elemekre is alkalmazni kell.
- (3) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiakban felhasznált elemekre:
  - a) olyan berendezések, amelyek a tagállamok alapvető biztonsági érdekeinek védelmével kapcsolatosak, továbbá a fegyverek, lőszeres és hadianyagok a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékek kivételével; valamint
  - b) a világűrben való felhasználásra tervezett berendezések.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „elem”: bármely olyan elektromos energiaforrás, amely kémiai energia közvetlen átalakulása útján keletkezik, és amely egy vagy több nem újratölthető vagy újratölthető cellából vagy azok csoportjaiból áll;
2. „elemcella”: az elem alapvető funkcionális egysége, amely elektródákból, elektrolitból, tartályból, érintkezőkből és – adott esetben – elválasztókból áll, és amely tartalmazza azokat az aktív anyagokat, amelyek reakciója révén elektromos energia termelődik;
3. „aktív anyag”: olyan anyag, amely kémiai reakcióba lép és ezzel elektromos energiát termel az elemcella kisülésekor;
4. „nem újratölthető elem”: olyan elem, amelyet nem úgy alakítottak ki, hogy elektromosan újratölthető legyen;
5. „újratölthető elem”: olyan elem, amelyet úgy alakítottak ki, hogy elektromosan újratölthető legyen;
6. „belső tárolóval rendelkező elem”: olyan elem, amelyhez nem csatlakoznak külső eszközök energia tárolása érdekében;
7. „hordozható elem”: minden olyan elem, amely:
  - burkolt;
  - 5 kg-nál kisebb tömegű;
  - nem ipari célokra tervezett; valamint
  - nem elektromos meghajtású gépjárműben használt elem és nem gépjárműelem;

8. „általános felhasználású hordozható elemek”: a következő közös jellemzőkkel rendelkező elemek: 4,5 volt (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 volt (PP3);
9. „könnyű szállítóeszközök”: 750 wattnál kisebb teljesítményű villanymotorral rendelkező kerek járművek, amelyeken az utasok ülnek a jármű mozgása közben, és amelyek működtethetők csak a villanymotorral, vagy pedig a motor és emberi erő kombinációjával;
10. „gépjárműelem”: gépjármű indításához, világításához, illetve gyújtásához használt bármely elem;
11. „ipari elem”: bármely, ipari felhasználásra szánt elem és bármely egyéb elem, a hordozható elemek, az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és a gépjárműelemek kivételével;
12. „elektromos meghajtású gépjárműben használt elem”: bármely, kifejezetten hibrid és elektromos közúti járművek meghajtására szánt elem;
13. „helyhez kötött elemes energiatároló rendszer”: olyan, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elem, amelyet elektromos energia hálózatban történő tárolására és továbbítására terveztek, tekintet nélkül arra, hogy az elemet hol és kik használják;
14. „forgalomba hozatal”: az elem első alkalommal történő forgalmazása az Unió piacán;
15. „forgalmazás”: az elem kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása a piacon értékesítés vagy felhasználás céljából, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen;
16. „használatbavétel”: az elem első rendeltetésszerű használata az Unióban;
17. „elemmodell”: bármely, sorozatban gyártott elem;
18. „karbonlábnyom”: egy termékrendszerben az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátásának és elnyelésének összege szén-dioxid-egyenértékben (CO₂-egyenérték) kifejezve, a termék környezeti lábnyomára (PEF) vonatkozó vizsgálat alapján, az egységes éghajlatváltozási hatáskategória alkalmazásával;
19. „gazdasági szereplő”: az a gyártó, meghatalmazott képviselő, importőr, forgalmazó vagy logisztikai szolgáltató, amely e rendelettel összhangban az elemek gyártása, forgalmazása, forgalomba hozatala vagy használatbavétele tekintetében kötelezettségekkel rendelkezik;
20. „független gazdasági szereplő”: a hivatalos márkakereskedőtől vagy javítótól vagy újragyártótól eltérő természetes vagy jogi személy, amely független a gyártótól és a termelőtől, és az elemek javításában, karbantartásában vagy újrapozicionálásában közvetlenül vagy közvetve részt vesz, ideértve a hulladékgazdálkodási üzemeltetőket, a javítókat, a szervizberendezések, eszközök és pótalkatrészek gyártóit és forgalmazóit, a műszaki tájékoztatók megjelentetőit, az ellenőrzési és vizsgálati szolgáltatásokat nyújtó gazdasági szereplőket, az alternatív üzemanyaggal működő járművek tartozékainak szerelői, gyártói és javítói számára képzést nyújtó gazdasági szereplőket;

21. „QR-kód”: mátrix típusú vonalkód, amely egy adott elemmodellre vonatkozó információkra mutat;
22. „elemirányítási rendszer”: az elem elektromos és termikus funkcióit ellenőrző vagy kezelő elektronikus eszköz, amely kezeli és tárolja az elemek állapotának és várható élettartamának meghatározásához szükséges, a VII. mellékletben foglalt paraméterek adatait, és amely kommunikál azzal a járművel vagy készülékkel, amelybe az elemet beépítették;
23. „készülék”: bármely olyan, a 2012/19/EU irányelvben foglalt meghatározás szerinti elektromos vagy elektronikus berendezés, amelynek áramforrását részben vagy egészben elem biztosítja, vagy amely alkalmas erre;
24. „töltöttségi szint”: az elemben rendelkezésre álló kapacitás a névleges teljesítmény százalékában kifejezve;
25. „állapot”: újratölthető elem általános állapotának szintje, valamint annak képessége a meghatározott teljesítmény biztosítására az eredeti állapotához képest;
26. „újrapozicionálás”: bármely művelet, amely az elem részeinek vagy az egész elemnek az eredeti rendeltetésétől eltérő célra vagy alkalmazásra történő felhasználását eredményezi;
27. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, amely elemet gyárt, vagy elemet terveztet vagy gyártat, és az adott elemet saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
28. „műszaki leírás”: a termék, a folyamat vagy a szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;
29. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;
30. „CE-jelölés”: olyan jelölés, amellyel a gyártó jelzi, hogy az elem megfelel a jelölés feltüntetéséről rendelkező uniós harmonizációs jogszabályban rögzített alkalmazandó követelményeknek;
31. „akkreditálás”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott akkreditálás;
32. „nemzeti akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikke 11. pontjában meghatározott nemzeti akkreditáló testület;
33. „megfelelőségértékelés”: az az eljárás, amely kimutatja, hogy egy elem vonatkozásában teljesültek-e az ebben a rendeletben előírt fenntarthatósági, biztonsági és címkézési követelmények;
34. „megfelelőségértékelő szervezet”: a kalibrálásra, a vizsgálatra, a tanúsításra és az ellenőrzésre kiterjedő megfelelőségértékelési tevékenységeket végző szervezet;
35. „bejelentett szervezet”: az e rendelet 22. cikkével összhangban bejelentett megfelelőségértékelő szervezet;

36. „a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc”: újratölthető ipari elemet vagy elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet forgalomba hozó gazdasági szereplő kötelezettségei az irányítási rendszerével, a kockázatkezeléssel, a bejelentett szervezetek által végzett harmadik fél általi ellenőrzésekkel, valamint az elemgyártáshoz szükséges nyersanyagok beszerzéséhez, feldolgozásához és kereskedelméhez kapcsolódó tényleges és esetleges kockázatok meghatározása és kezelése céljából nyújtott tájékoztatással kapcsolatban;
37. „gyártó”: bármely gyártó, importőr vagy forgalmazó, amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – ideértve a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződéseket is – első alkalommal nyújt egy elemet üzletszerűen valamely tagállam területén forgalmazás vagy felhasználás céljából, ideértve azt is, amikor az elem készülékekbe vagy járművekbe van beépítve;
38. „gyártói felelősségi rendszer”: jogi személy, amely pénzügyi vagy működési szempontból több gyártó nevében megszervezi a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítését;
39. „hulladékelem”: bármely elem, amely a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében hulladéknak minősül;
40. „újrahasználat”: az elem teljes mértékben vagy részben történő közvetlen újrafelhasználása arra a célra, amelyre az elemet eredetileg tervezték;
41. „veszélyes anyag”: bármely anyag, amely megfelel az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendeletének I. mellékletében meghatározott következő veszélyességi osztályok vagy kategóriák bármelyike kritériumainak⁴⁶:
- a) a 2.1–2.4., 2.6. és 2.7. veszélyességi osztály, a 2.8. veszélyességi osztály A. és B. típusa, a 2.9., 2.10., 2.12., és 2.13. veszélyességi osztály 1. és 2. kategóriája, a 2.14. veszélyességi osztály 1. és 2. kategóriája, és a 2.15. veszélyességi osztály A–F. típusa;
  - b) a 3.1–3.6., a 3.7. (a szexuális működésre és termékenységre vagy a fejlődésre gyakorolt káros hatások), a 3.8. (kivéve a kábító hatásokat), a 3.9. és a 3.10. veszélyességi osztály;
  - c) a 4.1. veszélyességi osztály;
  - d) az 5.1. veszélyességi osztály.
42. „kezelés”: minden olyan tevékenység, amelyet hulladékelemeken végeznek az után, hogy átadták őket egy kezelőlétesítménynek szétválogatás vagy újrafeldolgozásra történő előkészítés céljából;

---

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

43. „önkéntes gyűjtőhely”: bármely nonprofit, kereskedelmi vagy egyéb gazdasági vállalkozás vagy közjogi szerv, amely saját kezdeményezés alapján részt vesz a hulladékká vált hordozható elemek elkülönített gyűjtésében úgy, hogy begyűjti a nála vagy más végfelhasználóknál keletkező, hulladékká vált hordozható elemeket, mielőtt azokat hulladékgazdálkodási üzemeltetők átveszik további kezelés céljából;
44. „hulladékgazdálkodási üzemeltető”: bármely természetes vagy jogi személy, amely üzletszerűen foglalkozik hulladékelemek elkülönített gyűjtésével, szétválogatásával vagy kezelésével;
45. „engedélyezett létesítmény”: bármely, hulladékelemek kezelésére vagy újrafeldolgozására a 2008/98/EK irányelv szerinti engedéllyel rendelkező létesítmény;
46. „újrafeldolgozó”: az Unió területén letelepedett bármely természetes vagy jogi személy, amely engedélyezett létesítményben újrafeldolgozási eljárásokat végez;
47. „élettartam”: az elem élettartama, amely az elem forgalomba hozatalával kezdődő és az elem hulladékká válásával végződő időszak;
48. „újrafeldolgozás szintje”: adott tagállam esetén egy adott naptári év tekintetében kifejezett százalékos arány, amelyet úgy kapunk meg, hogy az e rendelet 56. cikke szerint az adott naptári évben kezelésen és újrafeldolgozáson átesett hulladékelemek tömegét elosztjuk az e rendelet 48. és 49. cikke szerint begyűjtött hulladékelemek tömegével;
49. „újrafeldolgozási eljárás”: bármely, hulladékelemek újrafeldolgozására irányuló művelet, a szétválogatás és az újrafeldolgozásra való előkészítés kivételével, amely egy vagy több engedélyezett létesítményben végezhető;
50. „újrafeldolgozási hatékonysági mutató”: az újrafeldolgozási eljárás esetében az újrafeldolgozottként figyelembe vett kimenő frakciók tömegének és a hulladékelemeket tartalmazó bemenő frakció tömegének hányadosaként meghatározott, százalékban kifejezett arányszám;
51. „uniós harmonizációs jogszabály”: minden olyan uniós jogszabály, amely harmonizálja a termékek forgalmazásának feltételeit;
52. „nemzeti hatóság”: jóváhagyó hatóság vagy bármilyen egyéb hatóság, amely részt vesz és felelős az elemekkel kapcsolatos piacfelügyeletért a VI. fejezetben meghatározottak szerint, illetve határellenőrzésért valamely tagállamban;
53. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon, figyelemmel a gyártónak az e rendelet követelményei szerinti kötelezettségeire;
54. „importőr”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, amely harmadik országból származó elemet hoz forgalomba az uniós piacon;
55. „forgalmazó”: az a gyártótól vagy importőrtől eltérő természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, amely elemeket forgalmaz;

56. „kockázat”: a sérülés előfordulási valószínűségének és e sérülés súlyosságának kombinációja, amely az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyona vagy a környezetre korlátozódik.

A „hulladék”, „hulladékbirtokos”, „hulladékgazdálkodás”, „gyűjtés”, „elkülönített gyűjtés”, „megelőzés”, „újrahasználatra való előkészítés”, „hasznosítás” és „újrafeldolgozás” 2008/98/EK irányelv 3. cikkében foglalt fogalom meghatározásai alkalmazandók.

A „végfelhasználó”, „piacfelügyelet”, „piacfelügyeleti hatóság”, „logisztikai szolgáltató”, „korrekciós intézkedés”, „visszahívás” és „forgalomból történő kivonás” (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkében foglalt fogalom meghatározásai alkalmazandók.

A „független aggregátor” és a „piaci szereplő” (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkében foglalt fogalom meghatározásai alkalmazandók.

3. cikk *Szabad mozgás*

- (1) A tagállamok az e rendelet hatálya alá tartozó elemekkel kapcsolatos fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelményekkel kapcsolatos okokból, illetve hulladékelemekkel való gazdálkodással kapcsolatos okokból nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják az e rendeletnek megfelelő elemek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét.
- (2) Kereskedelmi vásárokon, kiállításokon, bemutatókon és hasonló eseményeken a tagállamok nem akadályozhatják meg olyan elemek bemutatását, amelyek nem felelnek meg ennek a rendeletnek, amennyiben egy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy ezek az elemek nem felelnek meg ennek a rendeletnek, valamint azokat nem értékesítik mindaddig, amíg megfelelőségüket nem biztosították.

4. cikk *Elemekre vonatkozó fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelmények*

- (1) Elemek csak akkor hozhatók forgalomba vagy vehetők használatba, ha:
  - a) teljesítik a II. fejezetben foglalt fenntarthatósági és biztonsági követelményeket;
  - b) teljesítik a III. fejezetben foglalt címkézési és tájékoztatási követelményeket.
- (2) A II. és a III. fejezetben nem tárgyalt bármely további szempont tekintetében az elemek nem jelenthetnek kockázatot az emberi egészségre, a biztonságra, a vagyona vagy a környezetre.

5. cikk *Illetékes hatóság*

- (1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, amely felel a VII. fejezetből eredő kötelezettségek teljesítéséért, valamint annak felügyeletéért és ellenőrzéséért, hogy a gyártók és a gyártói felelősségi rendszerek megfelelnek-e az említett fejezetben foglalt követelményeknek.

- (2) A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóság vagy hatóságok szervezetére és működésére vonatkozó részleteket, beleértve az igazgatási és eljárási szabályokat a következők biztosítása érdekében:
- a) a gyártók nyilvántartásba vétele a 46. cikkel összhangban;
  - b) a gyártók és a gyártói felelősségi rendszerek engedélyezése a 47. cikkel összhangban, valamint engedélyezés és nyomon követés a 48. cikkben foglalt követelmények tekintetében;
  - c) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyelete a 47. cikkel összhangban;
  - d) az elemekre vonatkozó adatok gyűjtése a 61. cikkel összhangban;
  - e) információk rendelkezésre bocsátása a 62. cikkel összhangban.
- (3) A tagállamok [*három hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok nevééről és címéről. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok nevében vagy címében bekövetkező bármely változásról.

II. fejezet

Fenntarthatósági és biztonsági követelmények

6. cikk

A veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások

- (1) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében meghatározott korlátozásokon felül az elemek nem tartalmazhatnak olyan veszélyes anyagokat, amelyekre vonatkozóan az I. melléklet korlátozást állapít meg, kivéve, ha megfelelnek az adott korlátozás feltételeinek.
- (2) Amennyiben az elemek gyártása során valamely anyag felhasználása vagy az elemek forgalomba hozatalakor vagy az életciklusuk valamely későbbi szakaszában – beleértve a hulladékká válás szakaszát is – az elemekben jelen lévő valamely anyag olyan elfogadhatatlan kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, amelyet uniós szinten kell kezelni, a Bizottság a 73. cikkben említett eljárással összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az I. mellékletben foglalt korlátozások módosításáról a 71. cikkben meghatározott eljárás alapján.
- (3) A (2) bekezdés szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása során a Bizottság figyelembe veszi a korlátozás társadalmi-gazdasági hatását, beleértve a veszélyes anyag tekintetében rendelkezésre álló alternatívákat is.
- (4) A (2) bekezdés szerint elfogadott korlátozások nem vonatkoznak az adott anyagnak az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének (23) bekezdésében foglalt meghatározás szerinti tudományos kutatás és fejlesztés során (elemek tekintetében) történő felhasználására.

- (5) Amennyiben a (2) bekezdés szerint elfogadott korlátozás nem vonatkozik az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének (22) bekezdésében foglalt meghatározás szerinti termék- és folyamatorientált kutatásra és fejlesztésre, az ilyen mentességet, valamint a mentességet élvező anyag maximális mennyiségét meg kell határozni az I. mellékletben.

7. cikk

Az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és az újratölthető ipari elemek karbonlábnyoma

- (1) A 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely a második albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően elkészített, karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozatot tartalmaz minden egyes elemmodell és gyártóüzemenkénti tétel vonatkozásában, valamint amellet tartalmazza legalább a következő információkat:
- a) adminisztratív információk a gyártóval kapcsolatban;
  - b) információk azzal az elemmel kapcsolatban, amelyre a nyilatkozat vonatkozik;
  - c) információk az elemet gyártó létesítmény földrajzi elhelyezkedésével kapcsolatban;
  - d) az elem teljes karbonlábnyoma, kg szén-dioxid-egyenértékben kifejezve;
  - e) az elem karbonlábnyoma az életciklus különböző szakaszai szerint differenciálva, a II. melléklet 4. pontjában leírtak szerint;
  - f) a független harmadik fél általi ellenőrzésről kiadott nyilatkozat;
  - g) internetes hivatkozás a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozatban foglalt eredményeket alátámasztó tanulmány közzétételre szánt változatához való hozzáférés érdekében.

A karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozattal kapcsolatban az első albekezdésben meghatározott követelmény 2024. július 1-jétől alkalmazandó az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és az újratölthető ipari elemekre.

A Bizottság legkésőbb 2023. július 1-jéig elfogad:

- a) egy a 73. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktust abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse az elem d) pont szerinti teljes karbonlábnyomának kiszámítására szolgáló módszertannal a II. mellékletben meghatározott alapvető elemekkel összhangban;
- b) egy végrehajtási jogi aktust abból a célból, hogy megállapítsa az első albekezdésben említett, karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozat formátumát. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az első albekezdésben meghatározott tájékoztatási követelmények módosítása céljából.

- (2) A 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket és újratölthető ipari elemeket jól látható, olvasható és letörölhetetlen címkével kell ellátni, amelyen fel kell tüntetni azt a karbonlábnyom-teljesítményosztályt, amelybe az adott elem tartozik.

Az (1) bekezdésben meghatározott információkon felül a műszaki dokumentációnak igazolnia kell, hogy a nyilatkozat szerinti karbonlábnyomra, valamint az ahhoz kapcsolódó, karbonlábnyom-teljesítményosztályba sorolásra vonatkozó számításokat a Bizottság által a negyedik albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertan szerint végezték el.

A karbonlábnyom-teljesítményosztállyal kapcsolatban az első albekezdésben meghatározott követelmények 2026. január 1-jétől alkalmazandók elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és az újratölthető ipari elemekre.

A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig elfogad:

- a) egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust a 73. cikkel összhangban abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse az első albekezdésben említett karbonlábnyom-teljesítményosztályokkal. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a II. mellékletben meghatározott megfelelő alapvető elemeket;
- b) egy végrehajtási jogi aktust abból a célból, hogy megállapítsa az első albekezdésben említett címkézés formátumát, valamint a második albekezdésben említett, karbonlábnyom-teljesítményosztályra vonatkozó nyilatkozat formátumát. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (3) A 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű, belső tárolóval rendelkező, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket és újratölthető ipari elemeket – minden egyes elemmodell és gyártóüzemenkénti tétel vonatkozásában – kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely igazolja, hogy a nyilatkozat szerint az életciklusra vonatkozó karbonlábnyom-érték a Bizottság által a harmadik albekezdéssel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított maximális küszöbérték alatt van.

Az első albekezdésben meghatározott, az életciklusra vonatkozó maximális karbonlábnyom-küszöbértékkel kapcsolatos követelmény 2027. július 1-jétől alkalmazandó elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekre és újratölthető ipari elemekre.

Legkésőbb 2026. július 1-jéig a Bizottság a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy megállapítsa az első albekezdésben említett, életciklusra vonatkozó maximális karbonlábnyom-küszöbértéket. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság figyelembe veszi a II. mellékletben meghatározott megfelelő alapvető elemeket.

Az életciklusra vonatkozó maximális karbonlábnyom-küszöbérték szükség esetén az elemek (2) bekezdésben említett karbonlábnyom-teljesítményosztályainak az átminősítését vonja maga után.

8. cikk

Az ipari elemek, az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és a gépjárműelemek újrafeldolgozott tartalma

- (1) 2027. január 1-jétől azokat a belső tárolóval rendelkező, 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű ipari elemeket, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket és gépjárműelemeket, amelyek aktív anyagaikban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely információkat tartalmaz az egyes elemmodellekben és gyártóüzemenkénti tételekben az aktív anyagokban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkelt mennyiségére vonatkozóan.

2025. december 31-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben megállapítja az első albekezdésben említett, az elemekben az aktív anyagokban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkelt mennyiségének kiszámítására és ellenőrzésére szolgáló módszert. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) 2030. január 1-jétől azokat a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező ipari elemeket, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket és gépjárműelemeket, amelyek aktív anyagaikban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely igazolja, hogy az ilyen elemek legalább a következő arányban tartalmaznak az egyes elemmodellekben és gyártóüzemenkénti tételekben az aktív anyagokban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt:

- a) 12 % kobalt;
- b) 85 % ólom;
- c) 4 % lítium;
- d) 4 % nikkelt.

- (3) 2035. január 1-jétől azokat a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező ipari elemeket, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket és gépjárműelemeket, amelyek aktív anyagaikban kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt tartalmaznak, kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely igazolja, hogy az ilyen elemek legalább a következő arányban tartalmaznak az egyes elemmodellekben és gyártóüzemenkénti tételekben az aktív anyagokban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobaltot, ólmot, lítiumot vagy nikkelt:

- a) 20 % kobalt;
- b) 85 % ólom;
- c) 10 % lítium;

d) 12 % nikkell.

- (4) Amennyiben a hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkell rendelkezésre állása vagy hiánya alapján indokolt és helyénvaló, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2027. december 31-ig a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott célkitűzések módosítása céljából.

9. cikk

Az általános felhasználású hordozható elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó követelmények

- (1) 2027. január 1-jétől az általános felhasználású hordozható elemeknek teljesíteniük kell a III. mellékletben meghatározott, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek tekintetében a Bizottság által a (2) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt értékeket.
- (2) 2025. december 31-ig a Bizottság a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse a III. mellékletben meghatározott, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek tekintetében azokkal a minimális értékekkel, amelyeket az általános felhasználású hordozható elemeknek el kell érniük.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. mellékletben meghatározott, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek módosítása céljából a műszaki és tudományos fejlődésre tekintettel.

Az első albekezdés szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság mérlegeli az általános felhasználású hordozható elemek életciklusa során gyakorolt környezeti hatás csökkentésének szükségességét, valamint figyelembe veszi a vonatkozó nemzetközi szabványokat és címkerendszereket. A Bizottság biztosítja továbbá, hogy az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapított rendelkezések ne gyakoroljanak jelentős mértékű kedvezőtlen hatást az ilyen elemek vagy az ilyen elemeket magukban foglaló készülékek működőképességére, a megfizethetőségre és a végfelhasználók költségeire, valamint az ágazat versenyképességére. Nem róhatók túlzott adminisztratív terhek a szóban forgó elemek és készülékek gyártóira.

- (3) 2030. december 31-ig a Bizottság értékeli az általános felhasználású, nem újratölthető hordozható elemek használatának fokozatos kivezetésére irányuló intézkedések megvalósíthatóságát az ilyen elemek környezeti hatásának minimalizálása érdekében az életciklus-értékelési módszer alapján. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és fontolóra veszi a megfelelő intézkedések megtételét, ideértve jogalkotási javaslatok elfogadását.

10. cikk

Az újratölthető ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó követelmények

- (1) [E rendelet hatálybalépése után 12 hónappal]-tól a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely tartalmazza a IV. melléklet A. részében meghatározott, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek értékeit.

Az első albekezdésben említett műszaki dokumentációnak továbbá tartalmaznia kell az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek értékeinek méréséhez, kiszámításához vagy becsléséhez alkalmazott műszaki előírások, szabványok és feltételek magyarázatát. A magyarázatnak ki kell térnie legalább a IV. melléklet B. részében meghatározott elemekre.

- (2) 2026. január 1-jétől a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeknek meg kell felelniük a Bizottság által a (3) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a IV. melléklet A. részében foglalt, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek tekintetében meghatározott minimális értékeknek.
- (3) 2024. december 31-ig a Bizottság a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy e rendeletet kiegészítse a IV. melléklet A. részében meghatározott, az elektrokémiai teljesítményre és a tartósságra vonatkozó paraméterek tekintetében azokkal a minimális értékekkel, amelyeket a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeknek el kell érniük.

Az első albekezdés szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság mérlegeli a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemek életciklusa során gyakorolt környezeti hatás csökkentésének szükségességét, valamint biztosítja, hogy az említett jogi aktussal megállapított követelmények ne gyakoroljanak jelentős mértékű kedvezőtlen hatást az ilyen elemek vagy az ilyen elemeket magukban foglaló készülékek működőképességére, a megfizethetőségre és a végfelhasználók költségeire, valamint az ágazat versenyképességére. Nem róhatók túlzott adminisztratív terhek a szóban forgó elemek és készülékek gyártóira.

11. cikk

A hordozható elemek eltávolíthatósága és cserélhetősége

- (1) A készülékekbe beépített hordozható elemeket úgy kell kialakítani, hogy azokat a végfelhasználók vagy független szereplők könnyen el tudják távolítani és ki tudják cserélni az adott készülék élettartama során, amennyiben az elemek élettartama rövidebb, mint a készüléké, vagy legkésőbb a készülék élettartama végén.

Egy elem akkor tekinthető könnyen cserélhetőnek, ha a készülékből való eltávolítását követően egy hasonló elemmel helyettesíthető anélkül, hogy ez befolyásolná a készülék működését vagy teljesítményét.

- (2) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségeket nem kell alkalmazni abban az esetben, amikor
- a) biztonsági, teljesítményi, egészségügyi okokból, illetve az adatok sértetlenségének megőrzése érdekében szükség van az energiaellátás folyamatos biztosítására, valamint a készülék és a hordozható elem folyamatos összeköttetésére; vagy
  - b) az elem működése csak akkor lehetséges, ha az elemet beépítették a készülék szerkezetébe.
- (3) A Bizottság iránymutatást fogad el a (2) bekezdésben foglalt eltérések összehangolt alkalmazásának előmozdítása érdekében.

12. cikk

A helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek biztonsága

- (1) A helyhez kötött elemes energiatároló rendszereket kísérő műszaki dokumentációval kell ellátni, amely igazolja, hogy azok biztonságosak szokásos működésük és használatuk során, ideértve annak az igazolását, hogy azokat sikeresen tesztelték az V. mellékletben meghatározott biztonsági paraméterek tekintetében a legkorszerűbb vizsgálati módszerek alkalmazásával.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. mellékletben meghatározott biztonsági paraméterek módosítása céljából, a műszaki és tudományos fejlődésre tekintettel.

III. fejezet

Címkézési és tájékoztatási követelmények

13. cikk

Elemek címkézése

- (1) 2027. január 1-jétől az elemeket címkével kell ellátni, amely tartalmazza a VI. melléklet A. részében meghatározott információkat.
- (2) 2027. január 1-jétől a hordozható elemeket és a gépjárműelemeket címkével kell ellátni, amely információkat tartalmaz azok kapacitására vonatkozóan, valamint a hordozható elemeket olyan címkével kell ellátni, amely információkat tartalmaz a minimális átlagos élettartamra vonatkozóan konkrét alkalmazások esetén.
- (3) 2023. július 1-jétől az elemeket az „elkülönített gyűjtés” jelzésére szolgáló ábrát tartalmazó címkével kell ellátni a VI. melléklet B. részében meghatározott követelményekkel összhangban.

Az ábrának az elem legnagyobb oldala területének legalább 3 %-át kell lefednie, úgy, hogy ne haladja meg az 5×5 cm-es méretet.

Henger alakú elemcellák esetében az ábrának az elem felszínének legalább 1,5 %-át kell lefednie, úgy, hogy ne haladja meg az 5×5 cm-es méretet.

Abban az esetben, ha az elem mérete miatt az ábra kisebb lenne, mint $0,5 \times 0,5$ cm, az elemet nem kell megjelölni, de a csomagolásra egy legalább 1×1 cm-es ábrát kell nyomtatni.

- (4) 2023. július 1-jétől a 0,002 %-nál több kadmiumot, illetve a 0,004 %-nál több ólmot tartalmazó elemeken fel kell tüntetni az adott fém vegyjelét: Cd vagy Pb.

A nehézfém tartalmat jelző ábrát a VI. melléklet B. részében szereplő ábra alá kell nyomtatni, úgy, hogy az a felső ábra méretének legalább egynegyed területét lefedje.

- (5) Az elemeket QR-kóddal kell ellátni a VI. melléklet C. részében foglaltak szerint, amelynek az alábbi információkhoz kell hozzáférést biztosítania:

- a) 2027. január 1-jétől az (1) bekezdésben foglalt információkhoz minden elem esetében;
- b) 2027. január 1-jétől a (2) bekezdésben foglalt információkhoz hordozható elemek és gépjárműelemek esetében;
- c) 2023. január 1-jétől a (3) bekezdésben meghatározott ábrához minden elem esetében;
- d) 2023. január 1-jétől a (4) bekezdésben meghatározott ábrához a 0,002 %-nál magasabb kadmiumtartalmú, illetve a 0,004 %-nál magasabb ólomtartalmú elemek esetében;
- e) [*e rendelet hatálybalépése után 12 hónappal*]-tól a 39. cikk (6) bekezdésében említett jelentéshez az újratölthető ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek esetében;
- f) 2024. július 1-jétől a 7. cikk (1) bekezdésében említett, karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozathoz az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek és a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemek esetében;
- g) 2026. január 1-jétől a 7. cikk (2) bekezdésében említett, karbonlábnyom- teljesítményosztályhoz az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek, valamint a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemek esetében;
- h) 2027. január 1-jétől az adott elemekben az aktív anyagokban jelen lévő, hulladékból hasznosított kobalt, ólom, lítium vagy nikkell mennyiségéhez a 8. cikkel összhangban a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemek, gépjárműelemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek esetében;
- i) 2023. január 1-jétől a 18. cikkben meghatározott nyilatkozathoz minden elem esetében;

- j) 2023. július 1-jétől a 60. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában foglalt információkhoz minden elem esetében.
- (6) Az (1)–(5) bekezdésben leírt címkéket és QR-kódot jól látható, olvasható és kitörölhetetlen módon kell az elemre nyomtatni vagy vésni. Amennyiben az elem jellegéből vagy méretéből adódóan ez nem lehetséges vagy nem garantálható, a címkéket a csomagoláson vagy az elemet kísérő dokumentumokon kell elhelyezni.
- (7) 2025. december 31-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján harmonizált előírásokat állapít meg az (1) és a (2) bekezdésben foglalt címkézési követelményekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

14. cikk

Az elemek állapotára és várható élettartamára vonatkozó információk

- (1) A belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeknek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeknek elemirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely az elemek állapotának és várható élettartamának meghatározására szolgáló paraméterekre vonatkozó adatokat tartalmaz a VII. mellékletben foglaltak szerint.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti elemirányítási rendszerben lévő adatokhoz való hozzáférést megkülönböztetéstől mentesen, mindenkor biztosítani kell az elemet jogszerűen megvásárló jogi vagy természetes személy vagy a nevében eljáró bármely harmadik fél számára a következő célokra:
- a) az elem maradványértékének, valamint további használatra való alkalmasságának értékelése;
  - b) az elem újrahasználatának, újrapozicionálásának vagy újragyártásának megkönnyítése;
  - c) az elem rendelkezésre bocsátása független aggregátorok vagy piaci szereplők számára energiatárolás révén.
- (3) E cikk rendelkezései a járművek típusjóváhagyásáról szóló uniós jogban foglalt rendelkezések mellett alkalmazandók.

IV. fejezet

Az elemek megfelelősége

15. cikk

Az elemek megfelelőségének vélelmezése

- (1) Az e rendelet 9., 10., 12., 13. cikkében és 59. cikke (5) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeknek való megfelelés, valamint az ilyen megfelelés ellenőrzése érdekében méréseket és számításokat kell végezni olyan megbízható, pontos és megismételhető módszer alkalmazásával, amely figyelembe veszi az általánosan

elismert legkorszerűbb módszereket, és amely vélhetően kis bizonytalanságú eredményeket szolgáltat, ideértve az ebből a célból az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozási számú szabványokban leírt módszereket is.

- (2) Azokról az elemekről, amelyek vizsgálatára olyan harmonizált szabványok, illetve azok egyes részei alkalmazásával került sor, amelyek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 9., 10., 13. cikkben és az 59. cikk (5) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeknek, amennyiben ezekre a követelményekre kiterjednek az ilyen harmonizált szabványok.
- (3) Azokról az elemekről, amelyek megfelelnek az olyan harmonizált szabványoknak, illetve azok egyes részeinek, amelyek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 12. cikkben foglalt követelményeknek, amennyiben ezekre a követelményekre kiterjednek az ilyen harmonizált szabványok.

16. cikk *Egységes előírások*

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a 9., 10., 12., 13. cikkben és az 59. cikk (5) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményekre, illetve a 15. cikk (2) bekezdésében leírt vizsgálatokra vonatkozó egységes előírások megállapítása céljából, ha:
  - a) ezekre a követelményekre vagy vizsgálatokra nem terjednek ki az olyan harmonizált szabványok, illetve azok egyes részei, amelyek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában; vagy
  - b) a Bizottság indokolatlan késedelmeket állapít meg az előírt harmonizált szabványok elfogadását illetően, vagy úgy véli, hogy a vonatkozó harmonizált szabványok nem elégségesek; vagy
  - c) a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének (5) bekezdése szerinti eljárással összhangban úgy döntött, hogy korlátozásokkal fenntartja vagy visszavonja az adott követelményekre vagy vizsgálatokra kiterjedő harmonizált szabványokra, illetve azok egyes részeire való hivatkozásokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (2) Azokról az elemekről, amelyek vizsgálatára egységes előírások, illetve azok egyes részei alkalmazásával került sor, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 9., 10., 13. cikkben és az 59. cikk (5) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeknek, amennyiben ezekre a követelményekre kiterjednek ilyen egységes előírások, és – adott esetben – amennyiben teljesülnek az adott követelmények tekintetében megállapított minimális értékek.
- (3) Azokról az elemekről, amelyek megfelelnek az egységes előírásoknak, illetve azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 12. cikkben foglalt követelményeknek, amennyiben ezekre a követelményekre kiterjednek az ilyen egységes előírásoknak, illetve azok egyes részei.

17. cikk
Megfelelőségértékelési eljárások

- (1) Az elem forgalomba hozatala vagy használatbavétele előtt a gyártó vagy annak meghatalmazott képviselője gondoskodik arról, hogy sor kerüljön a termék e rendelet II. és III. fejezetében foglalt követelményeknek való megfelelőségének értékelésére.
- (2) Az elemek 6., 9., 10., 11., 12., 13. és 14. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelőségét a VIII. melléklet A. részében meghatározott eljárás szerint kell értékelni.
- (3) Az elemek 7., 8. és 39. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelőségét a VIII. melléklet B. részében meghatározott eljárás szerint kell értékelni.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy módosítsa a VIII. mellékletet vagy úgy, hogy további ellenőrzési lépéseket iktat be a megfelelőségértékelési modulokba, vagy pedig úgy, hogy ezeket a modulokat más, a 768/2008/EK határozatban meghatározott modulokkal helyettesíti, szükség esetén az elemekre vonatkozó különleges követelményekhez való hozzáigazításukat követően.
- (5) Az elemek megfelelőségértékelésével kapcsolatos nyilvántartást és levelezést az (1) és (2) bekezdés szerinti megfelelőségértékelési eljárásokat végző bejelentett szervezet székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy az említett szervezet által elfogadott nyelven kell elkészíteni.

18. cikk
EU-megfelelőségi nyilatkozat

- (1) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat igazolja, hogy a II. és a III. fejezetben meghatározott követelmények teljesültek.
- (2) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat megfelel a IX. mellékletben foglalt mintának, tartalmazza a VIII. melléklet vonatkozó moduljaiban meghatározott elemeket, és azt folyamatosan aktualizálja. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatot le kell fordítani azon tagállam által előírt nyelvre vagy nyelvekre, ahol az elemet forgalomba hozzák vagy használatba veszik.
- (3) Amennyiben egy elemmodellre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, az összes ilyen uniós jogi aktus tekintetében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kiállítani. Ez a nyilatkozat tartalmazza az érintett uniós jogi aktusok meghatározását, ideértve közzétételük hivatkozásait is.

19. cikk
A CE-jelölésre vonatkozó általános elvek

A CE-jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

20. cikk

A CE-jelölés feltüntetésére vonatkozó szabályok és feltételek

- (1) A CE-jelölést az elem jól láthatóan, olvashatóan és eltávolíthatatlanul kell elhelyezni. Amennyiben ez az elem jellege miatt nem lehetséges vagy nem biztosítható, akkor a CE-jelölést a csomagoláson és az elemet kísérő dokumentumokban kell feltüntetni.
- (2) A CE-jelölést az elem forgalomba hozatala előtt kell elhelyezni.
- (3) A CE-jelölést a megfelelőségértékelést végző bejelentett szervezet azonosító száma követi. Az azonosító számot vagy maga a bejelentett szervezet, vagy annak utasításai alapján a gyártó, illetve annak meghatalmazott képviselője helyezi el.
- (4) A CE jelölést és a 3. albekezdés szerinti azonosító számot követi – adott esetben – minden olyan címke, amely valamilyen különleges kockázatot, használatot, illetve az elem használatához, tárolásához, kezeléséhez vagy szállításához kapcsolódó egyéb veszélyt jelez.
- (5) A tagállamok a CE-jelölést szabályozó rendszer megfelelő alkalmazása céljából a meglévő mechanizmusokra támaszkodnak, és a jelölések nem megfelelő használata esetén meghozzák a szükséges intézkedéseket.

V. fejezet

A megfelelőségértékelő szervezetek bejelentése

21. cikk

Bejelentés

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak azokat a megfelelőségértékelő szervezeteket, amelyek jogosultak az e rendelet szerinti megfelelőségértékelési feladatok elvégzésére.

22. cikk

Bejelentő hatóságok

- (1) A tagállamok bejelentő hatóságot jelölnek ki, amely felelős a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez, valamint a bejelentett szervezeteknek a 25. cikkben foglaltak betartására is kiterjedő ellenőrzéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és felügyeletet egy, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testület végzi el az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.
- (3) Ha a bejelentő hatóság az e cikk (1) bekezdése szerinti értékelést, bejelentést vagy felügyeletet átruházza vagy egyéb módon egy olyan szervezetre bízta, amely nem kormányzati szervezet, akkor ez utóbbi szervezetnek jogi személynek kell lennie, és

értelemszerűen meg kell felelnie a 23. cikkben foglalt követelményeknek. Emellett a szervezetnek gondoskodnia kell a tevékenységeivel összefüggő felelősség kérdésének rendezéséről.

- (4) A bejelentő hatóság teljes körűen felel a (3) bekezdésben említett szervezet által elvégzett feladatokért.

23. cikk

A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentő hatóságot olyan módon hozzák létre, szervezik és működtetik, hogy garantált legyen tevékenysége objektivitása és pártatlansága, és elkerülhető legyen bármiféle érdekellentét a bejelentő hatóságokkal és a 28. cikk szerint bejelentést kérő megfelelőségértékelő szervezetekkel.
- (2) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni, hogy a megfelelőségértékelő szervezet bejelentésével kapcsolatban minden egyes döntést a 28. cikk szerint bejelentést kérő megfelelőségértékelő szervezetek értékelését végzőktől eltérő illetékes személy hozzon meg.
- (3) A bejelentő hatóság kereskedelmi vagy piaci alapon nem kínálhat vagy végezhet olyan tevékenységet, amelyet a megfelelőségértékelő szervezetek végeznek, illetve nem nyújthat szaktanácsadási szolgáltatást.
- (4) A bejelentő hatóságnak gondoskodnia kell a birtokába kerülő információk bizalmas kezeléséről. A bejelentett szervezetekre vonatkozó információkat ugyanakkor meg kell osztania a Bizottsággal, a többi tagállam bejelentő hatóságaival, valamint más érintett nemzeti hatóságokkal.
- (5) A bejelentő hatóságnak feladatai megfelelő ellátásához kellő létszámú felkészült személyzettel kell rendelkeznie.

24. cikk

A bejelentő hatóságokkal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a megfelelőségértékelő szervezetek értékelésére és bejelentésére, valamint a bejelentett szervezetek ellenőrzésére szolgáló eljárásaikról és azok változásairól.

A Bizottság ezeket az információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

25. cikk

A bejelentett szervezetekre vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentés érdekében a megfelelőségértékelő szervezetnek teljesítenie kell a (2)–(11) bekezdésben meghatározott követelményeket.
- (2) A megfelelőségértékelő szervezet egy tagállam nemzeti jogszabályai szerint jön létre, és jogi személyiséggel rendelkezik.

- (3) A megfelelőségértékelő szervezet olyan harmadik fél szervezet, amely független minden üzleti kapcsolattól és az általa értékelt elemmodelltől, különösen pedig az elemgyártóktól, az elemgyártók kereskedelmi partnereitől, az elemgyártók üzemében részesedéssel rendelkező befektetőktől és más bejelentett szervezetektől, továbbá a bejelentett szervezetek vállalkozói szövetségeitől, valamint anya- és leányvállalataitól.
- (4) A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója nem lehet azoknak az elemeknek a tervezője, gyártója, szállítója, üzembe helyezője, vásárlója, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelyeknek az értékelését végzi, valamint nem lehet az említett felek képviselője sem. Ez nem zárja ki az olyan elemek felhasználását, amelyek a megfelelőségértékelő szervezet működéséhez szükségesek, illetve elemek személyes célra történő használatát.

A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója nem vehet részt közvetlenül az elemek tervezésében, gyártásában, forgalomba hozatalában, üzembe helyezésében, használatában vagy karbantartásában, és nem képviselhetik az ilyen tevékenységben részt vevő feleket sem. Nem vehet részt továbbá olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné döntéshozói függetlenségét vagy feddhetetlenségét a bejelentett megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán. Ez különösen érvényes a szaktanácsadási szolgáltatásokra.

A megfelelőségértékelő szervezet biztosítja, hogy anya-, testvér- vagy leányvállalatai, illetve alvállalkozói tevékenysége ne befolyásolja megfelelőségértékelési tevékenységének bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

- (5) A megfelelőségértékelő szervezet és személyzete a megfelelőségértékelési tevékenységeket az adott területtel kapcsolatos legmagasabb szintű szakmai feddhetetlenséggel és a szükséges műszaki szaktudással végzi el, és függetlennek kell lennie minden olyan, különösen az ilyen tevékenységek eredményeiben érdekelt személyektől vagy személyek csoportjaitól eredő – főként pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatná döntését vagy megfelelőségértékelési tevékenységei eredményeit.
- (6) A megfelelőségértékelő szervezet alkalmas a VIII. mellékletben foglalt valamennyi olyan megfelelőségértékelési feladat elvégzésére, amelyek elvégzésére bejelentették, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat a megfelelőségértékelő szervezet maga végzi el, vagy a nevében és felelősségi körében végzik el.

A megfelelőségértékelő szervezetnek – mindig és minden egyes megfelelőségértékelési eljárás, valamint minden olyan elemmodell tekintetében, amelyre bejelentették – rendelkeznie kell a következőkkel:

- a) belső személyzet, amely műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a megfelelőségértékelési tevékenységek elvégzéséhez;
- b) azon eljárások leírása, amelyekkel összhangban a megfelelőségértékelés zajlik, biztosítva ezen eljárások átláthatóságát és megismételhetőségét;

- c) megfelelő szabályok és eljárások a bejelentett szervezetként végrehajtott tevékenységek és más tevékenységek elkülönítésére;
- d) olyan eljárások, amelyek segítségével a megfelelőségértékelés végzése során megfelelően figyelembe tudja venni a vállalkozás méretét, azon ágazatot, amelyben tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott elemgyártási technológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét.

A megfelelőségértékelő szervezetnek mindenkor hozzáféréssel kell rendelkeznie minden szükséges vizsgálati berendezéshez vagy létesítményhez, minden egyes megfelelőségértékelési eljárás, valamint minden olyan elemmodell tekintetében, amelyre bejelentették.

(7) A megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséért felelős személyzetnek a következőkkel kell rendelkeznie:

- a) alapos műszaki és szakmai képzettség, amely kiterjed az összes olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelynek végrehajtására a megfelelőségértékelési szervezetet bejelentették;
- b) kielégítő ismeretek az általuk végzett értékelések követelményeiről, és megfelelő hatáskör az ilyen értékelések elvégzésére;
- c) a II. és a III. fejezetben meghatározott követelmények, a 15. cikkben foglalt alkalmazandó harmonizált szabványok és a 16. cikkben foglalt egységes előírások, az uniós harmonizációs jogszabályok megfelelő rendelkezései, valamint a nemzeti jogszabályok megfelelő ismerete és megértése;
- d) képesség a megfelelőségértékelés elvégzését bizonyító tanúsítványok, nyilvántartások és jelentések elkészítésére.

(8) A megfelelőségértékelő szervezet, valamint annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelési tevékenységeket végző személyzete pártatlanságát biztosítani kell.

A felső szintű vezetés és a megfelelőségértékelési tevékenységeket végző személyzet javadalmazása nem függhet az elvégzett megfelelőségértékelések számától vagy azok eredményétől.

(9) A megfelelőségértékelő szervezet felelősségbiztosítást köt, kivéve ha a felelősséget az állam vállalja át annak a tagállamnak a nemzeti jogával összhangban, amelyben a megfelelőségértékelő szervezet a tevékenységeit végzi, vagy ha a tagállam maga közvetlenül felel a megfelelőségértékelésért.

(10) A megfelelőségértékelő szervezet személyzete betartja a szakmai titoktartás szabályait minden olyan információ tekintetében, amelyet a VIII. melléklet szerinti megfelelőségértékelési tevékenységei végzése során szerzett, kivéve azon tagállam illetékes hatóságai irányában, ahol a tevékenységeit végzi. A tulajdonjogokat védelmezni kell.

- (11) A megfelelőségértékelő szervezet részt vesz a releváns szabványosítási tevékenységekben és a bejelentett szervezeteket koordináló – a 37. cikk szerint létrehozott – csoport tevékenységeiben, illetve gondoskodik arról, hogy a megfelelőségértékelési tevékenységeket végző személyzete értesüljön e tevékenységekről, továbbá általános iránymutatásként alkalmazza az említett csoport munkája eredményeként született igazgatási döntéseket és dokumentumokat.

26. cikk

A bejelentett szervezetek megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben rögzített kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, akkor vélelmezni kell, hogy megfelel a 25. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

27. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozói

- (1) Ha a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékelési feladatokat alvállalkozásba ad, vagy leányvállalatot bíz meg elvégzésükkel, biztosítania kell, hogy az alvállalkozó vagy leányvállalat megfeleljen a 25. cikkben meghatározott követelményeknek, és ennek megfelelően tájékoztatja erről a bejelentő hatóságot.
- (2) A bejelentett szervezet teljes felelősséggel tartozik az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül attól, hogy azok hol telepedtek le.
- (3) A tevékenységeket csak az ügyfél beleegyezésével lehet alvállalkozásba adni vagy leányvállalattal elvégeztetni. A belső eljárások, általános irányelvek, magatartási kódexek vagy más belső szabályzatok létrehozása és felügyelete, a munkavállalók konkrét feladatokkal történő megbízása, valamint a tanúsításra vonatkozó döntéshozatal nem ruházható át alvállalkozóra vagy leányvállalatra.
- (4) A bejelentett szervezet a bejelentő hatóság számára folyamatos hozzáférést biztosít az alvállalkozó, illetve a leányvállalat szakmai felkészültségének felmérésére és az általuk a VIII. melléklet szerint elvégzett munkára vonatkozó releváns dokumentumokhoz.

28. cikk

Bejelentés iránti kérelem

- (1) A megfelelőségértékelő szervezet bejelentés iránti kérelmet nyújt be a székhelye szerinti tagállam bejelentő hatóságához.
- (2) A bejelentés iránti kérelemhez mellékeli a megfelelőségértékelési tevékenységek, a VIII. mellékletben foglalt megfelelőségértékelési modulok és az elemmodell leírását, amely tekintetében a szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, továbbá a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditációs tanúsítványt, amely tanúsítja,

hogy a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti a 25. cikkben rögzített követelményeket.

- (3) Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet nem nyújt be a (2) bekezdés szerinti akkreditációs tanúsítványt, be kell nyújtania a bejelentő hatóságnak az annak ellenőrzéséhez, elismeréséhez és rendszeres figyelemmel kíséréséhez szükséges összes igazoló dokumentumot, hogy teljesíti a 25. cikkben rögzített követelményeket, ideértve azokat a megfelelő dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy a megfelelőségértékelő szervezet független az említett cikk (3) bekezdése értelmében.

29. cikk

Bejelentési eljárás

- (1) A bejelentő hatóság csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelenthet be, amelyek teljesítették a 25. cikkben rögzített követelményeket.
- (2) A bejelentő hatóság a Bizottság által kifejlesztett és kezelt elektronikus bejelentési eszköz útján értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot az (1) bekezdésben említett valamennyi bejelentett megfelelőségértékelő szervezetről.
- (3) A bejelentés részletes információkat tartalmaz a megfelelőségértékelési tevékenységekről, a megfelelőségértékelési modulról vagy modulokról, a szóban forgó elemekről, továbbá tartalmazza a megfelelő szakmai alkalmasság igazolását.
- (4) Amennyiben a bejelentés nem a 28. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási tanúsítványon alapul, a bejelentő hatóság benyújtja a Bizottságnak és a többi tagállamnak a megfelelőségértékelő szervezet alkalmasságát igazoló dokumentumokat, valamint gondoskodik azokról a megfelelő intézkedésekről, amelyek biztosítják a szervezet rendszeres felügyeletét és azt, hogy az továbbra is megfeleljen a 25. cikkben meghatározott követelményeknek.
- (5) Az érintett megfelelőségértékelő szervezet csak akkor végezheti egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha a Bizottság és a többi tagállam nem emel kifogást a bejelentést követő két héten belül, amennyiben az a 28. cikk (2) bekezdése szerinti akkreditálási tanúsítványt tartalmaz, illetve a bejelentést követő két hónapon belül, amennyiben az a 28. cikk (3) bekezdése szerinti igazoló dokumentumot tartalmaz.
- (6) A bejelentő hatóság értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot a (2) bekezdés szerinti bejelentés minden későbbi releváns változásáról.

30. cikk

Azonosító számok és a bejelentett szervezetek jegyzéke

- (1) A Bizottság a bejelentett szervezetet azonosító számmal látja el.

A Bizottság egyetlen azonosító számot ad ki akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus alapján is bejelentik.

- (2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a bejelentett szervezetek jegyzékét, beleértve a hozzájuk rendelt azonosító számokat és azokat a megfelelőségértékelési tevékenységeket is, amelyekre azokat bejelentették.

A Bizottság biztosítja, hogy a listát folyamatosan naprakészen tartásák.

31. cikk

A bejelentés változásai

- (1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítja vagy tájékoztatást kap arról, hogy a bejelentett szervezet már nem tesz eleget a 25. cikkben meghatározott követelményeknek vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a bejelentést, attól függően, hogy milyen súlyos mértékű a követelményeknek való meg nem felelés, vagy mennyire súlyos mértékben mulasztották el teljesíteni a kötelezettségeket. A bejelentő hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.
- (2) A bejelentés korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása, illetve a bejelentett szervezet tevékenységének megszűnése esetén a bejelentő hatóság megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy egy másik bejelentett szervezet feldolgozza az említett szervezet dokumentációját, vagy pedig hogy az megőrzésre kerüljön annak céljából, hogy az illetékes bejelentő vagy piacfelügyeleti hatóságok kérésre hozzáférhessenek ahhoz.

32. cikk

A bejelentett szervezet alkalmasságának vitatása

- (1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor kétsége merül fel vagy kétségek jutnak tudomására azzal kapcsolatban, hogy egy bejelentett szervezet szakmailag alkalmas-e, illetve továbbra is eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek és kötelezettségeknek.
- (2) A bejelentő hatóság kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátja az érintett bejelentő szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága fenntartásának alapjául szolgáló összes információt.
- (3) A Bizottság gondoskodik arról, hogy az általa lefolytatott vizsgálatok során a birtokába jutott valamennyi érzékeny információt bizalmasan kezeljék.
- (4) Amennyiben a Bizottság megbizonyosodik arról, hogy egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget a bejelentése alapjául szolgáló követelményeknek, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben felszólítja a bejelentő hatóságot a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, ideértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is. A végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (2) bekezdésében foglalt tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

- (1) A bejelentett szervezet a VIII. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárásokkal összhangban végzi el a megfelelőségértékelést.
- (2) A bejelentett szervezet a tevékenységeit az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek elkerülésével végzi, megfelelően figyelembe véve a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben a vállalkozás tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az értékelendő elem összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét.

Ennek során ugyanakkor a bejelentett szervezet tiszteletben tartja az elem e rendeletnek való megfeleléséhez szükséges szigorúság mértékét és védelem szintjét.

- (3) Amennyiben a bejelentett szervezet megállapítja, hogy a gyártó nem teljesítette a II. és a III. fejezetben meghatározott követelményeket, a 15. cikkben foglalt alkalmazandó harmonizált szabványokat, a 16. cikkben foglalt egységes előírásokat vagy más műszaki előírásokat, felszólítja a gyártót, hogy hozzon megfelelő korrekciós intézkedést egy második és végső tanúsítási határozat érdekében, kivéve, ha a hiányosságokat nem lehet orvosolni, amely esetben a tanúsítvány nem adható ki.
- (4) Ha egy megfelelőségi tanúsítvány vagy egy jóváhagyó határozat kiadása után a megfelelőség ellenőrzése során a bejelentett szervezet megállapítja, hogy egy elem már nem felel meg a követelményeknek, felszólítja a gyártót a megfelelő korrekciós intézkedések meghozatalára, és szükség esetén felfüggeszti vagy visszavonja a megfelelőségi tanúsítványt vagy a jóváhagyó határozatot.
- (5) Amennyiben nem kerül sor korrekciós intézkedésekre, vagy azok nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezet adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a megfelelőségi tanúsítványokat vagy a jóváhagyó határozatokat.

34. cikk

Fellebbezés a bejelentett szervezetek határozataival szemben

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bejelentett szervezet döntései ellen fellebbezési eljárást lehessen kezdeményezni.

35. cikk

A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

- (1) A bejelentett szervezet tájékoztatja a bejelentő hatóságot a következőkről:
  - a) megfelelőségi tanúsítvány vagy jóváhagyó határozat bármely elutasításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról;
  - b) a bejelentése hatályát vagy feltételeit érintő bármely körülményről;
  - c) a piacfelügyeleti hatóságoktól kapott, a megfelelőségértékelési tevékenységeire vonatkozó tájékoztatási felkérésekről;

- d) kérésre a bejelentése hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységekről, valamint minden más elvégzett tevékenységről, a határokon átnyúló tevékenységeket és az alvállalkozásba adást is beleértve.
- (2) A bejelentett szervezet megfelelően tájékoztatja az ugyanazokra az elemekre vonatkozó hasonló megfelelőségértékelési tevékenységeket végző más bejelentett szervezeteket a negatív és – kérésre – a pozitív megfelelőségértékelési eredményekről.

36. cikk
Tapasztalatcsere

A Bizottság rendelkezik a tagállamok bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős nemzeti hatóságai közötti tapasztalatcsere megszervezéséről.

37. cikk
A bejelentett szervezetek koordinálása

A Bizottság biztosítja, hogy a bejelentett szervezetek csoportja vagy csoportjai formájában megfelelő koordináció és együttműködés jöjjön létre a bejelentett szervezetek között, és az valóban működjön.

A bejelentett szervezet részt vesz – közvetlenül vagy kijelölt képviselőkön keresztül – az ilyen csoport vagy csoportok munkájában.

VI. fejezet
A gazdasági szereplők kötelezettségei a VII. fejezetben foglalt kötelezettségeken túlmenően

38. cikk
A gyártók kötelezettségei

- (1) Valamely elem forgalomba hozatalakor vagy használatbavételekor, ideértve a gyártó saját céljaira történő forgalomba hozatalt és használatbavételt is, a gyártók biztosítják, hogy:
- a) az elem megtervezésére és gyártására a 6–12. cikkben és a 14. cikkben foglaltakkal összhangban került sor; valamint
  - b) az elemet a 13. cikkben foglalt követelményekkel összhangban címkével látták el.
- (2) A gyártók elkészítik a VIII. mellékletben leírt műszaki dokumentációt az elem számára, és – adott esetben – elvégzik vagy elvégeztetik a 17. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti vonatkozó megfelelőségértékelési eljárásokat az elem forgalomba hozatala vagy használatbavétele előtt.
- (3) Amennyiben a 17. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti vonatkozó megfelelőségértékelési eljárás keretében bizonyítást nyer, hogy az elem megfelel az

alkalmazandó követelményeknek, a gyártók elkészítik az EU-megfeleléségi nyilatkozatot a 18. cikkkel összhangban, majd elhelyezik a CE-jelölést a 19. és a 20. cikkkel összhangban.

- (4) A gyártók biztosítják az EU-megfeleléségi nyilatkozat 18. cikkkel összhangban történő elkészítését olyan nyelven, amely a fogyasztók és más végfelhasználók számára könnyen érthető, az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett minden egyes elem vonatkozásában.

Egyetlen felhasználónak egyidejűleg több elem szállítása esetén azonban az érintett tételt vagy szállítmányt egyetlen EU-megfeleléségi nyilatkozat is kísérheti.

- (5) A gyártók az elem forgalomba hozatala vagy használatbavétele után 10 évig megőrzik és a piacfelügyeleti hatóságok, valamint a nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátják a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációt és az EU-megfeleléségi nyilatkozatot.
- (6) A gyártók biztosítják a sorozatgyártás részét képező elem e rendeletnek való megfelelőségének fenntartását szolgáló eljárások működését. A gyártási folyamatban vagy az elem kialakításában vagy jellemzőiben bekövetkezett változások, valamint a 15. cikk szerinti harmonizált szabványok, a 16. cikkben említett egységes előírások vagy más olyan műszaki előírások változásai, amelyek alapján az elem megfelelőségét megállapították vagy amelyek alkalmazása alapján annak megfelelőségét ellenőrizték, a megfelelőségértékelés felülvizsgálatát vonják maguk után a 17. cikk (2) és (3) bekezdésében leírt vonatkozó megfelelőségértékelési eljárással összhangban.
- (7) A gyártók biztosítják az elem címkézését a 13. cikk (1)–(8) bekezdésében foglalt követelményekkel összhangban.
- (8) Az elem csomagolásán a gyártók feltüntetik a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket, valamint azt a postai címet vagy internetes címet, amelyen kapcsolatba lehet velük lépni. Postai címként egyetlen olyan pontot jelölnek meg, ahol a gyártóval kapcsolatba lehet lépni. Ezeket az információkat a végfelhasználók és a piacfelügyeleti hatóságok számára könnyen érthető nyelven, egyértelmű, érthető és olvasható módon kell feltüntetni.
- (9) A gyártók gondoskodnak arról, az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett minden egyes elemhez mellékeljék a használati utasítást és a biztonsági tájékoztatót a 6–12. cikkkel és a 14. cikkkel összhangban.
- (10) A gyártók hozzáférést biztosítanak a 14. cikk (1) bekezdésében és az 59. cikk (1) és (2) bekezdésében leírt elemirányítási rendszerben a paraméterekkel kapcsolatban tárolt adatokhoz, az említett cikkekben meghatározott követelményeknek megfelelően.
- (11) Amennyiben a gyártók úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem nem felel meg a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek, haladéktalanul meg kell hozniuk a szükséges korrekciós intézkedéseket az adott elem megfelelőségének biztosítására, és adott esetben ki kell vonniuk a forgalomból vagy vissza kell hívniuk azt. Továbbá amennyiben az elem kockázatot jelent, a gyártók erről haladéktalanul értesítik annak a tagállamnak az

illetékes hatóságát, ahol az elemet forgalmazzák, és részletes adatokat nyújtanak különösen a megfelelés hiányáról és a meghozott korrekciós intézkedésekről.

- (12) A gyártók valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére az adott hatóság által könnyen érthető nyelven a hatóság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt és műszaki dokumentációt, amely az elem II. és III. fejezetben foglalt követelményeknek való megfelelésének igazolásához szükséges. Az említett információkat és a műszaki dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. Kérésre a gyártók együttműködnek a nemzeti hatósággal minden olyan intézkedés terén, amelyet az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hoznak.

39. cikk

A belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket forgalomba hozó gazdasági szereplők kötelezettsége a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó politikák létrehozására

- (1) [E rendelet hatálybalépése után 12 hónappal]-tól a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket forgalomba hozó gazdasági szereplő teljesíti az e cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségeket, és megőrzi azokat a dokumentumokat, amelyek igazolják az említett kötelezettségeknek való megfelelést, beleértve a bejelentett szervezetek által végzett, harmadik fél általi ellenőrzés eredményeit.

- (2) Az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő

- a) a X. melléklet 1. pontjában szereplő nyersanyagok ellátási láncára vonatkozó vállalati szakpolitikát fogad el, és azt egyértelműen kommunikálja a beszállítók és a nyilvánosság felé;
- b) az ellátási láncra vonatkozó szakpolitikájába beépíti azokat a normákat, amelyek összhangban állnak azokkal a normákkal, amelyeket az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásának II. mellékletében foglalt, az ellátási láncban alkalmazott szakpolitikai modell rögzít;
- c) belső irányítási rendszereit a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc támogatása érdekében úgy alakítja ki, hogy a felső vezetésre bízta a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc folyamatainak felügyeletét, és e rendszerek nyilvántartásait legalább öt évig megőrzi;
- d) ellenőrzési és átláthatósági rendszert valósít meg és működtet az ellátási lánc tekintetében, amely felügyeleti láncot vagy nyomonkövethetőségi rendszert tartalmaz, illetve az upstream szereplők azonosítását foglalja magában.

Ezt a rendszert az alábbi információkat tartalmazó dokumentációval kell alátámasztani:

- i. a nyersanyag megnevezése, beleértve annak kereskedelmi nevét és típusát;

- ii. annak a beszállítónak a neve és címe, amely az elemekben lévő nyersanyagot szállította annak a gazdasági szereplőnek, amely a szóban forgó nyersanyagot tartalmazó elemeket forgalomba hozza;
- iii. a nyersanyag származási országa, valamint a nyersanyag kitermelésétől a gazdasági szereplő közvetlen beszállítójáig zajló piaci ügyletek;
- iv. a forgalomba hozott elemekben lévő nyersanyag mennyiségei, százalékban vagy tömegben kifejezve.

Az ebben a d) pontban foglalt követelmények az ágazat által irányított mechanizmusokban való részvétel útján is megvalósíthatók.

- e) az ellátási láncra vonatkozó szakpolitikáját beépíti a beszállítókkal kötött szerződéseibe és megállapodásaiba, valamint a kockázatkezelési intézkedésekbe;
- f) panaszkezelési mechanizmust hoz létre, amely korai kockázattudatosítási előrejelző rendszerként szolgál, vagy e mechanizmusról más gazdasági szereplőkkel vagy szervezetekkel kötött együttműködési megállapodások révén gondoskodik, vagy azáltal, hogy megkönnyíti egy külső szakértő vagy szerv – például ombudsman – igénybevételének a lehetőségét.

(3) Az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő

- a) meghatározza és értékeli a X. melléklet 2. pontjában szereplő kockázati kategóriákhoz tartozó kedvezőtlen hatásokat az ellátási láncán a (2) bekezdés alapján nyújtott információk alapján, az ellátási láncra vonatkozó szakpolitikájában meghatározott normákkal összevetve;
- b) az azonosított kockázatokkal szembeni fellépés érdekében stratégiát hajt végre, amelynek célja a kedvezőtlen hatások megelőzése vagy mérséklése az alábbiak révén:
  - i. jelentést tesz az ellátási lánc kockázatértékelésének eredményeiről az e célból kijelölt felső vezetés számára;
  - ii. az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatása II. mellékletének megfelelően kockázatkezelő intézkedéseket fogad el, figyelembe véve a befolyásolási képességét, továbbá azon képességét, hogy szükség esetén lépéseket tegyen az azon beszállítókra való nyomásgyakorlás érdekében, akik a leghatékonyabban előzhetik meg vagy csökkenthetik az azonosított kockázatot;
  - iii. végrehajtja a kockázatkezelési tervet, figyelemmel kíséri és nyomon követi a kockázatcsökkentő intézkedések eredményességét, jelentést tesz az e célból kijelölt felső vezetés felé, valamint sikertelen kockázatcsökkentő erőfeszítéseket követően fontolóra veszi a kapcsolat felfüggesztését vagy megszakítását a beszállítóval, a vonatkozó szerződéses rendelkezések alapján és a (2) bekezdés második albekezdésében foglaltakkal összhangban;

- iv. további tény- és kockázatértékelést folytat a kockázatcsökkentést igénylő esetekben, illetve a körülmények megváltozását követően.

Amennyiben az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő kockázatcsökkentő erőfeszítéseket tesz, miközben fenntartja a kereskedelmet vagy azt ideiglenesen felfüggeszti, konzultálnia kell a beszállítókkal és az érintett felekkel, beleértve a helyi és központi közigazgatási szerveket, nemzetközi vagy civil társadalmi szervezeteket és az érintett harmadik feleket, és e felekkel a kockázatkezelési terven belül mérhető kockázatcsökkentésre irányuló stratégiában kell megállapodnia.

Az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő meghatározza és értékeli a X. melléklet 2. pontjában szereplő kockázati kategóriákhoz tartozó kedvezőtlen hatások valószínűségét az ellátási láncban, az említett lánc részét képező beszállítókra vonatkozóan bejelentett szervezet által végzett, harmadik fél általi ellenőrzési jelentések alapján, valamint adott esetben a kellő gondosság elve tekintetében követett gyakorlat értékelésével. Az említett ellenőrzési jelentéseknek összhangban kell állniuk a (4) bekezdés első albekezdésében foglaltakkal. A beszállítókról harmadik fél által készített jelentések hiányában az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő saját kockázatkezelési rendszerei részeként azonosítja és értékeli az ellátási láncában jelentkező kockázatokat. Ilyen esetekben az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő egy bejelentett szervezeten keresztül elvégezteti a saját, kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc harmadik fél általi ellenőrzését a (4) bekezdés első albekezdésében foglaltakkal összhangban.

Az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő jelentést tesz a harmadik albekezdésben említett kockázatértékelés eredményeiről az e célból kijelölt felső vezetés számára, valamint a kedvezőtlen hatások megelőzését vagy csökkentését célzó reagálási stratégiát hajt végre.

- (4) Az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő gondoskodik a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott szakpolitikái bejelentett szervezet általi ellenőrzéséről („harmadik fél általi ellenőrzés”).

A bejelentett szervezet által végzett, harmadik fél általi ellenőrzés:

- a) hatálya kiterjed a gazdasági szereplőknek a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelmények teljesítéséhez szükséges valamennyi tevékenységére, folyamatára és rendszerére, a 2., a 3. és az 5. cikkel összhangban;
- b) célja annak megállapítása, hogy az elemeket forgalomba hozó gazdasági szereplők által a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében követett gyakorlat megfelel-e a 2., a 3. és az 5. cikkben foglaltaknak;
- c) ajánlásokat fogalmaz meg a gazdasági szereplők részére arra vonatkozóan, hogy hogyan javíthatnák a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében követett gyakorlatukat;
- d) az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatásában foglaltaknak megfelelően tiszteletben tartja a függetlenség, kompetencia és elszámoltathatóság ellenőrzési alapelveit.

- (5) Az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő kérésre a tagállami piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátja a harmadik fél által a (4) bekezdéssel összhangban folytatott ellenőrzésekről készült jelentéseket, vagy a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott – a Bizottság által a 72. cikk alapján elismert – rendszernek való megfelelést igazoló bizonyítékokat.
- (6) Az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő a vele közvetlen kapcsolatban lévő downstream vevők rendelkezésére bocsátja a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott politikájával összhangban megszerzett és megőrzött összes információt, kellő figyelemmel az üzleti titoktartásra és a versennyel kapcsolatos egyéb szempontokra.

Az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő a lehető legszélesebb körben – többek között az interneten is –, évente nyilvánosan jelentést tesz a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott politikájáról. Az említett jelentésnek tartalmaznia kell azt, hogy az adott gazdasági szereplő milyen lépéseket tett a (2) és a (3) bekezdésben foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében, beleértve a X. melléklet 2. pontjában szereplő kockázati kategóriákhoz tartozó jelentős kedvezőtlen hatásokra vonatkozó megállapításokat, valamint azt, hogy ezeket hogyan kezelték, továbbá tartalmaznia kell a 4. ponttal összhangban elvégzett harmadik fél általi ellenőrzésekről készült összefoglaló jelentést a bejelentett szervezet nevével együtt, kellő figyelemmel az üzleti titoktartásra és a versennyel kapcsolatos egyéb szempontokra.

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő okkal megállapítja, hogy a X. melléklet 1. pontjában szereplő, az elemekben jelen lévő nyersanyagok kizárólag újrafeldolgozásból származnak, úgy az üzleti titokra és a versennyel kapcsolatos egyéb szempontokra kellő figyelemmel kellő részletességgel nyilvánosságra hozza a megállapításait.

- (7) A Bizottság iránymutatást dolgoz ki az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott, kellő gondosságra vonatkozó követelmények alkalmazására vonatkozóan, tekintettel a X. melléklet 2. pontjában foglalt társadalmi és környezeti kockázatokra és különösen a X. melléklet 3. pontjában említett nemzetközi okmányokkal összhangban.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak céljából:
- a) a nyersanyagok és kockázati kategóriák X. mellékletben foglalt jegyzékének módosítása, tekintettel az elemgyártás és az elemek vegyi összetétele terén elért műszaki és tudományos fejlődésre, valamint az (EU) 2017/821 rendelet módosításai;
  - b) az (1) bekezdés szerinti gazdasági szereplő (2)–(4) bekezdésben foglalt kötelezettségeinek módosítása, tekintettel az (EU) 2017/821 rendelet módosításaira, valamint az OECD kellő gondosságra vonatkozó útmutatása I. mellékletében foglalt, kellő gondosságra vonatkozó ajánlások változtatásai.

40. cikk
A meghatalmazott képviselők kötelezettségei

- (1) Ha az elem gyártója nem telepedett le valamely tagállamban, az elem csak abban az esetben hozható forgalomba az uniós piacon, ha a gyártó kijelöl egy kizárólagos meghatalmazott képviselőt.
- (2) A kijelölés képezi a meghatalmazott képviselő megbízását, és az csak abban az esetben tekinthető érvényesnek, ha azt a meghatalmazott képviselő írásban elfogadja, és annak legalább az ugyanahhoz az elemmodellhez tartozó összes elemre érvényesnek kell lennie.
- (3) A 38. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek és a műszaki dokumentáció elkészítésére vonatkozó kötelezettség nem képezik a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.
- (4) A meghatalmazott képviselők a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látják el. A meghatalmazott képviselő kérésre átadja az illetékes hatóságnak a megbízás egy példányát. A megbízásnak legalább az alábbiak elvégzésére kell felhatalmaznia a meghatalmazott képviselőt:
  - a) ellenőrizze, hogy elkészült-e az EU-megfelelési nyilatkozat és a műszaki dokumentáció, valamint, adott esetben, hogy a gyártó elvégezte-e a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárást;
  - b) az elem forgalomba hozatalától számított 10 évig megőrizze és a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsássa az EU-megfelelési nyilatkozatot és az aktualizált műszaki dokumentációt;
  - c) valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére átadja az említett hatóságnak az elem megfelelőségének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt;
  - d) a nemzeti hatóságok kérésére együttműködjön velük a megbízási körébe tartozó elemek által jelentett kockázatok kiküszöbölése érdekében tett intézkedések terén;
  - e) teljesítse a gyártó V. fejezetben foglalt kötelezettségeit;
  - f) megszüntesse a megbízást, ha a gyártó nem tesz eleget az e rendeletben foglalt kötelezettségeinek.

41. cikk
Az importőrök kötelezettségei

- (1) Az importőrök kizárólag a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek megfelelő elemet hozhatnak forgalomba, illetve vehetnek használatba.
- (2) A forgalomba hozatalt, illetve a használatbavételt megelőzően az importőrök ellenőrzik, hogy a gyártó elvégezte-e a 17. cikkben említett vonatkozó megfelelőségértékelési eljárást. Ellenőrzik, hogy a gyártó elkészítette-e a VIII.

mellékletben említett műszaki dokumentációt, az elem rendelkezik-e a 19. cikk szerinti CE-jelöléssel és a 13. cikk (5) bekezdése szerinti QR-kóddal, mellékelték-e hozzá az előírt dokumentumokat, valamint hogy a gyártó teljesítette-e a 38. cikk (7), (8) és (9) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket.

Amennyiben az importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy az elem nem felel meg a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek, akkor az importőr azt addig nem hozhatja forgalomba, illetve nem veheti használatba, amíg megfelelővé nem tették. Továbbá, amennyiben az elem kockázatot jelent, az importőr tájékoztatja erről a gyártót és a piacfelügyeleti hatóságokat.

- (3) Az importőrök az elemen, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy az elemet kísérő dokumentumban feltüntetik a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket, valamint azt a címet, amelyen velük kapcsolatba lehet lépni. A kapcsolattartási adatokat olyan nyelven kell megadni, amelyet a fogyasztók és az egyéb végfelhasználók, továbbá a piacfelügyeleti hatóságok könnyen megértenek.
- (4) Az importőrök gondoskodnak arról, hogy a gyártó teljesítse a 38. cikk (7), (9) és (10) bekezdésében foglalt kötelezettségeit.
- (5) Az importőrök biztosítják, hogy – amíg az elem a felelősségi körükben van – a raktározás vagy a szállítás körülményei nem veszélyeztethetik az elemnek a II. és a III. mellékletben meghatározott követelményeknek való megfelelését.
- (6) Az importőrök – amennyiben az elem által jelentett kockázatok miatt helyénvalónak ítélik meg – az emberi egészség védelme és a fogyasztók biztonsága érdekében elvégzik a forgalmazott elemek mintájának vizsgálatát, kivizsgálják a panaszokat, szükség esetén nyilvántartást vezetnek azokról, valamint a nem megfelelő elemekről és a termékvisszahívásokról, és minderről folyamatosan tájékoztatják a forgalmazókat.
- (7) Amennyiben az importőrök úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem nem felel meg a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek, haladéktalanul meg kell hozniuk a szükséges korrekciós intézkedéseket az adott elem megfelelésének biztosítására, és adott esetben ki kell vonniuk a forgalomból vagy vissza kell hívniuk azt. Továbbá amennyiben az elem kockázatot jelent, az importőrök haladéktalanul értesítik annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, ahol az elemet forgalmazzák, és részletes adatokat nyújtanak különösen a megfelelés hiányáról és a meghozott korrekciós intézkedésekről.
- (8) Az importőrök az elem forgalomba hozatala vagy használatbavétele után 10 évig megőrzik és a nemzeti hatóságok, valamint a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátják a VIII. mellékletben említett műszaki dokumentációt és az EU-megfeleléségi nyilatkozat egy példányát.
- (9) Az importőrök valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére az adott hatóság által könnyen érthető nyelven a hatóság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt és műszaki dokumentációt, amely az elem II. és III. fejezetben foglalt követelményeknek való megfelelésének igazolásához szükséges. Az említett információkat és a műszaki dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. Kérésre az importőrök együttműködnek a nemzeti

hatósággal minden olyan intézkedés terén, amelyet az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hoznak.

42. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

- (1) Az elemek forgalmazásakor a forgalmazók kellő gondossággal járnak el az e rendeletben foglalt követelményekkel kapcsolatban.
- (2) A forgalmazó az elem forgalmazása előtt ellenőrzi, hogy:
  - a) a gyártót, a gyártó meghatalmazott képviselőjét, az importőrt vagy más forgalmazókat bejegyezték valamely tagállam területén, a 46. cikkel összhangban;
  - b) az elem rendelkezik CE-jelöléssel;
  - c) az elem rendelkezik az előírt kísérő dokumentumokkal, mégpedig az adott tagállam fogyasztói és más végfelhasználói által könnyen érthető nyelven, valamint használati utasítással és biztonsági tájékoztatóval; és
  - d) a gyártó és az importőr teljesítette a 38. cikk (7), (9) és (10) bekezdésében, illetve a 41. cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt követelményeket.
- (3) Amennyiben a forgalmazó úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy az elem nem felel meg a II. és a III. fejezetben meghatározott követelményeknek, akkor a forgalmazó addig nem forgalmazhatja az elemet, amíg azt megfelelővé nem tették. Továbbá amennyiben az elem kockázatot jelent, a forgalmazó tájékoztatja erről a gyártót vagy az importőrt, valamint az illetékes piacfelügyeleti hatóságokat.
- (4) A forgalmazók biztosítják, hogy – amíg az elem a felelősségi körükben van – a raktározás vagy szállítás körülményei nem veszélyeztethetik az elem II. és III. mellékletben meghatározott követelményeknek való megfelelését.
- (5) Amennyiben a forgalmazók úgy ítélik meg vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem nem felel meg a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek, gondoskodnak a szükséges korrekciós intézkedések megtételéről az adott elem megfelelőségének biztosítása érdekében, és adott esetben kivonják a forgalomból vagy visszahívják azt. Továbbá amennyiben az elem kockázatot jelent, a forgalmazók haladéktalanul értesítik annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, ahol az eszközt forgalmazzák, és részletes adatokat nyújtanak különösen a megfelelés hiányáról és a meghozott korrekciós intézkedésekről.
- (6) A forgalmazók valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére az adott hatóság által könnyen érthető nyelven a hatóság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt és műszaki dokumentációt, amely az elem II. és III. fejezetben foglalt követelményeknek való megfelelésének igazolásához szükséges. Az említett információkat és a műszaki dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. Kérésre az importőrök együttműködnek a nemzeti hatósággal minden olyan intézkedés terén, amelyet az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett elem jelentette kockázatok kiküszöbölése érdekében hoznak.

43. cikk
A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatók biztosítják, hogy az általuk kezelt elemek vonatkozásában a raktározás, csomagolás, címzés vagy feladás során fennálló körülmények nem veszélyeztetik az elemek II. és III fejezetben foglalt követelményeknek való megfelelését.

44. cikk
Azok az esetek, amikor az importőrökre és a forgalmazókra a gyártó kötelezettségei vonatkoznak

Az importőr vagy a forgalmazó az alábbi esetekben e rendelet alkalmazásában gyártónak minősül, és az ilyen importőrre vagy forgalmazóra a 40. cikkben a gyártót illetően megállapított kötelezettségek vonatkoznak, amennyiben:

- a) az elem forgalomba hozatalára vagy használatbavételére az adott importőr vagy forgalmazó saját neve vagy védjegye alatt kerül sor;
- b) az adott importőr vagy forgalmazó úgy módosítja a forgalomba hozott vagy használatba vett elemet, hogy az érinti az e rendeletben előírt követelményeknek való megfelelést;
- c) az adott importőr vagy forgalmazó módosítja a forgalomba hozott vagy használatba vett elem rendeltetését.

45. cikk
A gazdasági szereplők azonosítása

Valamely piacfelügyeleti hatóság vagy nemzeti hatóság kérésére az elem forgalomba hozatalát követő 10 éven át a gazdasági szereplők információkat nyújtanak a következőkről:

- a) bármely gazdasági szereplő személyazonosságáról, amely nekik az elemet szállította;
- b) bármely gazdasági szereplő személyazonosságáról, amelynek ők elemet szállítottak, valamint a szállított mennyiségről és a pontos modellekről.

VII. fejezet

Az elemek életciklus végi kezelése

46. cikk
A gyártókról vezetett nyilvántartás

- (1) A tagállamok a gyártókról vezetett nyilvántartást hoznak létre, melynek célja annak ellenőrzése, hogy a gyártók megfelelnek-e az ebben a fejezetben foglalt követelményeknek. A nyilvántartást az illetékes hatóság vezeti.

- (2) A gyártók kötelesek magukat bejegyeztetni a nyilvántartásba. Ennek érdekében kérelmet nyújtanak be annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, ahol az elemet első alkalommal teszik elérhetővé a piacon. Amennyiben a gyártó a 47. cikk (2) bekezdésével összhangban gyártói felelősségi rendszert jelölt ki, az ebben a cikkben foglalt kötelezettségeket az adott rendszernek is értelemszerűen teljesítenie kell.

A nyilvántartásba vétel iránti kérelemben a gyártó az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

- a) a gyártó neve és címe – irányítószám, település, utca, házszám, ország –, telefonszáma és faxszáma, internetcíme, valamint e-mail-címe, ha van;
- b) a gyártó nemzeti azonosító kódja, beleértve a cégjegyzékszámot vagy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számot, így az európai vagy nemzeti adószámot;
- c) a 47. cikk (2) bekezdése szerinti engedélyezés esetén a gyártói felelősségi rendszer az a) és a b) pontban megkövetelt információkon túl megadja
  - i. az általa képviselt gyártók nevét és kapcsolattartási adatait, úgymint irányítószám, település, utca, házszám, ország, telefonszám és faxszám, internetcím és e-mail-cím;
  - ii. a képviselt gyártó általi megbízást;
  - iii. minden egyes képviselt gyártó nevét és kapcsolattartási adatait, külön-külön feltüntetve, amennyiben a meghatalmazott képviselő több gyártót képvisel;
- d) a gyártó által adott tagállam területén első alkalommal forgalmazni kívánt elemek típusa, vagyis hordozható elemek, ipari elemek, elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek vagy gépjárműelemek;
- e) az a márkanév, amely alatt a gyártó az adott tagállamban kínálni szándékozza az elemeket;
- f) arra vonatkozó tájékoztatás, hogy a gyártó hogyan teljesíti a 47. cikkben meghatározott feladatait, illetve a 48. és a 49. cikkben foglalt követelményeket:
  - i. hordozható elemek esetében az ebben az f) pontban foglalt követelmények az alábbiak rendelkezésre bocsátásával teljesítendőek:
    - nyilatkozat, amely igazolja a gyártó által a 47. cikkben foglalt gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében bevezetett intézkedéseket, a 48. cikk (1) bekezdésében meghatározott, elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében bevezetett intézkedéseket a gyártó által szállított elemek mennyiségére vonatkoztatva, valamint azt a rendszert, ami biztosítja, hogy az illetékes hatóságok felé bejelentett adatok megbízhatók;

- adott esetben a gyártó által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek 47. cikk (2) bekezdése szerinti teljesítésével megbízott gyártói felelősségi rendszer neve és kapcsolattartási adatai – úgymint irányítószám, település, utca, házszám, ország, telefonszám és faxszám, internetcím és e-mail-cím – és nemzeti azonosító kódja – ideértve a gyártói felelősségi rendszer cégjegyzékszámát vagy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, így a gyártói felelősségi rendszer európai vagy nemzeti adószámát –, valamint a képviselt gyártó általi megbízás;
- ii. gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek esetében az ebben az f) pontban foglalt követelmények az alábbiak rendelkezésre bocsátásával teljesítendőek:
- nyilatkozat, amely információkat tartalmaz a gyártó által a 47. cikkben foglalt gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében bevezetett intézkedésekről, a 49. cikk (1) bekezdésében meghatározott, gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében bevezetett intézkedésekről a gyártó által szállított elemek mennyiségére vonatkoztatva, valamint arról a rendszerről, amely biztosítja, hogy az illetékes hatóságok felé bejelentett adatok megbízhatók;
  - adott esetben a gyártó által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek 47. cikk (2) és (4) bekezdése szerinti teljesítésével megbízott gyártói felelősségi rendszer nemzeti azonosító kódja – ideértve a gyártói felelősségi rendszer cégjegyzékszámát vagy azzal egyenértékű hivatalos nyilvántartási számát, így a gyártói felelősségi rendszer európai vagy nemzeti adószámát –, valamint a képviselt gyártó általi megbízás;
  - amennyiben a gyártói felelősségi rendszer több gyártót képvisel, minden egyes képviselt gyártó vonatkozásában külön-külön fel kell tüntetni, hogy hogyan teljesíti a 47. cikkben meghatározott kötelezettségeket;
- g) a gyártó vagy a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt gyártói felelősségi rendszer nyilatkozata arról, hogy a megadott információk megfelelnek a valóságnak.

(3) Az illetékes hatóság:

- a) a (2) bekezdés szerinti gyártói nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket elektronikus adatfeldolgozó rendszeren keresztül fogadja, amelynek részletes leírását elérhetővé kell tenni az illetékes hatóság honlapján;
- b) a (2) bekezdésben meghatározott valamennyi információ benyújtását követően legfeljebb hat héten belül elvégzi a nyilvántartásba vételt és nyilvántartási számot ad;

- c) szabályokat állapíthat meg a nyilvántartásba vételi követelmények és eljárás tekintetében, anélkül, hogy a (2) bekezdésben foglaltakon felül további lényegi követelményeket írna elő;
  - d) költségalapú és arányos díjakat számíthat fel a gyártóknak a (2) bekezdésben foglalt kérelmek feldolgozásáért.
- (4) A gyártó, illetve adott esetben a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt gyártói felelősségi rendszer, az általa képviselt gyártók nevében indokolatlan késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságot a nyilvántartásban szereplő adataiban bekövetkezett bármilyen változásról, valamint az (1) bekezdés d) pontjával összhangban a nyilvántartásban rögzített elemek adott tagállam területén történő forgalmazásának végleges beszüntetéséről.

47. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

- (1) Az elemgyártóknak kiterjesztett gyártói felelősséget kell vállalniuk az általuk az adott tagállam területén első alkalommal forgalomba hozott elemek tekintetében, az ebben a fejezetben meghatározott hulladékgazdálkodási kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében. Ez a felelősség az alábbiakra vonatkozó kötelezettséget foglalja magában:
- a) megszervezi a hulladékelemek elkülönített gyűjtését a 48. és a 49. cikkel összhangban, valamint ezt követően a hulladékelemek szállítását, újrapozicionálásra és újragyártásra való előkészítését, kezelését és újrafeldolgozását, ideértve a szükséges biztonsági intézkedéseket az 56. cikkel összhangban;
  - b) jelentést tesz a tagállam területén először forgalomba hozott elemekre vonatkozó kötelezettségekről a 61. cikkel összhangban;
  - c) elősegíti az elemek elkülönített gyűjtését, ideértve azt is, hogy fedezi a 48. cikk (1) bekezdése szerint a végfelhasználók által nem megfelelően eldobott elemek azonosítása érdekében végzett felmérések költségeit;
  - d) az elem életciklusának végére vonatkozó információkat nyújt a 60. cikkel összhangban;
  - e) finanszírozza az a)–d) pontban leírt tevékenységeket.
- (2) A gyártóknak lehetőségük van arra, hogy a (6) bekezdés szerint engedélyezett gyártói felelősségi rendszereket bízzanak meg azzal, hogy a nevükben teljesítsék kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket.
- (3) A gyártók, illetve a (2) bekezdés szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek:
- a) rendelkeznek az (1) bekezdésben foglalt kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges szervezési és pénzügyi eszközökkel;

- b) megfelelő önellenőrzési mechanizmust vezetnek be, amelyet rendszeres független audit támogat a következők ellenőrzése érdekében:
- i. pénzgazdálkodásuk, beleértve az (1) bekezdés e) pontjában és e bekezdés a) pontjában meghatározott követelményeknek való megfelelést;
  - ii. az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően gyűjtött és bejelentett adatok minősége, és az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek való megfelelés.
- (4) A kiterjesztett gyártói felelősség kollektív gyakorlása esetén a gyártói felelősségi rendszerek biztosítják, hogy a gyártók által nekik fizetett pénzügyi hozzájárulások:
- a) szabályozásra kerüljenek legalább az elemek típusa és az elemek vegyi összetétele szerint, valamint – adott esetben – az újratölthetőség és az újrafeldolgozott tartalom szintje figyelembevételével az elemek gyártása során;
  - b) kiigazításra kerüljenek a gyártói felelősségi rendszerek újrahasználatból, valamint az elemekből és hulladékelemekből nyert másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeinek a figyelembevétele érdekében;
  - c) garantálják a gyártók származásukra vagy méretükre tekintet nélküli egyenlő bánásmódban részesítését, anélkül, hogy aránytalan szabályozási terhet rónának a kis mennyiségű elemek gyártóira, beleértve a kis- és középvállalkozásokat is.
- (5) Amennyiben a 48. cikk (2) bekezdésével, a 49. cikk (3) bekezdésével, az 53. cikk (1) bekezdésével, az 56. cikk (1) bekezdésével, valamint a 61. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban az (1) bekezdés a)–d) pontjában foglalt kötelezettségek teljesítésére irányuló tevékenységeket a gyártótól vagy gyártói felelősségi rendszertől eltérő harmadik fél végzi, a gyártók által fedezendő költségek nem haladhatják meg az ilyen tevékenységek költséghatékony módon történő végzéséhez szükséges költségeket. Az ilyen költségeket a gyártók és a harmadik felek között átlátható módon kell megállapítani, és ki kell igazítani az újrahasználatból, valamint az elemekből és hulladékelemekből nyert másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételek figyelembevétele érdekében.
- (6) A gyártói felelősségi rendszerek engedélyezés iránti kérelmet nyújtanak be az illetékes hatósághoz. Az engedély csak akkor adható meg, ha igazolható, hogy a gyártói felelősségi rendszer által bevezetett intézkedések elegendők az ebben a cikkben foglalt kötelezettségek teljesítéséhez a tagállam területén az általa képviselt gyártók által első alkalommal forgalomba hozott elemek mennyisége vonatkozásában. Az illetékes hatóság rendszeres időközönként ellenőrzi, hogy továbbra is teljesülnek-e az engedélyezés (1), (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételei. Az illetékes hatóság meghatározza az engedélyezési eljárás részletes szabályait, valamint a megfelelés ellenőrzésének módjait, ideértve a gyártók által ennek érdekében nyújtandó információkat is.

A gyártói felelősségi rendszerek indokolatlan késedelem nélkül értesítik az illetékes hatóságot az engedélyezés iránti kérelemben foglalt adatokban bekövetkezett bármilyen változásról, valamint bármely, az engedélyezés feltételeit érintő változásról és a tevékenység végleges beszüntetéséről.

Amennyiben valamely tagállam területén több gyártói felelősségi rendszer is engedéllyel rendelkezik kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek gyártók nevében történő teljesítésére, akkor ezek összehangolt módon végzik kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket annak érdekében, hogy a tagállam egész területén biztosítsák az (1) bekezdés a) pontja szerinti tevékenységek lefedettségét. A tagállamok megbízzák az illetékes hatóságot vagy kijelölnek egy független harmadik felet, hogy felügyeljék, hogy a gyártói felelősségi rendszerek teljesítik-e az összehangoltságra vonatkozó kötelezettségeiket az előző mondatban foglaltakkal összhangban.

- (7) A (3) bekezdés a) pontjában foglaltaknak való megfelelés igazolása érdekében a gyártóknak, illetve a (2) bekezdés szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszereknek biztosítékot kell nyújtaniuk, ami megvalósulhat újrafeldolgozási biztosítás vagy zárolt bankszámla, illetve a gyártó gyártói felelősségi rendszerben való részvétele formájában.
- (8) A gyártói felelősségi rendszerek biztosítják a birtokukban lévő adatok bizalmas kezelését a szellemi tulajdont képező információk, illetve az egyes gyártókhöz vagy azok meghatalmazott képviselőihez közvetlenül visszavezethető információk tekintetében.
- (9) A gyártói felelősségi rendszerek minden év végéig közzéteszik a honlapjukon a következő, kereskedelmi és ipari titoktartás hatálya alá eső információkat:
  - a) a gyártói felelősségi rendszer tulajdonviszonyai;
  - b) azoknak a gyártóknak a listája, amelyek megbízták a gyártói felelősségi rendszert azzal, hogy a nevükben teljesítse kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket;
  - c) a hulladékelemek elkülönített gyűjtési aránya, az elért újrafeldolgozási szint és újrafeldolgozási hatékonysági mutatók a gyártó tagok által a tagállamban először forgalomba hozott elemek mennyisége alapján;
  - d) a gyártó tagok által fizetett pénzügyi hozzájárulások elemenként vagy az elemek tömege szerint, feltüntetve a (4) bekezdés a) pontja szerint alkalmazott díjmeghatározási kategóriákat is.
- (10) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a gyártók – ideértve azokat a gyártókat is, amelyek távollevők között kötött szerződés keretében értékesítenek elemeket –, illetve a (2) bekezdés szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek teljesítik-e az ebben a cikkben meghatározott kötelezettségeket.
- (11) A tagállamok létrehozhatnak egy mechanizmust, amely rendszeres párbeszédet biztosít az elemekre vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésében részt vevő valamennyi érintett érdekelt fél között, beleértve a gyártókat és a forgalmazókat, a magán- és közszektorbeli hulladékgazdálkodási üzemeltetőket, a helyi önkormányzatokat, a civil társadalmi szervezeteket és – adott esetben – a szociális gazdaság szereplőit, az újrahasználati és javítási hálózatokat, valamint az újrahasználatra való előkészítéssel foglalkozó gazdasági szereplőket.

- (12) Amennyiben a belső piac torzulásának elkerüléséhez szükséges, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el a (4) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazására vonatkozó kritériumok meghatározása céljából. Az említett végrehajtási jogi aktus nem vonatkozhat a hozzájárulások szintjének a pontos meghatározására. Az említett végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (13) A 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikke nem alkalmazandó elemekre.

48. cikk

A hulladékká vált hordozható elemek begyűjtése

- (1) A gyártók, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek biztosítják minden hulladékká vált hordozható elem begyűjtését, tekintet nélkül azok jellegére, márkajelzésére vagy származására, annak a tagállamnak a területén, ahol először hoznak forgalomba elemeket. Ebből a célból:
- a) gyűjtőhelyeket hoznak létre hulladékká vált hordozható elemek számára;
  - b) felajánlják a hulladékká vált hordozható elemek ingyenes begyűjtését a (2) bekezdés a) pontjában említett szervezetek számára, és gondoskodnak a hulladékká vált hordozható elemek begyűjtéséről minden olyan szervezettől, amely élt ezzel a felajánlással („összekapcsolt gyűjtőhelyek”);
  - c) meghatározza a gyűjtéshez és a szállításhoz szükséges gyakorlati intézkedéseket, beleértve a 2008/98/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelő gyűjtő- és szállítókonténerek ingyenes rendelkezésre bocsátását az összekapcsolt gyűjtőhelyek számára;
  - d) biztosítja a hulladékká vált hordozható elemek ingyenes begyűjtését az összekapcsolt gyűjtőhelyeken, olyan gyakorisággal, ami arányban áll a lefedett területtel, valamint az adott gyűjtőhelyeken rendszerint begyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek mennyiségével és veszélyes jellegével;
  - e) biztosítja, hogy az összekapcsolt gyűjtőhelyekről begyűjtött, hulladékká vált hordozható elemeket ezt követően egy hulladékgazdálkodási üzemeltető egy engedélyezett létesítményben kezelje és újrafeldolgozza, az 56. cikkben foglaltak szerint.
- (2) A gyártók, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek biztosítják, hogy az összekapcsolt gyűjtőhelyek hálózata:
- a) az általuk az alábbiakkal együttműködve rendelkezésre bocsátott gyűjtőhelyekből áll:
    - i. forgalmazók az 50. cikk szerint;
    - ii. elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, valamint hulladékká vált gépjárművek kezelését és újrafeldolgozását végző létesítmények az 52. cikk szerint;

- iii. állami hatóságok vagy a nevükben hulladékgyűjtést végző harmadik felek az 53. cikk szerint;
  - iv. önkéntes gyűjtőhelyek az 54. cikk szerint;
- b) lefedi a tagállam teljes területét, figyelembe véve a népesség méretét, a hulladékká vált hordozható elemek várható mennyiségét, a hálózat hozzáférhetőségét és közelségét a végfelhasználók számára, és nem korlátozódik olyan területekre, ahol nyereséges a hulladékká vált hordozható elemek begyűjtése és azt követő kezelése.
- (3) Amikor a végfelhasználók a (2) bekezdés szerinti gyűjtőhelyeken megválnak a hulladékká vált hordozható elemektől, nem kötelezhetők díjfizetésre vagy új elem megvásárlására.
- (4) A gyártóknak, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszereknek a hulladékká vált hordozható elemek tekintetében el kell érniük és fenn kell tartaniuk legalább az alábbi, az adott gyártó által vagy gyártói felelősségi rendszerben részt vevő gyártók által kollektíven a tagállamban először forgalomba hozott hordozható elemek – a könnyű szállítóeszközökből származó elemek kivételével – százalékaként kiszámított begyűjtési célkitűzéseket:
- a) 45 % 2023. december 31-ig;
  - b) 65 % 2025. december 31-ig;
  - c) 70 % 2030. december 31-ig.

A gyártók, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek az ebben a bekezdésben említett begyűjtési arányokat a XI. melléklet szerint számítják ki.

- (5) Az (1) bekezdés, valamint a (2) bekezdés a) pontja szerint létrehozott gyűjtőhelyekre nem vonatkoznak a 2008/98/EK irányelvben foglalt nyilvántartásba vételi vagy engedélyezési követelmények.
- (6) A gyártók, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek engedélyt kérnek az illetékes hatóságtól, amely ellenőrzi a bevezetett rendelkezések megfelelőségét az ebben a cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében. Amennyiben az engedélyt gyártói felelősségi rendszer kéri, az engedély iránti kérelemben egyértelműen meg kell határozni az általa képviselt aktív gyártó tagokat.
- (7) A gyártói felelősségi rendszer biztosítja a birtokában lévő adatok bizalmas kezelését a szellemi tulajdont képező információk, illetve az egyes gyártókhoz közvetlenül visszavezethető információk tekintetében. Az illetékes hatóság az általa kiadott engedélyben megállapíthatja az ennek érdekében teljesítendő feltételeket.
- (8) A (6) bekezdés szerinti engedély csak akkor adható meg, ha igazoló dokumentum támasztja alá, hogy az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt követelmények teljesülnek, és minden rendelkezést bevezettek, amely lehetővé teszi legalább a (4) bekezdésben meghatározott begyűjtési célkitűzés elérését és tartós fenntartását.

Amennyiben az engedélyt gyártói felelősségi rendszer kéri, azt a 47. cikk (6) bekezdése szerinti engedélyezési eljárás részeként kell megszerezni.

- (9) Az illetékes hatóság meghatározza a (6) bekezdés szerinti engedély megadására vonatkozó eljárás részleteit az (1)–(4) bekezdésben és az 56. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében. Ez magában foglalja azt a követelményt, hogy független szakértői jelentést kell készíteni annak az előzetes ellenőrzéséről, hogy az ebben a cikkben meghatározott, begyűjtésre vonatkozó rendelkezésekre az ebben a cikkben foglalt követelményeknek való megfelelés biztosításával kerül sor. Tartalmazza továbbá az egyes lépések ellenőrzésére és az illetékes hatóság által meghozandó határozatra vonatkozó határidőket, amelyek nem haladhatják meg a hat hetet a hiánytalan kérelmezési dokumentáció benyújtását követően.
- (10) Az illetékes hatóság rendszeresen, de legalább háromévente felülvizsgálja, hogy továbbra is teljesülnek-e a (6) bekezdés szerinti engedélyre vonatkozó feltételek. Az engedély visszavonható, amennyiben nem teljesül a (4) bekezdésben meghatározott begyűjtési célkitűzés, vagy ha a gyártó vagy a gyártói felelősségi rendszer súlyosan megszegi az (1)–(3) bekezdés szerinti kötelezettségeit.
- (11) A gyártó, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevében eljáró gyártói felelősségi rendszer haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot a (7) bekezdésben foglalt engedélyezés iránti kérelemben szereplő feltételekben bekövetkezett bármilyen változásról, a (8) bekezdésben foglalt engedélyezés feltételeit érintő bármilyen változásról, valamint a tevékenység végleges beszüntetéséről.
- (12) A tagállamok ötévente legalább 2. NUTS-szintű, összetételre vonatkozó felmérést végeznek a begyűjtött vegyes települési hulladékkal, valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatban, a bennük lévő, hulladékká vált hordozható elemek arányának meghatározása céljából. Az első felmérést 2023. december 31-ig kell elvégezni. A benyújtott információk alapján, az engedély (6) és (10) bekezdés szerinti megadása vagy felülvizsgálata során az illetékes hatóságok felszólíthatják a hordozható elemek gyártóit vagy a gyártói felelősségi rendszereket arra, hogy tegyenek az összekapcsolt gyűjtőhelyek hálózatának kiterjesztésére irányuló korrekciós intézkedéseket, és folytassanak tájékoztató kampányokat a 60. cikk (1) bekezdésével összhangban, a begyűjtött vegyes települési hulladékban, valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiban jelen lévő, hulladékká vált hordozható elemek mennyiségével arányosan.

49. cikk

A hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek begyűjtése

- (1) Gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek gyártói, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek díjmentesen visszavesznek minden hulladékká vált gépjárműelemet, ipari elemet és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet, amely megfelel annak a típusnak, amelyet az adott tagállam területén először forgalomba hoztak, anélkül, hogy a végfelhasználót új elem vásárlására köteleznék, és tekintet nélkül arra, hogy az elemet tőlük vásárolták-e. E célból vállalják, hogy

visszaveszik a hulladékká vált gépjárműelemeket, ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket a végfelhasználóktól vagy az alábbiakkal együttműködve rendelkezésre bocsátott gyűjtőhelyektől:

- a) gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek forgalmazói az 50. cikk (1) bekezdése szerint;
- b) az 52. cikkben említett, elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, valamint hulladékká vált gépjárművek kezelését és újrafeldolgozását végző létesítmények a tevékenységükből származó, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek tekintetében;
- c) állami hatóságok vagy a nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek az 53. cikk szerint.

Amennyiben szükség van a hulladékká vált ipari elemek előzetes bontására nem kereskedelmi jellegű magánfelhasználók telephelyén, a gyártó ilyen elemek visszavételére vonatkozó kötelezettsége magában foglalja a hulladékelemek adott felhasználók telephelyén történő bontásával és begyűjtésével járó költségek fedezését is.

- (2) Az (1) bekezdéssel összhangban a visszavételre vonatkozóan bevezetett rendelkezések kiterjednek a tagállam egész területére, figyelembe véve a népesség méretét, a népsűrűséget, a hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek várható mennyiségét, a hozzáférhetőséget és a közelséget a végfelhasználók számára, és nem korlátozódik azokra a területekre, ahol a leginkább jövedelmező a hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek begyűjtése és azt követő kezelése.
- (3) Gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek gyártói, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek:
  - a) az (1) bekezdés szerinti gyűjtőhelyeken hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek elkülönített gyűjtésére alkalmas gyűjtési infrastruktúrát biztosítanak, amely megfelel a vonatkozó biztonsági követelményeknek, és fedezi az ezeken a gyűjtőhelyeken a visszavételi tevékenységekkel kapcsolatban felmerülő szükséges költségeket. A gyűjtőhelyen az ilyen elemek gyűjtésére és ideiglenes tárolására szolgáló tartályoknak alkalmasnak kell lenniük az ilyen gyűjtőhelyeken keresztül várhatóan begyűjtésre kerülő, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek mennyisége és veszélyes jellege szempontjából;
  - b) az (1) bekezdés szerinti gyűjtőhelyekről begyűjtik a hulladékká vált gépjárműelemeket, ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket olyan gyakorisággal, amely arányban áll az elkülönített gyűjtéshez szolgáló infrastruktúra tárolási kapacitásával, valamint az ilyen gyűjtőhelyeken rendszerint gyűjtött hulladékelemek mennyiségével és veszélyes jellegével;

- c) gondoskodnak a végfelhasználóktól és az (1) bekezdés szerinti gyűjtőhelyekről begyűjtött, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek elszállításáról az 56. cikk szerinti kezelést és újrafeldolgozást végző létesítményekbe.
- (4) A (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett szervezetek a begyűjtött, hulladékká vált gépjárműelemeket, ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket átadhatják az 56. cikk szerinti kezelést és újrafeldolgozást végző hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek is. Ebben az esetben teljesítettnek kell tekinteni a (3) bekezdés c) pontjában foglalt gyártói kötelezettséget.

50. cikk
A forgalmazók kötelezettségei

- (1) A forgalmazók díjmentesen visszaveszik a végfelhasználóktól a hulladékelemeket, anélkül, hogy a végfelhasználót új elem vásárlására köteleznék, tekintet nélkül az elemek vegyi összetételére vagy származására. A hordozható elemek visszavételét a kiskereskedelmi árusítóhelyükön vagy annak közvetlen közelében biztosítják. A hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek visszavételét a kiskereskedelmi árusítóhelyükön vagy annak közelében biztosítják. Ez a kötelezettség a hulladékelemek azon típusaira korlátozódik, amelyek új elemekként szerepelnek vagy szerepeltek a forgalmazó kínálatában, valamint hordozható elemek tekintetében arra a mennyiségre, amit a lakossági végfelhasználók általában eldobnak.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt visszavételi kötelezettség nem vonatkozik az elemeket tartalmazó, hulladékká vált termékekre. Ez a kötelezettség a 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelvben meghatározott, hulladékká vált készülékek és gépjárművek elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettségen túlmenően alkalmazandó.
- (3) A forgalmazók az általuk visszavett hulladékelemeket átadják az adott elemek begyűjtéséért a 48., illetve a 49. cikk értelmében felelősséggel bíró gyártóknak, illetve gyártói felelősségi rendszereknek, vagy pedig egy hulladékgazdálkodási üzemeltetőnek az 56. cikk szerinti kezelés és újrafeldolgozás céljából.
- (4) Az ebben a cikkben foglalt kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók a végfelhasználók számára távollevők között kötött szerződés keretében elemeket értékesítő gazdasági szereplőkre. Ezek a szereplők elegendő számú gyűjtőhelyet biztosítanak a tagállam egész területére kiterjedően, figyelembe véve a népesség méretét, a népsűrűséget, a hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek várható mennyiségét, a hozzáférhetőséget és a közelséget a végfelhasználók számára, ami lehetővé teszi számukra az elemek visszaszolgáltatását.

51. cikk
A végfelhasználók kötelezettségei

- (1) A végfelhasználók a hulladékelemeket más hulladékáramoktól, így a vegyes települési hulladékoktól is elkülönítve dobják el.

- (2) A végfelhasználók a gyártóval vagy a gyártói felelősségi rendszerrel kötött külön megállapodás alapján vagy azzal összhangban létrehozott kijelölt elkülönített gyűjtőhelyeken helyezik el a hulladékelemeket a 48. és a 49. cikkel összhangban.
- (3) A készülékekbe beépített, a végfelhasználók által könnyen, szerszámok használata nélkül kivehető, hulladékká vált hordozható elemeket a végfelhasználók az (1) bekezdéssel összhangban veszik ki és helyezik el.
- (4) A gépjárművekbe és készülékekbe beépített, a végfelhasználók által könnyen nem kivehető hulladékelemeket a végfelhasználók adott esetben a 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelvvel összhangban helyezik el.

52. cikk

A kezelőlétesítmények kötelezettségei

A 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelv hatálya alá tartozó hulladékkezelő létesítmények üzemeltetői átadják a hulladékká vált gépjárművek, valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezeléséből származó hulladékelemeket az adott elemek gyártóinak, illetve a nevükben eljáró, a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt gyártói felelősségi rendszereknek, vagy pedig hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek az e rendelet 56. cikkében foglalt követelményekkel összhangban történő kezelés és újrafeldolgozás céljából. A hulladékkezelő létesítmények üzemeltetői nyilvántartást vezetnek ezekről az ügyletekről.

53. cikk

Az állami hulladékgazdálkodási hatóságok részvétele

- (1) Nem kereskedelmi jellegű magánfelhasználóktól származó hulladékelemek állami hulladékgazdálkodási hatóságok által létrehozott, elkülönített gyűjtésre szolgáló gyűjtőhelyeken helyezhetők el.
- (2) Az állami hulladékgazdálkodási hatóságok átadják a begyűjtött hulladékelemeket a gyártóknak, illetve a nevükben eljáró, a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt gyártói felelősségi rendszereknek, vagy hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek adják át az adott elemek e rendelet 56. cikkében foglalt követelményekkel összhangban történő kezelése és újrafeldolgozása céljából, vagy pedig maguk végzik el azok kezelését és újrafeldolgozását az 56. cikkben foglalt követelményekkel összhangban.

54. cikk

Az önkéntes gyűjtőhelyek részvétele

A hulladékká vált hordozható elemek önkéntes gyűjtőhelyei átadják a hulladékká vált hordozható elemeket a hordozható elemek gyártóinak vagy a nevükben eljáró harmadik feleknek, ideértve a gyártói felelősségi rendszereket is, vagy pedig hulladékgazdálkodási üzemeltetőknek az 56. cikkben foglalt követelményekkel összhangban történő kezelés és újrafeldolgozás céljából.

55. cikk
A hulladékká vált hordozható elemek begyűjtési aránya

- (1) A tagállamoknak a következő minimális begyűjtési célkitűzéseket kell teljesíteniük a hulladékká vált hordozható elemek tekintetében, a könnyű szállítóeszközökből származó elemek kivételével:
  - a) 45 % 2023. december 31-ig;
  - b) 65 % 2025. december 31-ig;
  - c) 70 % 2030. december 31-ig.
- (2) A tagállamok a XI. mellékletben leírt módszertannal összhangban kiszámítják az (1) bekezdésben meghatározott begyűjtési arányokat.
- (3) 2030. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdés c) pontjában szereplő begyűjtési arányt, és az említett felülvizsgálat során mérlegeli a könnyű szállítóeszközöket működtető elemekre vonatkozó begyűjtési célkitűzés meghatározását – tekintettel azok piaci részesedésének alakulására – külön célkitűzésként vagy pedig az (1) bekezdés c) pontjában és a 48. cikk (4) bekezdésében meghatározott célkitűzés felülvizsgálata során. E felülvizsgálat során mérlegelheti továbbá az elkülönített begyűjtési arány kiszámítására szolgáló számítási módszer bevezetését a begyűjthető hulladékelemek mennyiségének tükrözése érdekében. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a felülvizsgálat eredményéről, adott esetben jogalkotási javaslattal együtt.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a XI. mellékletben meghatározott, a hordozható elemek begyűjtési arányának kiszámítására szolgáló módszertan módosítása céljából.

56. cikk
Kezelés és újrafeldolgozás

- (1) Tilos a begyűjtött hulladékelemek lerakása vagy elégetése.
- (2) A 2010/75/EU irányelv sérelme nélkül az engedélyezett létesítmények biztosítják, hogy a hulladékelemekkel kapcsolatos valamennyi kezelési és újrafeldolgozási eljárás megfeleljen legalább a XII. melléklet A. részében foglaltaknak, valamint a elérhető legjobb technikáknak, a 2010/75/EU irányelv 3. cikkének (10) bekezdésében szereplő fogalom meghatározás szerint.
- (3) Az 51. cikk (3) bekezdésén túlmenően, amennyiben az elemek begyűjtésére úgy kerül sor, hogy azok még mindig be vannak építve egy hulladékká vált készülékbe, az elemeket el kell távolítani a begyűjtött, hulladékká vált készülékből a 2012/19/EU irányelvben foglalt követelményekkel összhangban.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a tudományos és műszaki fejlődés, valamint a hulladékgazdálkodás terén megjelenő új technológiák tükrében

módosítsa a XII. melléklet A. részében meghatározott, hulladékelemek kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket.

57. cikk

Újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és anyaghasznosítási célkitűzések

- (1) Minden begyűjtött hulladékelemet újrafeldolgozási eljárásnak kell alávetni.
- (2) Az újrafeldolgozók biztosítják, hogy minden újrafeldolgozási eljárás során teljesüljenek a XII. melléklet B., illetve C. részében meghatározott minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatók, illetve anyaghasznosítási szintek.
- (3) A XII. melléklet B. és C. részében meghatározott minimális újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és anyaghasznosítási szintek kiszámítására a (4) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott szabályokkal összhangban kerül sor.
- (4) 2023. december 31-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és az anyaghasznosítási szintek kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a tudományos és műszaki fejlődés, valamint a hulladékgyártás terén megjelenő új technológiák tükrében módosítsa a XII. melléklet B. és C. részében a hulladékelemekben lévő hasznosított anyagok tekintetében meghatározott minimális szinteket.

58. cikk

A hulladékelemek szállítása

- (1) A kezelésre és az újrafeldolgozásra az érintett tagállamon kívül vagy az Unión kívül is sor kerülhet, feltéve, hogy a hulladékelemek szállítása az 1013/2006/EK rendelettel és az 1418/2007/EK rendelettel összhangban történik.
- (2) Az (1) bekezdés szerint az Unióból kivitt hulladékelemek csak abban az esetben számítanak bele az 56. cikkben és az 57. cikkben meghatározott kötelezettségek, hatékonysági mutatók és célkitűzések teljesítésébe, ha a hulladékelemeket kezelés vagy újrafeldolgozás céljából exportáló újrafeldolgozó vagy egyéb hulladékbirtokos igazolni tudja, hogy a kezelést az ezen rendelet előírásaival egyenértékű feltételek mellett végezték.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében foglalt szabályokat kiegészítő részletes szabályok megállapítása céljából, az egyenértékű feltételek értékelési kritériumainak meghatározásával.

59. cikk

Az ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek újrapozicionálására és újragyártására vonatkozó követelmények

- (1) A független gazdasági szereplők számára egyenlő feltételek mellett hozzáférést kell biztosítani a belső tárolóval és 2 kWh feletti kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek elemirányítási rendszeréhez az elemek állapotának és hátralévő élettartamának a VII. mellékletben foglalt paraméterek szerinti meghatározása céljából.
- (2) Az újrapozicionálási és újragyártási tevékenységeket végző független gazdasági szereplők számára egyenlő feltételek mellett megfelelő hozzáférést kell biztosítani az újratölthető ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek, illetve az ilyen elemeket tartalmazó készülékek és járművek, továbbá az ilyen elemek, készülékek vagy járművek alkatrészei kezelése és vizsgálata szempontjából lényeges információkhoz, ideértve a biztonsági vonatkozásokat is.
- (3) Az elemekkel kapcsolatos újrapozicionálási vagy újragyártási tevékenységeket végző független gazdasági szereplők biztosítják, hogy az elemek és azok alkatrészei vizsgálatára, teljesítményvizsgálatára, csomagolására és szállítására megfelelő minőség-ellenőrzést és biztonsági utasításokat követően kerüljön sor.
- (4) Az elemekkel kapcsolatos újrapozicionálási vagy újragyártási tevékenységeket végző gazdasági szereplők biztosítják, hogy az újrapozicionált vagy újragyártott elem a forgalomba hozatalakor megfeleljen ennek a rendeletnek és más jogszabályok termékre, valamint a környezet és az emberi egészség védelmére vonatkozó követelményeinek, továbbá a konkrét rendeltetési céljára vonatkozó műszaki követelményeknek.

Az újrapozicionált vagy újragyártott elemre nem vonatkoznak a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 39. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek, amennyiben az újrapozicionált vagy újragyártott elemet forgalomba hozó gazdasági szereplő igazolni tudja, hogy az elemet – az újrapozicionálását vagy újragyártását megelőzően – még azon dátumok előtt hozták forgalomba, amelyeken az említett kötelezettségek hatályba léptek az említett cikkekkel összhangban.

- (5) Annak dokumentálása érdekében, hogy az újrapozicionálási vagy újragyártási műveleten átesett hulladékelem többé már nem minősül hulladéknak, az elem tulajdonosa az illetékes hatóság kérésére igazolja a következőket:
  - a) valamely tagállamban sor került az állapot értékelésére vagy vizsgálatára, azon dokumentum egy példányának a bemutatásával, amely megerősíti, hogy az újrapozicionálási vagy az újragyártási műveletet követően az elem képes a használatához szükséges teljesítményre;
  - b) az újrapozicionálási vagy újragyártási műveleten átesett elem további használata, számlával vagy az elem eladására vagy tulajdonjogának átruházására vonatkozó szerződéssel dokumentálva;

- c) megfelelő védelem biztosított a szállítás, valamint a be- és kirakodás során bekövetkező károsodással szemben, többek között megfelelő csomagolás és a rakomány megfelelő elrendezése révén.
- (6) A (4) bekezdésben és az (5) bekezdés a) pontjában foglalt információkat egyenlő feltételek mellett a végfelhasználók és a nevükben eljáró harmadik felek rendelkezésére kell bocsátani, az újrapozicionált vagy újragyártott elemet kísérő műszaki dokumentáció részeként, a forgalomba hozatalkor vagy használatbavételkor.
- (7) Az (1), (2), (5) és (6) bekezdés szerinti tájékoztatás a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban nem érinti a bizalmas üzleti adatok titkosságának tiszteletben tartását.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja azokat a részletes műszaki követelményeket, amelyeket az elemeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy megszűnjenek hulladéknak lenni, valamint az elemek állapotának megbecsléséhez szolgáló adatokra és módszerre vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

60. cikk

Az életciklus végére vonatkozó információk

- (1) A gyártók, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek a végfelhasználók és a forgalmazók rendelkezésére bocsátják a következő információkat az elemhulladék keletkezésének megelőzésével, valamint a hulladékelemek kezelésével kapcsolatban, a gyártók által az adott tagállam területén értékesített elemtípusok tekintetében:
- a) a végfelhasználók hozzájárulása a hulladékkeletkezés megelőzéséhez, többek között az elemek használatával kapcsolatos, azok használati szakaszának meghosszabbítását célzó bevált gyakorlatokra, valamint az újrahasználatra való előkészítés lehetőségeire vonatkozó tájékoztatás révén;
- b) a végfelhasználók szerepe a hulladékelemek elkülönített gyűjtéséhez való hozzájárulás során az 51. cikkben meghatározott kötelezettségeikkel összhangban, a hulladékelemek kezelésének és újrafeldolgozásának lehetővé tétele érdekében;
- c) a hulladékelemek elkülönített gyűjtése, újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása tekintetében rendelkezésre álló rendszerek;
- d) a hulladékelemek kezelésére vonatkozó szükséges biztonsági utasítások, többek között a lítiumot tartalmazó elemekkel összefüggő kockázatokkal és az ilyen elemek kezelésével kapcsolatban;
- e) az elemekre és azok csomagolására nyomtatott címkék és ábrák jelentése;
- f) az elemekben jelen lévő anyagok hatása a környezetre és az emberi egészségre, ideértve a hulladékelemek nem megfelelő eldobásából – pl. szemetelés vagy nem szelektált települési hulladékként való eldobás – származó hatásokat.

Ezeket az információkat az alábbiak szerint kell elérhetővé tenni:

- a) rendszeres időközönként, minden egyes modell vonatkozásában, attól a pillanattól kezdve, hogy az érintett elemmodellt először forgalomba hozzák valamely tagállamban, legalább az értékesítési ponton, jól látható módon, valamint az online piactereken;
  - b) az adott tagállam által meghatározott, a fogyasztók és más végfelhasználók által könnyen érthető nyelven.
- (2) A gyártók az 50., 52. és 53. cikkben említett forgalmazók és üzemeltetők, valamint más, javítási, újragyártási, újrahasználatra való előkészítési, kezelési és újrafeldolgozási tevékenységeket végző hulladékgazdálkodási üzemeltetők rendelkezésére bocsátják a hulladékelemek tárolása és gyűjtése tekintetében alkalmazandó biztonsági és védelmi intézkedésekre – köztük a munkahelyi biztonsággal kapcsolatos intézkedésekre – vonatkozó információkat.
- (3) Attól a pillanattól kezdve, hogy egy adott elemmodellt értékesítenek valamely tagállam területén, a gyártók kérésre elektronikus úton a javítási, újragyártási, újrahasználatra való előkészítési, kezelési és újrafeldolgozási tevékenységeket végző hulladékgazdálkodási üzemeltetők rendelkezésére bocsátják a következő elemmodell-specifikus információkat – amennyiben azokra az említett üzemeltetőknek szükségük van az említett tevékenységek elvégzéséhez – a hulladékelemek helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésére vonatkozóan:
- a) azok a folyamatok, amelyek biztosítják a járművek és készülékek olyan módon történő bontását, ami lehetővé teszi a beépített elemek eltávolítását;
  - b) a hulladékelemekkel kapcsolatos tárolási, szállítási, kezelési és újrafeldolgozási eljárások tekintetében alkalmazandó biztonsági és védelmi intézkedések, ideértve a munkahelyi biztonsággal kapcsolatos intézkedéseket is.

Ezek az információk kiterjednek az elemekben található alkatrészek és anyagok meghatározására, valamint az összes veszélyes anyag helyének a meghatározására az elemen belül, ha ezek az információk szükségesek a javítási, újragyártási, újrahasználatra való előkészítési, kezelési és újrafeldolgozási tevékenységeket végző hulladékgazdálkodási üzemeltetők számára ahhoz, hogy teljesítsék az ebben a rendeletben foglalt követelményeket.

Ezeket az információkat az érintett tagállam által meghatározott, az első albekezdésben említett üzemeltetők által könnyen érthető nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

- (4) Azok a forgalmazók, amelyek végfelhasználóknak szállítanak elemeket, kiskereskedelmi helyiségekben jó látható módon, valamint az online piactereiken rendelkezésre bocsátják az (1) és a (2) bekezdésben felsorolt információkat, valamint tájékoztatást nyújtanak arról, hogy a végfelhasználók hogyan szolgáltatathatják vissza a hulladékelemeket díjmentesen a kiskereskedelmi egységeknél vagy a piactér nevében létrehozott megfelelő gyűjtőhelyeken. Ez a kötelezettség azokra az elemtípusokra korlátozódik, amelyeket szerepelnek vagy szerepeltek a forgalmazó vagy a kiskereskedő kínálatában.

- (5) A gyártó által a 47. cikk (1) bekezdésének e) pontja értelmében viselt költségekről külön kell tájékoztatni a végfelhasználókat az új elemek értékesítési pontján. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségek lehető legpontosabban becsült összegét.
- (6) Amennyiben e cikk értelmében nyilvánosan tájékoztatják a végfelhasználókat, a bizalmas üzleti adatok titkosságát meg kell őrizni a vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban.

61. cikk

Jelentéstétel az illetékes hatóságoknak

- (1) Hordozható elemek gyártói, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerek minden naptári év vonatkozásában jelentést tesznek az illetékes hatóságnak az alábbi információkról az elemek vegyi összetétele szerint, meghatározva a könnyű szállítóeszközöket működtető elemek mennyiségeit:
- a) a tagállam területén először forgalomba hozott hordozható elemek mennyisége, kivéve azokat a hordozható elemeket, amelyek az adott évben végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét;
  - b) a 48. cikkel összhangban begyűjtött hordozható elemek mennyisége, a XI. mellékletben meghatározott módszertan szerint számítva;
  - c) a gyártó vagy a nevében eljáró gyártói felelősségi rendszer által elért begyűjtési célkitűzés;
  - d) a begyűjtött, majd kezelés és feldolgozás céljából engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált hordozható elemek mennyisége.

Amennyiben a gyártóktól, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró gyártói felelősségi rendszerektől eltérő hulladékgazdálkodási üzemeltetők hulladékká vált hordozható elemeket gyűjtenek be forgalmazóktól vagy hulladékká vált hordozható elemek begyűjtésére szolgáló más gyűjtőhelyekről, minden naptári év vonatkozásában jelentést tesznek az illetékes hatóságnak a begyűjtött, hulladékká vált hordozható elemek mennyiségéről azok vegyi összetétele szerint, meghatározva a könnyű szállítóeszközöket működtető elemek mennyiségeit.

Az első és a második albekezdésben említett üzemeltetők ezeket az adatokat az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 4 hónapon belül nyújtják be. Az első adatszolgáltatási időszak a Bizottság felé történő jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évet érinti a 62. cikk (6) bekezdésével összhangban.

Az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy az adatokat milyen formátumban és milyen eljárásokkal összhangban kell jelenteni számukra.

- (2) Gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek gyártói, illetve a 47. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt, a nevükben eljáró

gyártói felelősségi rendszerek minden naptári év vonatkozásában jelentést tesznek az illetékes hatóságnak az alábbi információkról az elemek vegyi összetétele és típusa szerint:

- a) a tagállam területén először forgalomba hozott gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek mennyisége, kivéve azokat az elemeket, amelyek az adott évben végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét;
  - b) a begyűjtött, majd kezelés és feldolgozás céljából engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek mennyisége.
- (3) Amennyiben a hulladékgazdálkodási üzemeltetők hulladékelemeket gyűjtenek be forgalmazóktól vagy hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek begyűjtésére szolgáló más gyűjtőhelyekről vagy végfelhasználóktól, minden naptári év vonatkozásában jelentik az illetékes hatóságnak a következő adatokat az elemek vegyi összetétele és típusa szerint:
- a) a begyűjtött, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek mennyisége;
  - b) a kezelés és feldolgozás céljából engedélyezett létesítményekbe szállított, hulladékká vált gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek mennyisége.

Az ebben a bekezdésben említett üzemeltetők az adatokat az adatgyűjtés tárgyévének végét követő négy hónapon belül nyújtják be. Az első adatszolgáltatási időszak a Bizottság felé történő jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évet érinti a 62. cikk (5) bekezdésével összhangban.

Az illetékes hatóságok elektronikus rendszereket hoznak létre, amelyeken keresztül adatokat kell szolgáltatni számukra, és meghatározzák az alkalmazandó formátumokat. Az illetékes hatóságok által az adatszolgáltatáshoz létrehozott elektronikus rendszereknek összeegyeztethetőnek és interoperábilisnak kell lenniük a 64. cikk alapján létrehozott adatszererendszerre vonatkozó követelményekkel.

- (4) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett adatoknak ki kell terjedniük a járművekbe és készülékekbe beépített elemekre, valamint az azokból eltávolított hulladékelemekre az 52. cikkel összhangban.
- (5) A kezelést végző hulladékgazdálkodási üzemeltetők és az újrafeldolgozók minden naptári év vonatkozásában jelentést tesznek az illetékes hatóságoknak a következő információkról:
  - a) a kezelés és újrafeldolgozás céljából átvett hulladékelemek mennyisége;
  - b) az újrafeldolgozási eljárásokba belépő hulladékelemek mennyisége;
  - c) az újrafeldolgozási hatékonysági mutatókra és a hasznosított anyagok szintjére vonatkozó információk a hulladékelemek tekintetében.

Az újrafeldolgozási hatékonyságra és a hasznosított anyagok szintjére vonatkozó jelentésnek az újrafeldolgozás minden egyes lépésére és az ezekhez tartozó valamennyi kimenő frakcióra ki kell terjednie. Amennyiben egy újrafeldolgozási eljárást több létesítményben végeznek, az első újrafeldolgozó feladata az az információk begyűjtése és jelentése az illetékes hatóság felé.

Az újrafeldolgozók ezeket az adatokat az adatgyűjtés tárgyévének végét követő négy hónapon belül nyújtják be. Az első adatszolgáltatási időszak a Bizottság felé történő jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évet érinti a 62. cikk (6) bekezdésével összhangban.

- (6) Amennyiben a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérő hulladékbirtokosok elemeket exportálnak kezelés és újrafeldolgozás céljából, az adatgyűjtés tárgyévének végét követő négy hónapon belül bejelentik az illetékes hatóságnak az elkülönítetten gyűjtött és kezelés és újrafeldolgozás céljából exportált hulladékelemek mennyiségére vonatkozó adatokat, valamint a (4) bekezdés b) és c) pontjában foglalt adatokat.

62. cikk

Jelentéstétel a Bizottságnak

- (1) A tagállamok minden naptári év vonatkozásában összesített formában nyilvánosan elérhetővé teszik a következő információkat a hordozható elemek, gépjárműelemek, ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek vonatkozásában elemtípusok és azok vegyi összetétele szerint, a hordozható elemek tekintetében külön megjelölve a könnyű szállítóeszközöket működtető elemeket:
- a) a tagállamban először forgalomba hozott elemek mennyisége, kivéve azokat a hordozható elemeket, amelyek az adott évben a végfelhasználóknak történő értékesítést megelőzően elhagyták az adott tagállam területét;
  - b) a 48. és a 49. cikkkel összhangban begyűjtött hulladékelemek mennyisége a XI. mellékletben meghatározott módszertan szerint számítva;
  - c) az elért újrafeldolgozási hatékonysági mutatók értéke a XII. melléklet B. része szerint, valamint az elért anyaghasznosítási értékek a XII. melléklet C. része szerint.

A tagállamok ezeket az adatokat az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül bocsátják rendelkezésre. Az információkat elektronikus úton, a Bizottság által a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban hozzák nyilvánosságra könnyen hozzáférhető, a 64. cikk alapján létrehozott rendszerrel interoperábilis adatátviteli szolgáltatások igénybevételével. Ezeknek az adatoknak géppel olvasható, rendezhető és kereshető formátumban kell rendelkezésre állniuk, tiszteletben tartva a harmadik fél általi felhasználást lehetővé tevő nyílt szabványokat. A tagállamok értesítik a Bizottságot az első albekezdésben említett adatok rendelkezésre bocsátásáról.

Az első adatszolgáltatási időszak a jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évet érinti a (6) bekezdéssel összhangban.

A 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelvben foglalt kötelezettségeken túlmenően az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett adatoknak ki kell terjedniük a járművekbe és készülékekbe beépített elemekre, valamint az azokból eltávolított hulladékelemekre az 52. cikkel összhangban.

- (2) Az (1) bekezdésben említett, az újrafeldolgozási hatékonyságra és a hasznosított anyagok szintjére vonatkozó jelentésnek az újrafeldolgozás minden egyes lépésére és az ezekhez tartozó valamennyi kimenő frakcióra ki kell terjednie.
- (3) Az e cikkel összhangban a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést kell mellékelni. Az említett adatokat a Bizottság által a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban kell benyújtani.
- (4) A Bizottság összegyűjti és áttekinti az ezzel a cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott információkat. A Bizottság jelentést tesz közzé, amelyben értékeli az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertant, valamint az adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd azt követően négyévente kell elkészíteni.
- (5) 2023. december 31-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a Bizottság felé szolgáltatandó adatok és információk formátuma, valamint az ellenőrzési módszerek és a működési feltételek meghatározása céljából az (1) és a (4) bekezdés alkalmazásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

63. cikk

A VII. fejezet alkalmazása

A VII. fejezet 2023. július 1-jétől alkalmazandó.

VIII. fejezet

Elektronikus adatscere

64. cikk

Elektronikus adatszerendszer

- (1) 2026. január 1-jéig a Bizottság létrehozza az elemek elektronikus adatszerendszerét (a továbbiakban: a rendszer).
- (2) A rendszer tartalmazza a belső rátólóval és 2 kWh-nál nagyobb kapacitással rendelkező újratölthető ipari elemekkel és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemekkel kapcsolatos információkat és adatokat a XIII. mellékletben foglaltak szerint. Ezeknek az adatoknak és információknak rendezhető és kereshető formátumban kell rendelkezésre állniuk, tiszteletben tartva a harmadik fél általi felhasználást lehetővé tevő nyílt szabványokat.

- (3) A belső tárolóval rendelkező újratölthető ipari elemeket és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemeket forgalomba hozó gazdasági szereplők a (2) bekezdésben említett információkat elektronikus úton, géppel olvasható formátumban bocsátják rendelkezésre, interoperábilis, könnyen hozzáférhető adatátviteli szolgáltatások igénybevételével, az (5) bekezdéssel összhangban megállapított formátumban.
- (4) A 62. cikk (5) bekezdése szerinti felülvizsgálatot követően a Bizottság a rendszeren keresztül közzéteszi a 62. cikk (1) bekezdésében foglalt információkat, valamint a 62. cikk (5) bekezdésében említett értékelést.
- (5) 2024. december 31-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a következők megállapítása céljából:
  - a) a rendszer architektúrája;
  - b) a (2) bekezdés szerinti adatok és információk benyújtásának formátuma;
  - c) a rendszerben az információk és adatok elérésére, megosztására, kezelésére, feltárására, közzétételére és további felhasználására vonatkozó szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

65. cikk *Eleműtlel*

- (1) 2026. január 1-jéig minden forgalomba hozott és használatba vett, 2 kWh-nál nagyobb teljesítményű ipari elemnek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemnek elektronikus dokumentációval (a továbbiakban: eleműtlel) kell rendelkeznie.
- (2) Az eleműtlel az (1) bekezdésben említett minden egyes elem esetében egyedi dokumentum, amelyet az elemet forgalomba hozó gazdasági szereplő által hozzárendelt és az elemre nyomtatott vagy vésett egyedi azonosító azonosít.
- (3) Az eleműtlel kapcsolódik a 64. cikk alapján létrehozott rendszer adatforrásaiban tárolt egyes elemtípusok és -modellek alapvető tulajdonságaira vonatkozó információkhoz. Az ipari elemet vagy elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet forgalomba hozó gazdasági szereplő biztosítja, hogy az eleműtlelben feltüntetett adatok pontosak, hiánytalanok és naprakészek legyenek.
- (4) Az eleműtlelnek online elérhetőnek kell lennie a 64. cikkel összhangban létrehozott rendszerrel interoperábilis elektronikus rendszereken keresztül.
- (5) Az eleműtlelnek hozzáférést kell biztosítania a 10. cikk (1) bekezdésében foglalt teljesítmény- és tartóssági paraméterek értékeire vonatkozó információkhoz az elem forgalomba hozatalakor, valamint a státuszát érintő változások esetén.
- (6) Amennyiben a státusz megváltozása javítási vagy újrapozicionálási tevékenységek következménye, az eleműtlelben az elemmel kapcsolatos bejegyzésekért való

felelősség áthárul arra a gazdasági szereplőre, amely az ipari elemet vagy az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemet forgalomba hozza vagy használatba helyezi.

- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja az eleműtlevelel keresztül elérhető információk és adatok elérésére, megosztására, kezelésére, feltárására, közzétételére és további felhasználására vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

IX. fejezet

Uniós piacfelügyelet, az uniós piacra belépő elemek ellenőrzése és uniós védintézkedési eljárások

66. cikk

Nemzeti szintű eljárás kockázatot jelentő elemek kezelésére

- (1) Amennyiben valamely tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó valamely elem kockázatot jelent az emberek egészségére vagy biztonságára, a vagyona vagy a környezetre, akkor elvégzik az érintett elem értékelését, amely kiterjed az ebben a rendeletben meghatározott valamennyi vonatkozó követelményre.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy az elem nem felel meg az ebben a rendeletben meghatározott követelményeknek, haladéktalanul felszólítják a gazdasági szereplőt arra, hogy tegye meg az összes megfelelő korrekciós intézkedést annak érdekében, hogy az elem megfeleljen az adott követelményeknek, vonja ki azt a forgalomból vagy hívja vissza az első albekezdésben említett kockázat jellegével arányos időszakon belül.

A piacfelügyeleti hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják az illetékes bejelentett szervezetet.

- (2) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a meg nem felelés nem korlátozódik az országuk területére, tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára a gazdasági szereplőt felszólították.
- (3) A gazdasági szereplőnek biztosítania kell az összes megfelelő korrekciós intézkedés megtételét az általa az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi elem tekintetében.
- (4) Amennyiben az érintett gazdasági szereplő nem teszi meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett időszakon belül, a piacfelügyeleti hatóságok meghozzák az összes megfelelő ideiglenes intézkedést az

elemek nemzeti piacon történő hozzáférhetővé tételének megtiltása vagy korlátozása, illetve a forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

Ezekről az intézkedésekről a piacfelügyeleti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

- (5) A (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatásban meg kell adni az összes rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő elem azonosításához szükséges adatokat, az elem származási helyét, a feltételezett meg nem felelés és a felmerülő kockázat jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, valamint az érintett gazdasági szereplő által felhozott érveket. A piacfelügyeleti hatóságok külön jelzik, hogy a meg nem felelés az alábbiak egyike miatt következett-e be:
- a) az elem nem teljesíti az e rendelet II. vagy III. fejezetében foglalt követelményeket;
  - b) a 15. cikkben említett harmonizált szabványok hiányosságai;
  - c) a 16. cikkben említett egységes előírások hiányosságai.
- (6) Az eljárást e cikk értelmében kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azokról a további információkról, amelyek az érintett elem megfelelésének hiányáról a rendelkezésükre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet az elfogadott nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.
- (7) Amennyiben a (4) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül sem valamely tagállam sem a Bizottság nem emel kifogást az adott tagállam által hozott átmeneti intézkedéssel szemben, az intézkedés indokoltnak tekintendő.
- (8) Az érintett elemmel kapcsolatban a tagállamok gondoskodnak az olyan megfelelő korlátozó intézkedések haladéktalan meghozataláról, mint az elem visszavonása a piacról.

67. cikk

Unió védintézkedési eljárás

- (1) Amennyiben a 66. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós jogszabályokkal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Ezen értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határoz arra vonatkozóan, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) A Bizottság a határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik meg, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő elemet kivonja a piacáról, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a nemzeti intézkedést indokolatlannak ítélik meg, az érintett tagállam visszavonja azt.

- (3) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak ítélik meg, és az elem meg nem felelése az e rendelet 15. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

68. cikk

Kockázatot jelentő megfelelő elemek

- (1) Amennyiben egy tagállam a 67. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés elvégzését követően megállapítja, hogy bár az elem megfelel a II. és a III. fejezetben foglalt követelményeknek, mégis kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára, a vagyon védelmére vagy a környezetre, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy tegye meg az összes megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett elem a forgalomba hozatalkor többé ne jelentsen kockázatot, vagy vonja ki az elemet a forgalomból, vagy hívja vissza azt a kockázat jellegével arányos észszerű időn belül.
- (2) A gazdasági szereplő biztosítja korrekciós intézkedés megtételét az általa az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi elem tekintetében.
- (3) A tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot. A tájékoztatásban meg kell adni az összes rendelkezésre álló adatot, különösen az érintett elem azonosításához szükséges adatokat, az elem származását és ellátási láncát, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát.
- (4) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a meghozott nemzeti intézkedéseket. Az értékelés eredményei alapján a Bizottság határozat formájában végrehajtási jogi aktust fogad el arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e, és szükség esetén felszólítja az érintetteket a megfelelő intézkedések meghozatalára.
- (5) Ezt a végrehajtási jogi aktust a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) Az emberi egészségnek és a személyek biztonságának védelmével, illetve a vagyon vagy a környezet védelmével kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság a 74. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktust fogad el.

- (7) A Bizottság a határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

69. cikk
Egyéb meg nem felelés

- (1) A 66. cikk sérelme nélkül, amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy valamely, a 68. cikk hatályán kívül eső elem nem felel meg ennek a rendeletnek, vagy egy gazdasági szereplő megsértett az ebben a rendeletben foglalt valamely kötelezettséget, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt arra, hogy vessen véget a szóban forgó meg nem felelésnek. Az ilyen meg nem felelések az alábbiakat foglalják magukban:
- a) a CE-jelölést a 765/2008/EK rendelet 30. cikkét vagy e rendelet 20. cikkét megsértve helyezték el;
  - b) a CE-jelölést nem helyezték el;
  - c) a gyártásellenőrzés szakaszában részt vevő bejelentett szervezet azonosító számát a 20. cikket megsértve tüntették fel, illetve nem tüntették fel azt;
  - d) az EU-megfelelési nyilatkozatot nem állították ki vagy helytelenül állították ki;
  - e) az EU-megfelelési nyilatkozat nem elérhető az elemen szereplő QR-kóddal;
  - f) a műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre, nem hiánytalan, vagy hibákat tartalmaz;
  - g) a 38. cikk (7), (9) és (10) bekezdésében vagy a 41. cikk (3) és (4) bekezdésében szereplő információk nem állnak rendelkezésre, valótlanok vagy hiányosak, illetve – a használati útmutató esetében – nincsenek lefordítva arra a nyelvre, amelyet elfogad az a tagállam, ahol az elemet forgalomba hozzák vagy forgalmazzák;
  - h) a 38. cikkben vagy a 40. cikkben előírt bármely egyéb adminisztratív követelmény nem teljesül;
  - i) nem tartják be a biztonságos működésre és a helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek használatára vonatkozóan a 12. cikkben meghatározott követelményeket;
  - j) nem teljesülnek a II. fejezet 6–12. cikkében meghatározott fenntarthatósági és biztonsági követelmények, valamint a III. fejezet 13. és 14. cikkében meghatározott címkézési és tájékoztatási követelmények;
  - k) nem teljesülnek a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott szakpolitikával kapcsolatban a 39. cikkben meghatározott követelmények.

- (2) Amennyiben a gazdasági szereplő nem vet véget az (1) bekezdés k) pontjában leírt meg nem felelésnek, korrekciós intézkedésre vonatkozó felszólítás kibocsátására kerül sor.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett meg nem felelés továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz az elem forgalmazásának korlátozására vagy betiltására, vagy gondoskodik annak visszahívásáról vagy piaci forgalomból történő kivonásáról. Az (1) bekezdés k) pontjában említett meg nem felelés esetén végső esetben ez a bekezdés alkalmazandó, amennyiben a meg nem felelés súlyos és továbbra is fennáll a (2) bekezdés szerinti korrekciós intézkedésre vonatkozó felszólítás kibocsátását követően.

X. FEJEZET

Zöld közbeszerzés, a veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások módosítására irányuló eljárás, valamint a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszerek Bizottság általi elismerése

70. cikk

Zöld közbeszerzés

- (1) A 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalom meghatározás szerinti ajánlatkérő szervek, valamint a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalom meghatározás szerinti közszolgáltató ajánlatkérők elemek vagy elemeket tartalmazó termékek beszerzése során az említett irányelvek hatálya alá tartozó helyzetekben figyelembe veszik az elemek életciklusuk során gyakorolt környezeti hatásait annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen hatások minimális szintre korlátozódjanak.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt kötelezettség minden olyan szerződésre vonatkozik, amelyet ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők kötnek elemek vagy elemeket tartalmazó termékek megvásárlására vonatkozóan, és azt jelenti, hogy ezek az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők kötelesek a dokumentációba belefoglalni a műszaki előírásokat és az odaítélési kritériumokat a 7–10. cikk alapján, annak biztosítása érdekében, hogy a termék olyan termékek közül kerüljön kiválasztásra, amelyek életciklusuk során lényegesen alacsonyabb környezeti hatásokkal járnak.
- (3) 2026. december 31-ig a Bizottság a 73. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy e rendelet kiegészítése érdekében megállapítsa a zöld közbeszerzésre vonatkozó kötelező érvényű minimális kritériumokat vagy célkitűzéseket, a 7–10. cikkben foglalt követelmények alapján.

71. cikk

Veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások módosítására irányuló eljárás

- (1) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy az elemek gyártása során valamely anyag felhasználása, vagy az elemek forgalomba hozatalakor vagy az életciklusuk valamely későbbi szakaszában – beleértve a hulladékká válás szakaszát is – az elemekben jelen lévő valamely anyag olyan kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, amely nem megfelelően ellenőrzött és amelyet uniós szinten kell kezelni, a Bizottság felkéri az Európai Vegyianyag-ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség) arra, hogy készítsen az 1907/2006/EK rendelet XV. melléklete II. részének 3. pontjában foglalt követelményeknek megfelelő dokumentációt (a továbbiakban: korlátozási dokumentáció). A korlátozási dokumentáció társadalmi-gazdasági értékelést tartalmaz, beleértve az alternatívák elemzését.
- (2) Az Ügynökség haladéktalanul közzéteszi a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy ilyen korlátozási eljárást kezdeményezzen valamely anyag életciklusa tekintetében, és tájékoztatja az érintett érdekelt feleket.
- (3) Az (1) bekezdésben említett, a Bizottságtól származó kérés kézhezvételét követő 12 hónapon belül, és amennyiben az Ügynökség által az említett bekezdésben foglaltak alapján elkészített korlátozási dokumentáció igazolja, hogy uniós szintű fellépésre van szükség, az Ügynökség a (4)–(14) bekezdésben leírt korlátozási eljárás kezdeményezése érdekében korlátozásokat javasol.
- (4) Az Ügynökség haladéktalanul közzéteszi a honlapján a korlátozási dokumentációt, ideértve a (3) és bekezdés alapján javasolt korlátozásokat is, és egyértelműen megjelöli a közzététel időpontját. Az Ügynökség felkéri az összes érintett felet, hogy a közzététel időpontjától számított négy hónapon belül, egyénileg vagy közösen, nyújtsák be észrevételeiket.
- (5) A (4) bekezdés szerinti közzététel időpontját követő 12 hónapon belül az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban létrehozott kockázatértékelési bizottság a korlátozási dokumentáció vonatkozó részeinek értékelése alapján véleményt fogad el arról, hogy a javasolt korlátozások az emberi egészséget érő és/vagy a környezeti kockázat csökkentése tekintetében megfelelőek-e. E vélemény kialakítása során figyelembe veszik az Ügynökség által a Bizottság kérésére elkészített korlátozási dokumentációt, valamint az érintett felek (4) bekezdés szerint benyújtott észrevételeit.
- (6) A (4) bekezdés szerinti közzététel időpontját követő 15 hónapon belül az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban létrehozott, társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság a korlátozási dokumentáció vonatkozó részeinek és a társadalmi-gazdasági hatásoknak az értékelése alapján véleményt fogad el a javasolt korlátozásokról. Ezt megelőzően véleménytervezetet készít a javasolt korlátozásokról és az ezekkel összefüggő társadalmi-gazdasági hatásokról, amelynek során adott esetben figyelembe veszi a (4) bekezdés szerinti elemzéseket vagy információkat.
- (7) Az Ügynökség haladéktalanul közzéteszi a honlapján a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménytervezetét, és felkéri az érintett feleket arra,

hogy a véleménytervezet közzétételét követően legkésőbb 60 napon belül nyújtsák be észrevételeiket az adott véleménytervezetről.

- (8) A társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság – adott esetben a (7) bekezdésben megállapított határidőn belül benyújtott további észrevételek figyelembevételével – haladéktalanul elfogadja a véleményét. E vélemény figyelembe veszi az érdekelt felek által a (4) és a (7) bekezdés szerint benyújtott észrevételeket.
- (9) Amennyiben a kockázatértékelési bizottság véleménye jelentős mértékben eltér a javasolt korlátozásoktól, az Ügynökség legfeljebb 90 nappal elhalasztja a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye elfogadásának a határidejét.
- (10) Az Ügynökség késedelem nélkül benyújtja a Bizottságnak a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleményét a Bizottság (1) bekezdés szerinti kérésével összhangban javasolt korlátozásokról. Amennyiben a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye jelentős mértékben eltér a (3) bekezdéssel összhangban javasolt korlátozásoktól, az Ügynökség indokolást nyújt be a Bizottsághoz, amelyben részletesen ismerteti az eltérések okait. Amennyiben valamelyik bizottság vagy egyik bizottság sem fogad el véleményt a (5) és a (6) bekezdésben megállapított határidőig, az Ügynökség indokolással együtt tájékoztatja erről a Bizottságot.
- (11) Az Ügynökség haladéktalanul közzéteszi a honlapján a két bizottság véleményét.
- (12) Kérésre az Ügynökség a Bizottság rendelkezésére bocsátja a részére benyújtott vagy általa megvizsgált összes dokumentumot és bizonyítékot.
- (13) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy teljesültek a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban. Ezt a felhatalmazáson alapuló jogi aktust indokolatlan késedelem nélkül kell elfogadni, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság (8) bekezdés szerinti véleményének kézhezvételét követően, vagy pedig – adott esetben – a (6) és a (9) bekezdés szerinti határidőt követően, amennyiben az említett bizottság nem fogad el véleményt.
- (14) Amennyiben a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleményt nyilvánít az (5) és a (6) bekezdéssel összhangban, előadókat kell alkalmaznia az 1907/2006/EK rendelet 87. cikkében előírtak szerint. Az érintett előadókat vagy társelőadókat, illetve azok munkáltatóját az Ügynökség az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján létrehozott igazgatóság által megállapított, korlátozásokra vonatkozó pénzügyi szabályzatban foglalt díjtáblázatnak megfelelően díjazza. Amennyiben az érintett személy elmulasztja feladatainak teljesítését, az ügyvezető igazgató jogosult a szerződés megszüntetésére vagy felfüggesztésére, vagy a díjazás visszatartására.

A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszerek

- (1) A kellő gondosságra vonatkozó rendszereket létrehozó és felügyelő kormányok, ipari szövetségek és érdekelt szervezetek csoportosulásai (a továbbiakban: rendszertulajdonosok) kérelmezhetik a Bizottságtól az általuk kifejlesztett és felügyelt, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszerek elismerését. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja azokat a tájékoztatási követelményeket, amelyeket a Bizottsághoz benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (2) Amennyiben az (1) albekezdés szerint benyújtott bizonyítékok és információk alapján a Bizottság megállapítja, hogy az (1) bekezdésben említett, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszer lehetővé teszi, hogy a gazdasági szereplők megfeleljenek az e rendelet 39. cikkében foglalt követelményeknek, végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben elismeri, hogy az adott rendszer egyenértékű az ebben a rendeletben foglalt követelményekkel. E végrehajtási jogi aktusok elfogadása előtt adott esetben konzultálni kell az OECD titkárságával. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszer elismeréséről való döntés során a Bizottságnak figyelembe kell vennie az adott rendszer hatálya alá tartozó, egymástól eltérő ipari gyakorlatokat, és tekintettel kell lennie a rendszer keretében a kockázatok azonosítása érdekében alkalmazott kockázatalapú megközelítésre és módszerre.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el azon kritériumok és módszertan meghatározása céljából, amely alapján a Bizottság a (2) bekezdéssel összhangban megállapítja, hogy a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszerek biztosítják-e, hogy a gazdasági szereplők teljesítsék az e rendelet 39. cikkében foglalt követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A Bizottság emellett adott esetben rendszeres időközönként ellenőrzi, hogy a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott elismert rendszerek továbbra is megfelelnek-e azoknak a kritériumoknak, amelyek a (2) bekezdés alapján elfogadott, az egyenértékűség elismerését kimondó határozathoz vezettek.
- (4) Az olyan, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott rendszer tulajdonosa, amelynek egyenértékűségét a (2) bekezdésnek megfelelően elismerték, haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot e rendszer változásairól vagy aktualizálásáról.
- (5) Amennyiben bizonyíték van arra, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően elismert valamely rendszert végrehajtó gazdasági szereplők ismételtelen vagy jelentős mértékben elmulasztották az e rendelet 39. cikkében foglalt követelmények teljesítését, a Bizottság az elismert rendszer tulajdonosával konzultálva megvizsgálja, hogy a szóban forgó esetek a rendszer hiányosságait jelzik-e.

- (6) Amennyiben a Bizottság megállapítja az e rendelet 39. cikkében foglalt követelményeknek való meg nem felelést vagy a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott elismert rendszerek hiányosságait, megfelelő időszakot engedélyezhet a rendszer tulajdonosának a korrekciós intézkedésekre.
- (7) Amennyiben a rendszertulajdonos elmulasztja vagy megtagadja a szükséges korrekciós intézkedések meghozatalát, és amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a (6) bekezdésben említett mulasztás vagy hiányosságok veszélyeztetik a rendszert végrehajtó, a 39. cikk (1) bekezdése szerinti gazdasági szereplőnek az e rendelet 39. cikkében foglalt követelményeknek való megfelelési képességét, vagy amennyiben a rendszert végrehajtó gazdasági szereplők ismételt vagy jelentős mértékű mulasztásai a rendszer hiányosságaira vezethetők vissza, a Bizottság olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel visszavonja a rendszer elismerését. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 74. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (8) A Bizottság létrehozza és folyamatosan frissíti a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncsal kapcsolatos elismert rendszerek nyilvántartását. Ezt a nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az interneten.

XI. fejezet

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

73. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.
- (2) A Bizottság a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 17. cikk (4) bekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 39. cikk (8) bekezdése, az 55. cikk (4) bekezdése, az 56. cikk (4) bekezdése, az 57. cikk (6) bekezdése, az 58. cikk (3) bekezdése és a 70. cikk (2) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására [dátum: e rendelet hatálybalépésének napja]-i kezdettel öt évre kap felhatalmazást. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az ötéves időtartam vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 17. cikk (4) bekezdésében, 27. cikk (3) bekezdésében, 39. cikk (8) bekezdésében, az 55. cikk (4) bekezdésében, az 56. cikk (4) bekezdésében, az 57. cikk (6) bekezdésében, az 58. cikk (3) bekezdésében és a 70. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a

benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 17. cikk (4) bekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 39. cikk (8) bekezdése, az 55. cikk (4) bekezdése, az 56. cikk (4) bekezdése, az 57. cikk (6) bekezdése, az 58. cikk (3) bekezdése és a 70. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

74. cikk
Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (4) Amennyiben a bizottság nem ad ki véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.
- (5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

XII. fejezet

Módosítások

75. cikk

Az (EU) 2109/1020 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/1020 rendelet a következőképpen módosul:

- (1) a 4. cikk (5) bekezdésében az „(EU) 2016/425(35) és (EU) 2016/426(36)” szövegrész helyébe a következő szövegrész kerül:

„(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) és [(EU) 2020/...(***)]

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/425 rendelete (2016. március 9.) az egyéni védőeszközökről és a 89/686/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 51. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/426 rendelete (2016. március 9.) a gáz halmazállapotú tüzelőanyag égetésével üzemelő berendezésekről és a 2009/142/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 99. o.).

*** [Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az elemekről és a hulladékelemekről, az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról és a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (a HL-ben való közzététel részleteit a Kiadóhivatal írja be)]”;

- (2) az I. mellékletben az uniós harmonizációs jogszabályok listája az alábbi 71. ponttal egészül ki:

„71. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az elemekről és a hulladékelemekről, az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról és a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (a HL-ben való közzététel részleteit a Kiadóhivatal írja be);

XIII. fejezet

Záró rendelkezések

76. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot e szabályokról és intézkedésekről, és haladéktalanul bejelentik az ezeket érintő esetleges későbbi módosításokat.

77. cikk
Felülvizsgálat

- (1) A Bizottság 2030. december 31-ig jelentést állít össze e rendelet alkalmazásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére kifejtett hatásairól.
- (2) Figyelembe véve a műszaki fejlődést és a tagállamokban összegyűlt gyakorlati tapasztalatokat, ebben a jelentésében a Bizottság a következő szempontok alapján értékeli ezt a rendeletet:
  - a) a II. fejezetben foglalt fenntarthatósági és biztonsági követelmények;
  - b) a III. fejezetben foglalt címkézési és tájékoztatási követelmények;
  - c) a 39. és a 72. cikkben meghatározott, a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó követelmények;
  - d) az elemek életciklus végi kezelésére irányuló, a VII. fejezetben foglalt intézkedések.

A jelentéshez adott esetben mellékelni kell az e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek a módosítására irányuló jogalkotási javaslatot.

78. cikk
Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

A 2006/66/EK irányelv 2023. július 1-jétől hatályát veszti; ugyanakkor azonban:

- a) a 10. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése és a 12. cikk (5) bekezdése továbbra is alkalmazandó 2023. december 31-ig, kivéve az adatok Bizottság felé történő továbbítása tekintetében, ami 2025. december 31-ig alkalmazandó;
- b) a 21. cikk (2) bekezdése továbbra is alkalmazandó 2026. december 31-ig.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni.

79. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Időtartam és pénzügyi hatás
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
  - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
  - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
  - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
  - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
  - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

javaslat az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EU irányelvét hatályon kívül helyező és felváltó európai parlamenti és tanácsi rendeletre az elemekről és a hulladékkelelemekről.

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Szakpolitikai terület: 09 Környezetvédelem

Tevékenység: 09 02 02 Környezetvédelmi és éghajlat-politikai program (LIFE) – Körforgásos gazdaság és életminőség

09.10.01 Európai Vegyi anyag-ügynökség – A veszélyes vegyi anyagok behozatalára és kivitelére vonatkozó jogszabályok területén, valamint a körforgásos gazdasággal kapcsolatban végzett tevékenységek

03.020101 – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése

1.3. A javaslat a következőre irányul:

- új intézkedés
- kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedés¹
- jelenlegi intézkedés meghosszabbítása
- egy vagy több intézkedés összevonása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

Az elemek fenntarthatóságának növelése az életciklusuk során, az EU belső piacon forgalomba hozott elemekre vonatkozó minimális fenntarthatósági követelmények biztosításával.

Az EU elemellátási lánc ellenálló képességének javítása a zárt anyagkörforgás megvalósítása révén.

A környezeti és társadalmi hatások csökkentése az elemek életciklusának valamennyi szakaszában.

¹ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

A fenntarthatóság növelése

- Magas minőségű és teljesítményű elemek gyártásának és az EU-ban történő forgalomba hozatalának elősegítése.
- Az EU nyersanyag-potenciáljának fejlesztése és kihasználása – az elemekhez szükséges elsődleges és másodlagos nyersanyagok vonatkozásában egyaránt –, biztosítva az elemek hatékony és fenntartható módon történő gyártását.
- A másodlagos nyersanyagok és a kapcsolódó ipari folyamatok működőképességének biztosítása.
- Az innováció elősegítése, valamint az EU technológiai szakértelmének fejlesztésének és megvalósításának előmozdítása.

A reziliencia fokozása, zárt anyagkörforgás megvalósítása

- Az EU stratégiai jelentőségű anyagok importjától való függésének csökkentése.
- Az összes hulladékelem megfelelő begyűjtésének és újrafeldolgozásának biztosítása.

A környezeti és társadalmi hatások csökkentése

- Hozzájárulás a felelős beszerzéshez.
- Nyersanyagok és újrafeldolgozott anyagok hatékony felhasználása.
- Az ÜHG-kibocsátás csökkentése az elemek teljes életciklusa során.
- Az emberi egészséget és a környezet minőségét érintő kockázatok csökkentése, valamint a helyi közösségek szociális feltételeinek javítása.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A javasolt rendelet nagyobb összhangot biztosít az EU által az anyagokkal és a hulladékokkal való fenntartható gazdálkodás tekintetében jelenleg alkalmazott megközelítésekkel, amelyeknek középpontjában a termékek és a gyártási folyamatok optimalizálása áll. Célja egy olyan uniós keret kidolgozása, amely kiterjed az elemek teljes életciklusára, harmonizált és ambiciózusabb szabályokat foglal magában az elemekre, az alkatrészekre, a hulladékelemekre és az újrafeldolgozott anyagokra vonatkozóan olyan közös szabályok létrehozása érdekében, amelyek garantálják az elemek és az azok gyártásához szükséges elsődleges és másodlagos nyersanyagok uniós belső piacának működését, miközben elősegítik a magasabb szintű fenntarthatóságot az uniós piacon.

1.4.4. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

Az előrehaladás és a célkitűzések elérésének mutatói a következők lesznek:

- A forgalomba hozott elemek magasabb minősége;
- Jobb újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és kedvezőbb anyaghasznosítás a nikkellel, a kobalttal, a lítiummal és a rézzel kapcsolatban;
- Az újrafeldolgozott anyagok magasabb aránya az elemekben;
- Több elem begyűjtésére és újrafeldolgozására kerül sor;
- Sor kerül az ipari elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek megszámlálására, nyomon követésére és bejelentésére;
- Sor kerül minden begyűjtött elem újrafeldolgozására; az újrafeldolgozási folyamatok hatékonyak lesznek, csökkent mértékű munkahelyi egészségügyi és biztonsági kockázatok mellett;
- A végfelhasználók számára javul és egyszerűbbé válik a hozzáférés az általuk megvásárolt elemekre vonatkozó információkhoz az elemekben előforduló anyagok és az elemek várható tartóssága tekintetében, valamint a tekintetben, hogy az elemek gyártása során hogyan teljesülnek a környezetvédelmi és társadalmi előírások;
- Minden ipari elem és elektromos meghajtású gépjárműben használt elem esetében sor kerül a karbonlábnyom kiszámítására;
- Az ipari elemek és elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek gyártói továbbá arról is tájékoztatást nyújtanak, hogy anyagbeszerzésük során hogyan teljesülnek a társadalmi felelősségvállalás kritériumai;
- Az elemgyártók számára olyan egyértelmű és kiszámítható uniós jogi keret áll majd rendelkezésre, amely támogatja őket innovációs törekvéseikben, valamint abban, hogy versenyképesek legyenek a bővülő piacon.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A részletes követelményeket végrehajtási / felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni 3–8 éves időkereten belül.

Ezen javasolt rendelet alapján egy sor intézkedésre kerül sor megbízásokra, felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási határozatokra és hatásvizsgálatokra vonatkozóan.

Ezek az intézkedések kiterjednek a fenntarthatósági követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére, a megfelelés-ellenőrző rendszerre, a fenntarthatósági

követelményekre, valamint a tájékoztatásra és a címkézésre. Ezeknek a tervezett fellépéseknek a részletes felsorolása az alábbiakban található:

- A szabványosítási munka nyomon követése a CEN-ben / CENELEC-ben;
- Az általános felhasználású hordozható elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó egységes előírások kidolgozása;
- Az újratölthető (ipari / elektromos meghajtású gépjárműben használt) elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó egységes előírások kidolgozása;
- A helyhez kötött elemes energiatároló rendszerek biztonságára vonatkozó egységes előírások kidolgozása;
- A hordozható elemek elkülönített gyűjtésére vonatkozó összehangolt számítási szabályok kidolgozása;
- Összehangolt számítási szabályok kidolgozása a karbonlábnyomra vonatkozó nyilatkozathoz (ideértve az elemek környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok – PEFCR – felülvizsgálatát), az elemek karbonintenzitási teljesítménysztyályaiknak kiszámításához, az elemek újrafeldolgozott tartalmának kiszámításához, valamint az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók (a lítiumra és az ólomra kiterjedően) és az anyaghasznosítás kiszámításához;
- A hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás;
- Nyílt adattár létrehozása az elemekre vonatkozó információk benyújtásához;
- Az elemekre vonatkozó zöld közbeszerzési kritériumok kidolgozása;
- A karbonlábnyomra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus – kötelező küszöbértékek;
- A hulladékjegyzék módosítása;
- Az elemekben használt anyagok kockázatértékelése / -kezelése;
- A jelentéstételi kötelezettségek módosítása.

1.5.2. *Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.*

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes):

Uniós szintű jogszabályra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a gyártókra, az importőrökre és általában véve a gazdasági szereplőkre egységes

követelmények vonatkozzanak az elemek uniós piacon történő forgalomba hozatala során, valamint a rendelkezésre bocsátott információk tekintetében.

Ezenfelül az elemekről szóló irányelv értékelése rámutat arra, hogy szükség van a jogszabályi keret modernizálására a körforgásos gazdaság és az alacsony széndioxid-kibocsátásra irányuló politikák előmozdítása, továbbá az elemek piacán végbemenő technológiai és gazdasági fejleményekhez való alkalmazkodás érdekében.

Az elemek értéklánca tökeigényes, ezért méretgazdaságosságot kíván meg. Ennek eléréséhez a teljes életciklusra vonatkozó harmonizált követelményekre és jól működő uniós belső piacra van szükség.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

Az Európai Bizottság nagyszabású helyreállítási tervet javasol, amely a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó hosszú távú, megerősített költségvetésen és egy új helyreállítási eszközön, az Európai Unió Helyreállítási Eszközön (Next Generation EU) alapul.

Az EU helyreállítási stratégiájának alapját az európai zöld megállapodás képezi. Ez magában foglalja a tisztább közlekedésre és logisztikára vonatkozó célkitűzést, ideértve az e-mobilitást, ami az elemek iránti uniós kereslet exponenciális növekedésének fő mozgatórugója. A jelenlegi tendenciák azt mutatják, hogy a Covid19-világjárvány utáni társadalomban az e-mobilitás jelentősége tovább fog növekedni és fennmarad.

Az Európai Bizottság részéről az elemekkel kapcsolatban végzett kutatás terén tanúsított támogatás és elkötelezettség kifejezésre jut számos, a Horizont 2020 program keretében finanszírozott projektben (több mint 100 projekt), valamint az azok végrehajtásához nyújtott pénzügyi hozzájárulásban (mintegy 500 millió EUR). A projektek a különböző elemtípusok teljes értékláncára kiterjednek, középpontjukban pedig jelenlegi és jövőbeni kihívások megoldása áll: fejlesztések, valamint anyagok (és azok környezeti hatásának) javítása, elemek újrafeldolgozása (ami előmozdítja az anyaghasznosítás hatékonyságát Európában), új elemrendszerek, és akár alternatív megoldások is a hagyományos elemek helyett. Ezeknek a projekteknek az eredményei támogatják és ösztönzik az elem-iparágra irányuló innovációt Európában. Új és továbbfejlesztett anyagok és elemrendszerek, valamint kedvezőbb tulajdonságok várhatók a kapacitástárolás, az élettartam, a biztonság és a költséghatékonyság tekintetében. Ezek a szempontok jelentőséggel bírnak és szabályozásra kerülnek ebben a rendeletben.

Fontosak továbbá Európa fenntartható versenyképességének biztosításához ezen a területen, valamint a gazdaság, a növekedés és a jólét fellendítéséhez.

Az EU a következő többéves pénzügyi keret időszakában várhatóan továbbra is támogatja az ezen a területen és a kapcsolódó területeken végzett kutatást.

Az új rendelet egyértelművé teszi, hogy a jövőben az elemekben lévő anyagokra vonatkozó korlátozási intézkedések elfogadására az ECHA által végzett értékeléseket követően kerül sor, vagyis többé nem a Környezetvédelmi Főigazgatóság munkaprogramja részét képező egyedi tevékenységekként. Miközben az ECHA nagyjából rendelkezik az ehhez a feladathoz szükséges tapasztalattal, ezek az értékelések további munkaterületet jelentenek az Ügynökség számára.

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

Az ECHA (az anyagokkal kapcsolatos kockázatértékelések terén) és a JRC (módszerek és eljárások kidolgozása terén) rendelkezik a legmegfelelőbb szakértelemmel a javasolt megközelítés gyors végrehajtásának biztosításához.

Az ECHA által a hulladékjegyzékkel kapcsolatos feladat személyzeti és forrásigényeire vonatkozóan nyújtott becslések jól szemléltetik azt, hogy az ECHA-nak gyarapítania kell az ismereteit ezzel a feladattal kapcsolatban. Ezért a Környezetvédelmi Főigazgatóság alternatív lehetőségeket vizsgált meg. A JRC olyan becslést nyújtott, amely szerint kevesebb forrásra lesz szükség (0,9 millió EUR, szemben az ECHA által megállapított 2,2 millió EUR-val). Ezért javasoljuk ezt a JRC feladatai közé sorolni.

Az elemek nyílt adatterének létrehozására vonatkozóan az ECHA által benyújtott személyzeti és forrásigények tükrözik a politikai ambíciót, miközben kihasználják az ECHA-nál meglévő struktúrák és folyamatok előnyeit. Az ECHA becslései szerint az adattér létrehozásához szükséges források 10 millió EUR körül vannak, a közel 10 millió EUR összegű személyzeti költségeken felül. A bizottsági szolgálatok végrehajtó ügynökségeket is megkerestek, de jogilag nem lehetséges, hogy ezek átvegyék a Bizottságtól az adattérrel kapcsolatos feladatot.

A Bizottság ezért javasolja megvalósíthatósági tanulmány készítését a különböző funkciók tekintetében rendelkezésre álló különféle lehetőségek részletes értékelése érdekében, ideértve azt is, hogy ki a legalkalmasabb a rendszer fejlesztésére. A nyílt adatbázis létrehozását a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság irányítja a Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatóságával, valamint az európai adattérre vonatkozó kezdeményezésükkel együttműködve.

Egy másik alternatíva az adattér házon belüli létrehozása. A Környezetvédelmi Főigazgatóság és a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság kapcsolatban áll az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósággal (ami már végzett hasonló munkát a héával kapcsolatban) és a Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatóságával a potenciális szinergiák feltárása érdekében. Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság ilyen feladatokkal megbízott személyzete 3 különböző osztály között oszlik el. A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság informatikai osztálya nyújtotta be a legelső számszerűsített becslést az eleműtleivel nyílt hozzáférésű adataira vonatkozó megoldás (Battery Passport Open Data solution) megvalósításához szükséges fejlesztési erőfeszítések és költségvetés tekintetében. Egy központosított adatbázis architektúrán alapuló nyílt adattérhez a becslések szerint 10,5 millió EUR összegre van szükség. Ez magában foglalja az informatikai infrastruktúrát és az informatikai

fejlesztéshez szükséges személyzetet. Ezeket a költségeket a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése című költségvetési sora keretében tervezik. A különböző szolgáltatók által elvégzendő munka pontos módozatai tekintetében megállapodásra kell jutni a megvalósíthatósági tanulmány előrehaladtával.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

határozott időtartam

- A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

határozatlan időtartam

- Beindítási időszak: 2023-tól 2028-ig,
- azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

Bizottság általi **közvetlen irányítás**

- végrehajtó ügynökségeken keresztül

Megosztott irányítás a tagállamokkal

Közvetett irányítás, a végrehajtási feladatokat az alábbiaknak delegálva:

- nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg);
- az EBB és az Európai Beruházási Alap;
- a 70. és 71. cikkben említett szervek;
- közjogi szervek;
- magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
- a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
- az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek.

A hagyományos ügynökségeknek nyújtott uniós támogatásokra vonatkozó egységes nyomonkövetési és jelentéstételi szabályok alkalmazandók.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása*

A hagyományos ügynökségeknek nyújtott uniós támogatásokra vonatkozó egységes nyomonkövetési és jelentéstételi szabályok alkalmazandók.

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

Nincs adat

2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

Nincs adat

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A hagyományos ügynökségeknek nyújtott uniós támogatásokra vonatkozó egységes módozatok alkalmazandók

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok – A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	Diff./Nem diff. ¹	EFTA-országoktól ²	tagjelölt országoktól ³	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
3	09.10.01 – Európai Vegyipari Ügynökség	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
3	09.02.02 – Körforgásos gazdaság és életminőség	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
1	03.020101 Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20.01.02.01 – Bérek és juttatások	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20.02.01.01 – Szerződéses alkalmazottak	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20.02.01.03 – Átmenetileg az intézményhez kirendelt nemzeti köztisztviselők	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési sorok

¹ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

² EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

Nincs adat

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	3	Természeti erőforrások és környezet
---	---	-------------------------------------

Európai Vegyipari ügynökség	09.10.01		2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	2029. év	Összesen
1. cím: Személyzeti kiadások	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
2. cím: Infrastruktúra	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
3. cím: Operatív kiadások	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(3a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	Kifizetési előirányzatok	(3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
ÖSSZES előirányzat az Európai Vegyipari ügynökség számára	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

Az ECHA-hoz való uniós hozzájárulás szükséges növelését a LIFE program keretösszegének megfelelő mértékű csökkentése kompenzálja.

Az elemekben lévő anyagok kezelése: Összesen 2 új, teljes munkaidős egyenértékben kifejezett ideiglenes alkalmazottra (AD 5–7. besorolási fokozat) lesz szükség az ECHA-nál (átlagos költség évi 144 000 EUR 7 éven át és azon túl) annak biztosításához, hogy elegendő forrást különítsenek el az elemekkel kapcsolatban szükséges anyagok szabályozásához, a REACH prioritásaival való versengés nélkül. Ez évente átlagosan egy további korlátozást (vagy más kockázatkezelési intézkedést) foglal magában. Szükség lesz továbbá 1 teljes munkaidős egyenértékben kifejezett szerződéses alkalmazottra (szerződéses alkalmazott III. besorolási csoport, átlagos költség évi 69 000 EUR 2 éven át) a tudásbázis növeléséhez, elősegítve a prioritások megalapozott felállítását, munkaterv alapján. Ennek alapját egy tanulmány képezi az ECHA jelenlegi ismereteinek bővítése érdekében arra vonatkozóan, hogy az elem-iparág hogyan kezeli a veszélyes vegyi anyagokat, a jövőbeni rendeleti jellegű kockázatkezelés szempontjából releváns anyagok meghatározása céljából. A tanulmány becsült költsége 400 000 EUR (2 éven át) az ilyen kutatási igények egy részének kiszervezéséhez. Ez a tanulmány továbbá segítené a Bizottság által a hulladékjegyzékbe bejegyzett elemek aktualizálásával kapcsolatban végzett munkát.

Szükség van továbbá 22 000 EUR-ra az előadók (tagállami szakértők, akik végigkísérik a dokumentációt a véleményalkotási folyamaton a kockázatértékelési bizottságban és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságban) költségeinek fedezéséhez minden egyes korlátozás tekintetében, valamint 43 000 EUR-ra a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság üléseinek megszervezésével járó összes költség arányos részének a fedezéséhez (utazási költségek, szállásköltségek, napidíj: a két bizottságban egy korlátozási dokumentáció esetében szükséges átlagos idő/erőfeszítés alapján számított költség).

A fent említett források becslésére olyan számítási modell alkalmazásával került sor, amely figyelembe veszi az ECHA által más szabályozási keretekkel (pl.: REACH, CLP, BPR) kapcsolatban már elvégzett feladatok során, valamint, adott esetben, a meglévő nemzeti megközelítések megvalósítása során nyert tapasztalatot. Meghatározza azokat a forrásokat, amelyekre az ECHA-nak szüksége lesz 2021–2029 során a tervezett feladatok elvégzése érdekében.

Ennek a kezdeményezésnek a pénzügyi hatása nem eredményezi az 1. fejezet és a 3. fejezet szerinti programozott kiadások növekedését. A szükséges források a LIFE költségvetéséből és a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság eszközéből kerülnek levonásra, a feladatok igazgatási megállapodásban megállapított felosztása szerint: a költségekből mintegy 4 millió EUR-t a Környezetvédelmi Főigazgatóság, 1,6 millió EUR-t pedig a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság fedez. A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság eszköze fedezi a nyílt adattér költségeit, és mindkét eszköz fedez néhány tanulmányt, valamint a bizottsági szolgálatok adatbeszerzési igényeit, amelyekre a végrehajtási és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelő előkészítéséhez van szükség.

A többéves pénzügyi keret fejezete	1	XXX
---	----------	-----

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN 2021–2027
FŐIGAZGATÓSÁG: Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság									
03.020101 Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Kötelezettségvállalási előirányzatok	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Kifizetési előirányzatok	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

A fenti 03.020101 költségvetési sorban feltüntetett összegre a Környezetvédelmi Főigazgatóság és a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság, valamint a JRC közötti igazgatási megállapodások egy részének finanszírozásához, valamint a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság rendelkezéseihez kapcsolódó tanulmányok és adatok beszerzéséhez van szükség. A társulási megállapodás várhatóan 2,669 millió EUR költséget jelent majd a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóságnak. A beszerzés 50 000 EUR költséget jelent a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság számára 2023-ban, a CEN / CENELEC szabványosítási munkájára vonatkozó szakvélemény kérésével kapcsolatban.

Magában foglalja továbbá a költségvetésben a nyílt adattérre vonatkozó megvalósíthatósági tanulmány INTRAMUROS projekt keretében történő támogatására elkülönített összeget. Ezt a kezdeti fejlesztési szakaszt követően további forrásokra lehet szükség.

Az elemekre vonatkozó elektronikus adateserere kapcsán felmerülő informatikai fejlesztési költségek a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóságtól várhatók.

A többéves pénzügyi keret fejezete	3	Természeti erőforrások és környezet
---	----------	-------------------------------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN 2021–2027
FŐIGAZGATÓSÁG: Környezetvédelmi Főigazgatóság									
09.02.02 Körforgásos gazdaság és életminőség	Kötelezettségvállalási előirányzatok	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Kifizetési előirányzatok	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

A fenti 09.02.02 költségvetési sorban feltüntetett összeg tartalmazza az ECHA forrásai megnövelésének szükséges ellentételezését a LIFE költségvetéséből. Erre az összegre az ECHA támogatásának növeléséhez, a Környezetvédelmi Főigazgatóság és a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság, valamint a JRC közötti igazgatási megállapodások finanszírozásához, továbbá a Környezetvédelmi Főigazgatóság rendelkezéseihez kapcsolódó tanulmányok és adatok beszerzéséhez van szükség.

A JRC kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy támogatja a Bizottságot bizonyos szükséges műszaki munkák elvégzésében. A JRC a tőle telhető legpontosabb becslést nyújtotta a forrásigényekről, a jelenlegi tudása, valamint a Környezetvédelmi Főigazgatóság és a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság által rendelkezésre bocsátott feladatlista alapján. Következésképpen szükség lehet ezeknek a becsléseknek a finomítására, pl. társulási megállapodásra irányuló tárgyalások során. Különösen az általános felhasználású hordozható elemekre vonatkozó egységes előírások tekintetében, a hatály kibővült a javasolt rendelet legutóbbi változatában, és a forrásokat ennek megfelelően felül kell vizsgálni. A társulási megállapodás várhatóan 3,935 millió EUR költséget jelent majd a Környezetvédelmi Főigazgatóságnak. Több feladat van, melyek során a JRC segítheti a Bizottságot:

- Az általános felhasználású elemek, valamint az újratölthető ipari / elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó egységes előírások kidolgozása;
- Összehangolt számítási szabályok kidolgozása az újratölthető ipari elemek / elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek karbonlábnyomára vonatkozó nyilatkozathoz;
- Összehangolt számítási szabályok kidolgozása az elemek újrafeldolgozott tartalma, az újrafeldolgozási hatékonysági mutatók és a hasznosított anyagok tekintetében;
- A zöld közbeszerzési kritériumok elemzése (ideértve a közbeszerzésekben érdekelt felekkel folytatott konzultációt és a javasolt közbeszerzési szabályok jogi ellenőrzését);
- A hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás támogatása.

A beszerzési tevékenységek magukban foglalják az elemek vonatkozásában végzett adatbeszerzést 2021-ben, az elemek tekintetében a termék környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok felülvizsgálata céljából, a termék környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok webalapú eszköze kifejlesztésének alvállalkozásba adását 2022-ben, a CEN / CENELEC szabványosítási munkájára vonatkozó szakvélemény kérését 2023-ban, valamint egy piaci tanulmányt a másodlagos anyagok rendelkezésére állásáról 2027-ben. Ezek a kiadások 300 000 EUR összeget tesznek ki 2021-ben, 80 000 EUR-t 2022-ben és 100 000 EUR-t 2027-ben.

A többéves pénzügyi keret fejezete	7	Európai közigazgatás
---	----------	----------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN 2021–2027
FŐIGAZGATÓSÁG: Környezetvédelmi Főigazgatóság, Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság és Eurostat									
• Humánerőforrás		0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Egyéb igazgatási kiadások									
Környezetvédelmi Főigazgatóság és Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság és Eurostat ÖSSZESEN		0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	2029. év	ÖSSZESEN 2021–2029
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	Kifizetési előirányzatok	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. Az ECHA előirányzataira gyakorolt becsült hatás

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket ↓			N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető.										ÖSSZESEN			
	TELJESÍTÉSEK																			
	Típus ¹	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ² ...																				
- Kimenet																				
- Kimenet																				
- Kimenet																				
1. konkrét célkitűzés részösszege																				
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ...																				
- Kimenet																				

¹ A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (pl.: finanszírozott hallgatói csereprogramok száma, épített utak hossza kilométerben megadva stb.).

² Az 1.4.2. pontban leírtak szerint. „Konkrét célkitűzés(ek)...”

2. konkrét célkitűzés részösszege																
ÖSSZKÖLTSÉG																

3.2.3. A humánerőforrásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:
- Az ECHA személyzeti igényei (millió EUR (három tizedesjegyig))

	2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	2029. év	ÖSSZESE N
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

–

Ideiglenes alkalmazottak (AD besorolási fokozat)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Ideiglenes alkalmazottak (AST besorolási fokozat)										
Szerződéses alkalmazottak			0,069	0,070	0,072					0,211
Kirendelt nemzeti szakértők										

–

ÖSSZESEN			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
-----------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

Az ECHA személyzeti igényei (teljes munkaidős egyenérték)

	2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	2029. év
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

Ideiglenes alkalmazottak (AD besorolási fokozat)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Ideiglenes alkalmazottak (AST besorolási fokozat)									
Szerződéses alkalmazottak	0	0	1	1	1				
Kirendelt nemzeti szakértők									

ÖSSZESEN	0	0	3	3	3	2	2	2	2
-----------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. A Környezetvédelmi Főigazgatóság, a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság és az Eurostat becsült humánerőforrás-igényei

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjegyig) kell kifejezni

	2021. év	2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
20 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőkön)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben: FTE)¹							
20 02 02 01/03 (AC, END, INT a teljes keretből)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)							
- a							

¹ AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

	központ ban ³							
	- a küldötts égeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)								
10 01 05 02 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)								
Egyéb kölségvetési sor (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN		5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0	2,0

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	AD besorolási fokozatú álláshelyekre van szükség a rendelet megtárgyalásához és általános végrehajtásához, valamint a különböző előkészítő munkák elvégzéséhez és a másodlagos jogszabályok megfogalmazásához az elemekről szóló rendeletben javasolt határidők betartásával.
Külső munkatársak	A kihelyezett nemzeti szakértők (END) és a szerződéses alkalmazottak (CA) álláshelyei a szakmai munka elvégzéséhez szükségesek, ami a következőket tartalmazza: <ul style="list-style-type: none"> szabványosítási munka nyomon követése a CEN-ben / CENELEC-ben, az anyagok rendelkezésre állásának folyamatos felülvizsgálata

² Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

³ Főként a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) vonatkozásában.

	<p>annak biztosítása érdekében, hogy az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célkitűzések összhangban legyenek a piaci fejleményekkel,</p> <ul style="list-style-type: none"> • az újratölthető és nem újratölthető elemek teljesítményére és tartósságára vonatkozó követelményekről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozása, azonos feltételekkel az EU-n kívüli kezelés tekintetében (a JRC előkészítő munkáját követően is), • a gyártók nyilvántartásba vételi űrlapjára, valamint az állapottal kapcsolatos paraméterekre vonatkozó végrehajtási jogi aktusok kidolgozása, • az illetékes hatóságok és a Bizottság felé benyújtandó jelentések formátumainak megállapításáról szóló végrehajtási jogi aktusok kidolgozása, • a bejelentett adatok befogadására, valamint a pontosság és a teljesség vizsgálatára szolgáló rendszerek, a kommunikáció, továbbá az adatok terjesztéséért felelős informatikai személyzet (Eurostat) fejlesztése, • a nyílt adattérhez kapcsolódó beadványokhoz szolgáló szoftver és formátumok meghatározása, • az elemek tekintetében a termék környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok felülvizsgálata (a JRC előkészítő munkáját követően is), • a hordozható elemek eltávolíthatóságára és cserélhetőségére vonatkozó iránymutatás támogatása, • a rendelet esetleges felülvizsgálata külön begyűjtési célkitűzések meghatározása érdekében
--	--

A teljes munkaidős egyenértékre jutó költség kiszámításának leírását bele kell foglalni az V. melléklet 3. szakaszába.

3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ×A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

A Bizottságra háruló többletfeladatokhoz további forrásokra van szükség az uniós hozzájárulás összege, valamint az Európai Vegyianyag-ügynökség tervezett álláshelyeinek megvalósítása tekintetében.

- A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁴.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.

3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

⁴ Lásd a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 11. és 17. cikkét.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
  - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
  - a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
  - kérjük, adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeménnyezés hatása ⁵					A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető.	
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év			
..... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

3.4. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
  - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
  - a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
  - kérjük, adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben	A javaslat/kezdeménnyezés hatása ⁶					A táblázat a hatás időtartamának	
		N.	N+1.	N+2.	N+3.			

⁵ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.

⁶ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.

	rendelkezésre álló előirányzatok	év	év	év	év	megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető.		
..... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(eke)t.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.